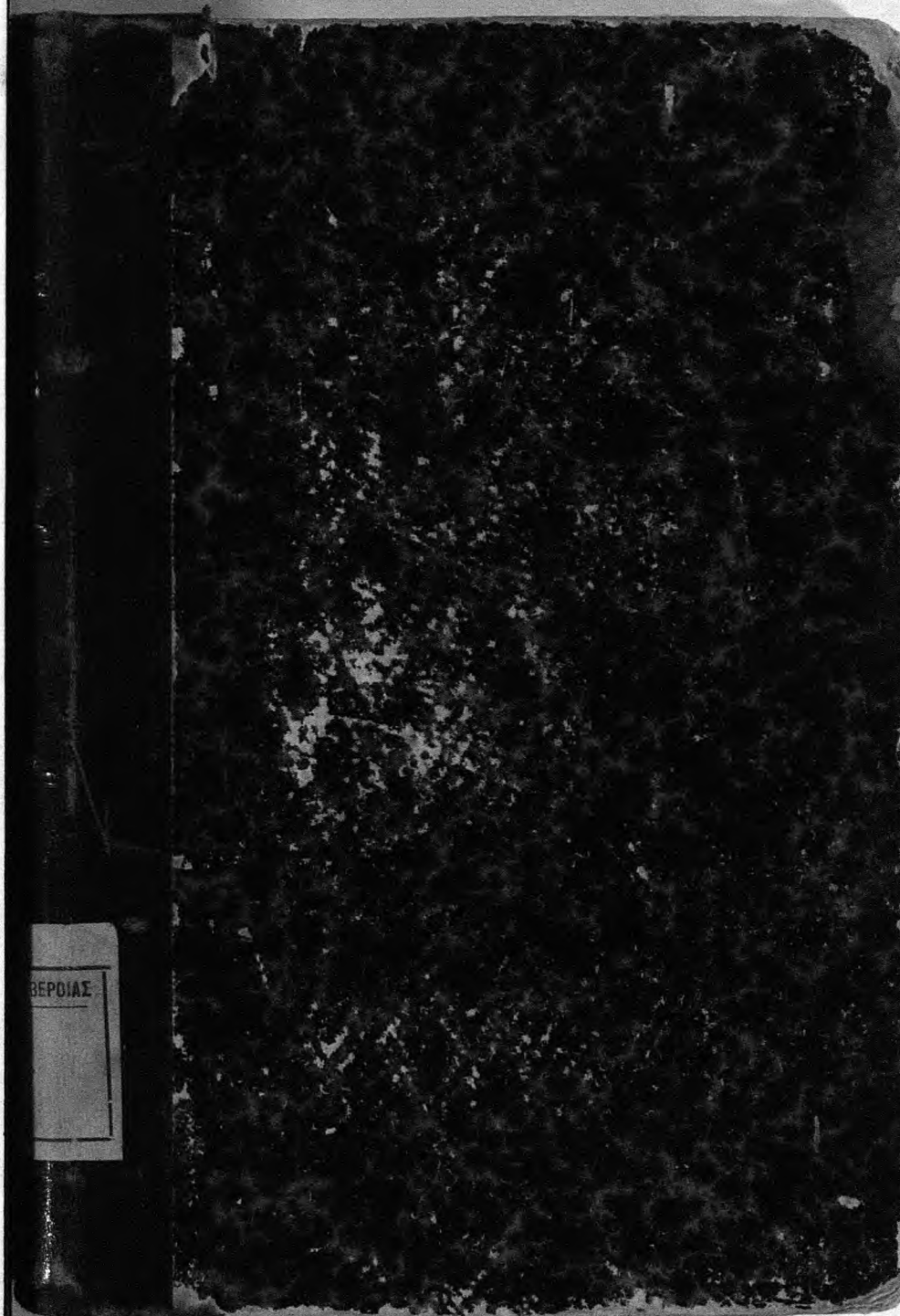

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

+ 000 ΒΕΡΟΙΑΣ

600α

1177/57

Αριθ. είσ. 413

ΔΩΡΕΑ

Έκμ Τσίμα

Εκμ 2-00272

BR.

413

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερούας

SOPHOCLIS
TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

GUILELMI DINDORFII.

EDITIO SEXTA STEREOTYPA MINOR QUAM CURAVIT

S. MEKLER.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCVI.

1896

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αρ. 610. 1177

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

HERMANNO BONITZIO

IOANNI VAHLENO

S.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

I.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ΑΙΑΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΡΥΣΑΚΗΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΤΕ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δράμα τῆς Τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ *ANTHNOPIAAI* καὶ *AIXMAΛΩΤΙΑΕΣ* καὶ *ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΙΠΛΑΓΗ* καὶ *MEMNΩΝ*. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλεόν τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὕθην καὶ ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχορήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνείλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστί τις καὶ κριὸς ἑξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεά, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν· ὕθην καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται *ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ*, ἥ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ *ΔΟΚΡΟΤ*. Δικαιάρχος δὲ *ΑΛΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ* ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς *ΑΙΑΣ* ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσεά ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπιτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεά· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποίμνια. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσεως, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικά τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορὸς. ὕθην δὲ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὁ δὲ ὑποκρινόμενος

πεπαύσθαι ἔξεισι καθαρσίων ἔνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχορῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον οὐκ ἔδωτα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεύκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγωδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἤκιοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκῆσας ἐγκρατὴς εἶναι τῶν ὕπλων ἀποτυχῶν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὕρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ 542)

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδου

νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547)

ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλω.

οὐκ ἔλυσαιτέλῃσεν ὕρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἥτταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος, δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσιν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπλῆσανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος· θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσεως, διό φησι· καὶ πάσαι φύλαξ ἔβην

τῇ σῇ πρόθυμος εἰς δόδον κνηγλά.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἱμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὃν ἔστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῇ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

ΑΘΗΝΑ.

Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαοτίου, δέδορκά σε
 πείραν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον·
 καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικάῃς ὄρῳ
 Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
 5 πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
 ἵχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
 εἶτ' ἔνδον εἶτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
 κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὖρινος βάσις.
 ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
 στάζων ἰδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους. 10
 καὶ σ' οὐδὲν εἶσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
 ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
 σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὥς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθήνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
 ὥς εὐμαθὲς σου, καὶ ἀποπτος ἦς ὅμως, 15
 φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
 χαλκοστόμου κώδωνος ὥς Τυρσηνικῆς.
 καὶ νῦν ἐπέγνωσ εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
 βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
 κεῖνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἱχνεύω πάλαι. 20
 νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρῶτος ἄσκοπον
 ἔχει περάνας, εἶπερ εἰργασται τάδε·

ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
 κἀγὼ θελοντῆς τῷδ' ὑπεξύγην πόνῳ.
 ἐφθαρμένους γὰρ ἀρτίως εὐρίσκομεν 25
 λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένους
 ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοί τις ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
 πηδῶντα πεδιά σὺν νεορράντῳ ξίφει 30
 φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
 κατ' ἔχνομ' ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δ' ἐκπέπληγμαι κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.
 καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
 τὰ τ' εἰσέπειτα σῆ κυβερνῶμαι χειρὶ. 35

ΑΘ. ἔγνων, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλοι φύλαξ ἔβην
 τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγία.

ΟΔ. ἦ καί, φίλῃ δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;

ΑΘ. ὥς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τᾶργα ταῦτά σοι.

ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἦξεν χέρα; 40

ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὀπλων.

ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βᾶσιν;

ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.

ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὥς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;

ΑΘ. κἂν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ. 45

ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θρόσει;

ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται μόνος.

ΟΔ. ἦ καὶ παρῆστη κάπλ' τέρεμ' ἀφίκετο;

ΑΘ. καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.

ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; 50

ΑΘ. ἐγὼ σφ' ἀπέργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
 λήμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε

λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
 ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον 55
 κύκλω ῥαχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
 δισσοὺς Ἀτρεΐδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
 ὥτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά. 60
 κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνον,
 τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
 ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
 ὥς ἄνδρας, οὐχ ὥς εὐκερων ἄγρην ἔχων,
 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεταί. 65
 δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ὥς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.
 θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
 τὸν ἄνδρ'. ἐγὼ γὰρ ὁμμάτων ἀποστρόφους
 αὐγὰς ἀπείργω σὴν πρόσσοψιν εἰσιδεῖν. 70
 οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
 δεσμοῖς ἀπενθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
 Αἴαντα φωνῶ· στεῖχε δωμάτων πάρος.

- ΟΔ. τί δρῶς, Ἀθάνᾳ; μηδαμῶς ἔξω κάλει.
 ΑΘ. οὐ σίγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἄρει; 75
 ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκεῖται μένων.
 ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὅδ' ἦν;
 ΟΔ. ἐχθρὸς γε τῷδε τάνδρῳ καὶ τανῦν ἔτι.
 ΑΘ. οὐκουν γέλως ἡδιστος εἰς ἐχθροὺς γελαῖν;
 ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν. 80
 ΑΘ. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;
 ΟΔ. φρονοῦντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῃ.
 ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἰδῇ πέλας.
 ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρᾳ;

- ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. 85
 ΟΔ. γένοιτο μέντ' ἂν πᾶν θεοῦ τεχνωμένον.
 ΑΘ. σίγα νυν ἐστὼς καὶ μὲν' ὥς κυρεῖς ἔχων.
 ΟΔ. μένοιμ' ἄν· ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὦν τυχεῖν.
 ΑΘ. ὦ οὔτος, Αἴας, δευτέρον σε προσκαλῶ.
 τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου; 90

ΑΙΑΣ.

- ὦ χαῖρ' Ἀθήνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
 ὥς εὖ παρέστης· καὶ σε παγχρότοις ἐγὼ
 στέψω λαφύροις τῇσδε τῆς ἄγρας χάριν.
 ΑΘ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
 ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95
 ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
 ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἤχμασας χέρα;
 ΑΙ. ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
 ΑΘ. τεθναῖσιν ἄνδρες, ὥς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
 ΑΙ. θανόντες ἤδη τᾶμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα. 100
 ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔσθηκεν; ἦ πέφευγέ σε;
 ΑΙ. ἦ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
 ΑΘ. ἔγωγ'· Ὀδυσσεά τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
 ΑΙ. ἠδίστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
 θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.
 ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;
 ΑΙ. πρὶν ἂν δεθῇς πρὸς κίον' ἐρκαίου στέγης
 ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
 ΑΙ. μάλιστα πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς φανῇ. 110
 ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ.
 ΑΙ. χαίρειν, Ἀθήνα, τᾶλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι·
 κεύνος δὲ τίσει τήνδε κοῦκ ἕλλην δίκην.
 ΑΘ. σὺ δ' οὔν, ἐπειδὴ τέρψις ἦδε σοι τὸ δοῶν,

- χωρῶ χειροί, φεΐδου μηδὲν ὦνπερ ἐννοεῖς. 115
- ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' αἰ μοι σύμμαχον παρεστάναι.
- ΑΘ. ὄρᾳς, Ὀδυσσεῦ, τήν θεῶν ἰσχὺν ὄση;
τούτου τίς ἂν σοι τάνδρὸς ἢ προνούστερος
ἢ δρᾷν ἀμείνων ἡγρέεθῃ τὰ καίρια; 120
- ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτίρω δέ νιν
δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῇ,
ὁθούνεκ' ἄτῃ συγκατέξενκται κακῇ,
οὐδέν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοῦμὸν σκοπῶν.
ὄρῳ γὰρ ἡμᾶς οὐδέν ὄντας ἄλλο πλήν 125
εἶδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
- ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
μηδὲν ποτ' εἶπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν', εἰ τινος πλεόν
ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. 130
ὥς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τάνθρωπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

ΧΟΡΟΣ.

- Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγκυάλου, 135
σὲ μὲν εὖ πράσσουντ' ἐπιχαίρω·
σὲ δ' ὅταν πληγῇ Διὸς ἢ ζαμενῆς
λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
πτηνῆς ὥς ὄμμα πελείας. 140
ὥς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
ἐπὶ δυσκλεία, σὲ τὸν ἱππομανῇ
λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν

βοτὰ καὶ λείαν, 145
 ἤπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
 κτείνοντ' αἰθωνι σιδήρῳ.
 τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσω
 εἰς ὧτα φέρει πάντων Ὀδυσσεύς,
 καὶ σφόδρα πεῖθει· περὶ γὰρ σοῦ νῦν 150
 εὐπίστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
 τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
 τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοις· κατὰ δ' ἂν τις ἐμοῦ 155
 τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πεῖθοι·
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
 καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
 σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
 μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν 160
 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
 χῆμεῖς οὐδὲν σθένεσμεν πρὸς ταῦτ' 165
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἄναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
 παταγοῦσιν ἅπερ πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἂν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης, 170
 σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις —
 ὦ μεγάλα φάτις, ὦ

172—182 = 183—193.

μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς —	
ᾧρμασε πανδάρμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας,	175
ἣ πού τινος νίκας ἀνάρπυτος χάριν,	
ἣ ῥα κλυτῶν ἐνάρων	
ψευσθεῖσα δώροισι εἴτ' ἐλαφαβολίας;	
ἣ χαλκοθώραξ ἦντιν' Ἐνυάλιος	
μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις	180
μαχαναῖς ἐτίσατο λῶβαν;	
οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,	183
παῦ Τελαμῶνος, ἔβας	
τόσσον, ἐν ποίμναις πίτνων·	185
ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι	
καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.	
εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι	
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς	
ἣ τὰς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς,	190
μὴ μὴ μ', ἀναξ, ἔθ' ᾧδ' ἐφάλοις κλισίαις	
ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἔρη.	193
ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων, ὅπου μακροαῖωνι	
στηριῖζει ποτὶ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ	195
ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις	
ἀτάρβητος ὀρμαῖται	
ἐν εὐανέμοις βάσσαις,	
ἀπάντων καχαζόντων	199
γλώσσαις βαρυαλγήτως·	
ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακεν.	200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγὸς τῆς Αἴαντος,
γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἑρεχθιδῶν,
ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.

- νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατῆς 205
 Αἴας θολερῶ
 κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
 ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡρεμίας 210
 νύξ ἥδε βάρος;
 παῖ τοῦ Φρυγίοιο Τελεύταντος,
 λέγ', ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον
 στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
 ὥστ' οὐκ ἂν ἔιδρις ὑπείποις.
 ΤΕΚ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
 θανάτῳ γὰρ ἴσον βάρος ἐκπεύσει. 215
 μανία γὰρ ἄλous ἡμῖν ὁ κλεινὸς
 νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
 τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
 χειροδάκτυλα σφάγι' αἰμοβαφῇ,
 κείνου χρηστήρια τάνδρός. 220
 ΧΟ. οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος ἀγγελίαν ἔτλα-
 τον οὐδὲ φευκτάν,
 τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομέναν, 225
 τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
 οἷμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
 θανεῖται, παραπλάκτω χερὶ συγκατακτὰς 230
 κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας.
 ΤΕΚ. ὥμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἔρ' ἡμῖν 233
 δεσμῶντιν ἔγων ἤλυθε ποίμνην·
 ὦν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίης, 235
 τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερογγύν.
 δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών
 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἔκραν
 ῥιπτεῖ θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἔνω
 221—232 = 245—256.

κίονι δήσας 240
 μέγαν ἵπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν
 παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ,
 κακὰ δεινάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων
 κοῦδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244

ΧΟ. ὦρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν
 κλοπὰν ἀρέσθαι
 ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον
 ποντοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι. 250
 τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
 καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
 ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, τὸν αἴς' ἀπλάτος
 ἶσχει. 255

ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρᾷς γὰρ ἔτερ στεροπῆς 257
 ἄξας ὀξὺς νότος ὥς λήγει,
 καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
 τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἴκεια πάθη, 260
 μηθενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
 μεγάλας ὁδύνας ὑποτείνει.

ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπανται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
 φροῦδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μέλων λόγος.

ΤΕΚ. πότερα δ' ἔν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις, 265
 φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν
 ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνῶν;

ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν.

ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270

ΤΕΚ. ἀνὴρ ἐκείνος, ἥνικ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἦδεθ' οἷσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς,
 ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἡνία ξυνῶν·
 νῦν δ' ὥς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,

κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ

275

ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἥσσουν ἢ πάρος.

ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἐξ ἐπλῶν κακά;

ΧΟ. ξύμφημι δὴ σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγὴ τις ἦκει· πῶς γάρ, εἰ πεπανμένους
μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;

280

ΤΕΚ. ὥς ᾧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.

ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
δῆλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.

ΤΕΚ. ἅπαν μαθήσει τοῦργον, ὥς κοινωνὸς ὦν.

κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἔσπεροι

285

λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἄμφηκες λαβῶν

ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς.

καὶ γὰρ 'πιπλήσω καὶ λέγω· τί χρῆμα δοῶς,

Αἴας; τί τήνδ' ἄκαιρος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων

κληθεὶς ἀφορμᾶς πείραν οὔτε του κλύων

290

σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδαι στρατός.

ὃ δ' εἶπε πρὸς με βαί', αἰὲ δ' ὑμνούμενα·

γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει.

καὶ γὰρ μαθοῦς' ἔληξ', ὃ δ' ἐσσύθη μόνος.

καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας·

295

ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ

ταύρους, κύνας βοτῆρας εὐερόν τ' ἄγραν.

καὶ τοὺς μὲν ἠὐχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων

ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους

ἠκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων.

300

τέλος δ' ὑπάξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τι

λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρείδων κάτα,

τοὺς δ' ἄμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,

ὅσῃν κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσσαιτ' ἰών·

κἄπειτ' ἐπάξας αὐθις ἐς δόμους πάλιν,

305

ἔμφορων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πληῖρες ἄτης ὥς διοπτρεύει στέγος,
παίσας κάρα θάψεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἔζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρίξ ὄνυξι συλλαβὼν χερσί. 310

καὶ τὸν μὲν ἦστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δειν' ἐπηπείλησ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κάνηρετ' ἐν τῷ πράγματι κυροῖ ποτε.
κἀγώ, φίλοι, δείσασα τοῦ ξειρασμένου 315
ἔλεξα πᾶν ὅσον περ ἐξηπιστάμην.

ὃ δ' εὐθύς ἐξώμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
ὥς οὔ ποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' αἰέ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν. 320

ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναξε ταῦρος ὥς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιαῦδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμησιν ἥσυχος θακεὶ πεσών. 325

καὶ δηλὸς ἐστὶν ὥς τι δρασεῖων κακὸν
[τοιαῦτα γὰρ πως καὶ λέγει κῶδύρεται].
ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ εἵνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι·
φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις. 330

ΧΟ. Τέκμησσα, δεινὰ, παῖ Τελεύτατος, λέγεις
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.

ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.

ΤΕΚ. τάχ', ὥς ἔοικε, μάλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος οἷαν τήνδε θωύσσει βοήν; 335

ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι
 * νοσήμασιν ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρῶν.

ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.

ΤΕΚ. ὦμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
 τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.

ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεῖ
 λεηλατήσῃ χρόνον, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι;

ΧΟ. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
 τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κἂπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345

ΤΕΚ. ἰδοῦ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
 τὰ τοῦδε πράγῃ, καὶ τὸς ὥς ἔχων κυρεῖ.

ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων, 348
 μόνοι ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ, 350
 ἰδεσθὲ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
 ἀμφίδρομον κυκλεῖται.

ΧΟ. οἴμ' ὥς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
 δηλοῖ δὲ τοῦργον ὥς ἀφροντίστως ἔχει. 355

ΑΙ. ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,
 ὃς ἀλίαν ἔβας ἐλίσσων πλάταν,
 σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονὰν ἐπ-
 ακρέσοντ'· 360

ἀλλά με συνδαίξον.

ΧΟ. εὖφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοῖς
 ἄκος, πλεον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

ΑΙ. ὀρᾷς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
 τὸν ἐν δαῖτοις ἔτρεστον μάχαις, 365
 ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;
 ὦμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.

ΤΕΚ. μὴ, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὖδα τάδε.

ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄπορρον ἐκνεμεῖ πόδα;

348—355 = 356—363. 364—378 = 379—393.

αἰαῖ αἰαῖ.

370

TEK. ὦ πρὸς θεῶν ὑπείκει καὶ φρόνησον εὔ.

AI. ὦ δύσμορος, ὃς χειρὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσί καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολλοῖς
ἐρεμνὸν αἶμ' ἔδενσα. 370XO. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξεργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὦδ' ἔχειν.AI. ἰὼ πάντα δρῶν ἀπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου, 380
κακοπινέστατόν τ' ἄλλημα στρατοῦ,
ἧ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.

XO. ξύν τοι θεῶ πᾶς καὶ γελαῖ κώδύρεται.

AI. ἰδοίμι μὴν^ε νιν, καίπερ ὦδ' ἀτώμενος.
ἰὼ μοί μοι. 385

XO. μηδὲν μέγ' εἶπης· οὐχ ὀρᾷς ἴν' εἴη κακοῦ;

AI. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἂν τὸν αἶμν-
λώτατον,ἐχθρὸν ἄλλημα, τοὺς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς
τέλος θάνοιμι καὐτός; 391TEK. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κἄμοι θανεῖν
εὐχον· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;AI. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, 394
ἐρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθέ μ'· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἀμερίων
ἐτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλὰ μ' ἅ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρι' αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγη;

394—411 = 412—429.

ποῖ μολῶν μενῶ;
 εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοισι τοῖσδ'
 ἔμοῦ σέβας, μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
 πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
 χειρὶ φονεύει.

ΤΕΚ. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον
 φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.

ΑΙ. ἰὼ πόροι ἀλλήροθοι
 πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολὺν με δαρὸν τε δὴ
 κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκέτι
 οὐκ

ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω
 ὦ Σκαμάνδριοι
 γείτονες ῥοαί,
 εὐφρονες Ἀργείοις,
 οὐκέτ' ἄνδρα μὴ
 τόνδ' ἰδῆτ', ἔπος
 ἔξεργῶ μέγ', οἶον οὐ τινα
 Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
 Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος
 ὧδε πρόκειμαι.

ΧΟ. οὔτοι σ' ἀπείργειν οὐδ' ὅπως ἔω λέγειν
 ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΑΙ. αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώννυμον
 τοῦμόν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἔμοις κακοῖς;
 νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἔμοι
 καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
 ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
 τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ
 πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·

ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
 Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει
 οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι. 440
 καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ·
 εἰ ξῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἂν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
 νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουργῶ φρένας
 ἐπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη. 446
 κεί μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
 γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἂν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλον φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
 νῦν δ' ἡ Λιδὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ 450
 ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν
 ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
 ὧστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς·
 καῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν 455
 βλάπτοι, φύγοι τῶν χῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 καὶ νῦν τί χροὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός,
 ἐχθρεὶ δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
 πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας 460
 προδοὺς τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαίου περῶ;
 καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεῖς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν; 465
 οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνους

καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
 ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμι πον.
 οὐκ ἔστι ταῦτα. πείρά τις ζητητέα 470
 τοιάδ' ἄφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
 μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
 αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρηΐζειν βίου,
 κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
 τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει 475
 προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
 οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
 ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·
 ἀλλ' ἢ καλῶς ξῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
 τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480

ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὥς ὑπόβλητον λόγον,
 Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός·
 παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
 γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθεῖς.

ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης 485
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.
 ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
 εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
 νῦν δ' εἰμὶ δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ πον 490
 καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ
 τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
 καί σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφ'esτίου Διὸς
 ευνῆς τε τῆς σῆς, ἣ σννηλλάχθης ἐμοί,
 μή μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρὶαν ἐφείς τι. 495
 ἢ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀπῆς,
 ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
 βία ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο

ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφήν.
 καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἔρει 500
 λόγοις ἰάπτων· ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν
 Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσεν στρατοῦ,
 οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσον ζήλου τρέφει.
 τοιαῦτ' ἔρει τις· ἀμὲ μὲν δαίμων ἔλαῃ,
 σοὶ δ' αἰσχροῖα τῆσσι ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει. 505
 ἀλλ' αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
 γήρα προλείπων, αἰδεσθαι δὲ μητέρα
 πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἥ σε πολλάκις
 θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
 οἴκτιρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας 510
 τροφῆς στερηθεῖς σοῦ διοίσεται μόνος
 ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
 κείνῳ τε κάμοι τοῦθ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
 ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὃ τι βλέπω
 πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἦστωσας δόρει, 515
 καὶ μητέρ' ἥδη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
 καθεῖλεν Αἰδοῦ θανασίμους οἰκήτορας.
 τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
 τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶς ἔγωγε σῶζομαι.
 ἀλλ' ἴσχε κάμου μνηστίν· ἀνδρὶ τοι χρεὼν 520
 μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἰ τί που πάθοι.
 χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτους' ἀεὶ
 ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστὶς εὖ πεπονθότος,
 οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ.
 ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὥς ἀγῶ φρενὶ 525
 θέλοιμ' ἄν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.
 ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γούν ἐμοῦ,
 ἔάν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
 ΤΕΚ. ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

- ΑΙ. κόμιζέ νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὥς ἴδω. 530
 ΤΕΚ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
 ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν; ἢ τί μοι λέγεις;
 ΤΕΚ. μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
 ΑΙ. πρέπον γέ τ' ἂν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ τόδε.
 ΤΕΚ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι. 535
 ΑΙ. ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου.
 ΤΕΚ. τί δ' ἦτ' ἂν ὥς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
 ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῇ τ' ἰδεῖν.
 ΤΕΚ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
 ΑΙ. τί δ' ἦτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540
 ΤΕΚ. ὦ παῖ, πατήρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
 ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
 ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγων;
 ΤΕΚ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
 ΑΙ. αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο· ταρβήσει γὰρ οὐ 545
 νεοσφαγῇ τοιόνδε προσλεύσσω φόνον,
 εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
 ἀλλ' αὐτίκ' ὥμοις αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
 δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, 550
 τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
 ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν·
 ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος,
 [τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ ἀρετ' ἀνώδυνον κακόν]
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. 555
 ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
 δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἴου 'τράφη.
 τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.

οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ 560
 στυνναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
 λείψω τροφῆς ἄοκνον ἔμπα, καὶ τανῦν
 τηλωπὸς οἶχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ' ἔνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς, 565
 ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκῆπτω χάριν,
 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
 Τελαμῶνι δείξει μητροί τ', Ἑριβοία λέγω,
 ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ, 570
 [μέχρις οὗ μυχοὺς κίχῃσι τοῦ κάτω θεοῦ],
 καὶ τὰμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεῶν ἐμός.
 ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώννυμον,
 Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων 575
 πόρπακος, ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ὥς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου
 καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκῆπτους γόους
 δάκρυε· κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή. 580
 πύκαζε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
 θρηνεῖν ἐπὶ δᾶς πρὸς τομῶντι πῆματι.
 ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
 ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖς φρενί; 585
 ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ ἔξεταζε· σωφρονεῖν καλόν.
 ΤΕΚ. οἴμ' ὥς ἀθυμῶ καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνον
 καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
 ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς· οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
 ὥς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἐτι; 590

ΤΕΚ. εὐφημα φώνει.

ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

ΤΕΚ. σὺ δ' οὐχὶ πείσεις;

ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.

ΤΕΚ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.

ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὥς τάχος;

ΤΕΚ. πρὸς θεῶν, μαλάσσουν.

ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοῦμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μὲν που
ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος αἰεί·
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος 600
Ἰδαῖα μίμνων λειμώνι' ἄποινα, μνηῶν
ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
χρόνῳ τρυχόμενος, 605
κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
τὸν ἀπότροπον αἰδήλον Ἀιδαν.
καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὥμοι μοι, 610
θεῖα μανία ξύνανυλος·
δν ἐξεπέμψω πρὶν δὴ ποτε θουρίῳ
κρατοῦντ' ἐν Ἀρεῖ· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας
φίλοις μέγα πένθος ἡϋρηται. 615
τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
μεγίστας ἀρετὰς
ἄφιλα παρ' ἀφίλοις 620
ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρεΐδαις.
ἧ που παλαιᾷ μὲν σύντροφος ἀμέρα, 622

596—608 = 609—621. 622—634 = 635—645.

λευκά δὲ γήρα μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
φρενομόρως ἀκούσῃ,

αἴλινον αἴλινον

οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὕρνιθος ἀηδοῦς
ἦσει δύσμορος, ἀλλ' ὄξυτόνους μὲν ῥῶδ' 630

θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'

ἐν στέρνοισι πεσοῦνται

δοῦποι καὶ πολιᾶς ἔμυγμα χαίτας. 634

κρείσσων παρ' Αἰδᾶ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,

ὃς ἐκ πατρώας ἥκων γενεᾶς — —

πολυπόνων Ἀχαιῶν,

οὐκέτι συντρόφοις

ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὀμιλεῖ. 640

ὦ τλαῖμον πάτερ, οἷαν σε μένει πνυθέσθαι

παιδὸς δύσφορον ἄταν,

ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν

δίῳν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645

1. ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος

φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·

κοῦκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται

χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.

κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δειν' ἐκαρτέρουν τότε, 650

βαφῇ σίδηρος ὥς ἐθελύνθην στόμα

πρὸς τῇσδε τῆς γυναικός· οἰκτίρω δέ νιν

χῆραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.

ἀλλ' εἴμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτίους

λειμῶνας, ὥς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ 655

μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·

μολῶν τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῇ κίχῳ,

κρύψω τόδ' ἐγχὸς τοῦμόν, ἐχθιστον βελῶν,

γαίης ὀρύξας ἔνθα μή τις ὕψεται·

- ἀλλ' αὐτὸ νύξ Ἰδίδης τε σφάζοντων κάτω. 660
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
 παρ' Ἑκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
 οὐπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθῆς ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα. 665
 τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρεΐδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπείκτεον. τί μῆ;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 ἔτοιμ' ὑπέικει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς 670
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν ἐνκάρπῳ θέρει·
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰαντὴς κύκλος
 τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
 λείων τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος 675
 λύει πεδήσας, οὐδ' αἰὲ λαβῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθὼν ὅτι
 ὃ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
 ὥς καὶ φιλήσων αὐθις, ἔς τε τὸν φίλον 680
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὥς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἔταιρείας λιμήν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
 ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τάχους, γύναι, 685
 εὖχον τελεῖσθαι τοῦμὸν ὦν ἐρεῖ κέαρ.
 ὑμεῖς δ', ἑταῖροι, ταῦτά τῇδ' ἐμοὶ τάδε
 τιμᾶτε, Τεύκρω τ', ἣν μόλῃ, σημῆνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα.
 ἐγὼ γὰρ εἴμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον· 690

ὕμεῖς δ' ἂ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως
 πύθοισθε, κεί νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν.
 ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,
 ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονο-
 κτύπου 695

πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
 θεῶν χοροποι' ἄναξ, ὅπως μοι
 Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς· 700
 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
 ὁ Δάλιος εὐγνωστος
 ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὐφρων. 705

ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.
 ἰὼ ἰὼ, νῦν αὖ,
 νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
 θεῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710

λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
 πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστα.
 πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει,
 κοῦδ' ἐν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν, εὔτε γ' ἐξ
 ἀέλπτων 715

Αἴας μετανεγνώσθη
 θυμῶν Ἀτρεΐδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω·
 Τεῦκρος πάρεστιν ἔρτι Μυσίων ἀπὸ 720
 κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον
 κινδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

693—705 = 706—718.

- μαθόντες ἀμφέστησαν, εἴτ' ὀνειδέσιν
 ἤρασσον ἐνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ, 725
 τὸν τοῦ μανέντος ἀπιβουλευτοῦ στρατῷ
 ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὥς οὐκ ἀρκέσοι
 τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν·
 ἔς τ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
 κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
 λήγει δ' ἔρις δραμούσα τοῦ προσωτάτω
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
 ἀλλ' ἤμιν Αἴας ποῦ 'στιν, ὥς φράσω τάδε;
 τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χορὴ δηλοῦν λόγον.
- ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
 βουλὰς νέοισιν ἐγκαταξεύξας τρόποις.
- ΑΓ. ἰοῦ ἰοῦ.
 βραδεῖαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἐπεμψεν ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρεῖας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740
- ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεύκρος ἔνδοθεν στέργης
 μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρῶν αὐτὸς τύχοι.
- ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς
 γνώμης, θεοῖσιν ὥς καταλλαχθῇ χόλον.
- ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
 εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
- ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πάρει;
- ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρῶν ἐτύγχανον.
 ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
 Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
 εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
 θεὸς εἶπε ἀπέσκηψε, παντοίᾳ τέχνῃ
 εἰρᾶ κατ' ἡμᾶς τοῦμφανὲς τὸ νῦν τόδε
 Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μῆδ' ἀφέντ' ἔαν,

εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλωι ποτέ. 755
 ἔλῃ γὰρ αὐτὸν τῇδε θῆμέρα μόνῃ
 δίας Ἀθάνας μῆνις, ὥς ἔφη λέγων.
 τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
 πίπτειν βαρεῖαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
 βλαστῶν ἐπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονῇ.
 κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθύς ἐξορμώμενος
 ἄνους καλῶς λέγοντος ἡνρέθη πατρός.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει· τέκνον, δόρει
 βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν.
 ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἡμείψατο· 766
 πάτερ, θεοῖς μὲν κἄν ὁ μηδὲν ὦν ὁμοῦ
 κράτος κατακτῆσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἴτα δεύτερον 770
 δίας Ἀθάνας, ἡνίκ' ὀτρύνουσά νιν
 ἡνδᾷτ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότε ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὐποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
 τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἄστεργῇ θεᾷς
 ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν.
 ἀλλ' εἶπερ ἔστι τῇδε θῆμέρα, τάχ' ἂν
 γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
 τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὁ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας 780
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κεῖνος, εἰ Κάλχας σοφός.
 ὦ δαῖα Τέκμησσα, δύσμορος γύναι,
 ὄρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ· 785

- ξυρεῖ γὰρ ἐν χροῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
 ΤΕΚ. τί μ' αὖτάλαιναι, ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἔδρας ἀνίσταται;
 ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρ' ὅς, ὥς ἦκει φέρων
 Αἶαντος ἡμῖν προὔξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ. 790
 ΤΕΚ. οἴμοι, τί φής, ἄνθρωπε; μὲν ὀλώλαμεν;
 ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν προὔξιν, Αἶαντος δ' ὅτι,
 θυραῖος εἶπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.
 ΤΕΚ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φής.
 ΑΓ. ἐκείνου εἰργεῖν Τεῦκρος ἐξεφίεται 795
 σκηνῆς ὑπανυλὸν μηδ' ἀφιέναι μόνον.
 ΤΕΚ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κάπλ' τῷ λέγει τάδε;
 ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἐξοδὸν
 ὀλεθρίαν Αἶαντος ἐλπίζει φρεσίν.
 ΤΕΚ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶν; 800
 ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν ὅς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
 ΤΕΚ. οἶ γώ, φίλοι, πρόστιτ' ἀναγκαίης τύχης,
 καὶ σπεύσασθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
 οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλλοῦς 805
 ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρ' ὅς ἐξοδὸν κακὴν.
 ἔγνωκα γὰρ δὴ φῶτὸς ἠπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
 οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἰδρυτέον·
 ἀλλ' εἴμι κἀγὼ κείσθ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810
 χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἔδρας ἀκαμή
 [σῶζειν θέλοντας ἄνδρα γ' ὅς σπεύδῃ θανεῖν].
 ΧΟ. χωρεῖν ἔτοιμος, κοῦ λόγῳ δειξῶ μόνον·
 τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἄμ' ἔψεται.
 ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος 815
 γένοιτ' ἂν, εἰ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολή·

δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἑκτορος ξένων ἐμοὶ
 μάλιστα μισηθέντος ἐχθίστου θ' ὄρῶν·
 πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμία τῇ Τρωάδι,
 σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονῆς· 820
 ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγὼ,
 εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδ' ἐμοὶ
 σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
 πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
 Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
 πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
 ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ. 830
 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῷ δ' ἅμα
 πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι,
 ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
 πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 καλῷ δ' [ἄρωγους τὰς αἰεὶ τε παρθένους 835
 αἰεὶ θ'] ὀρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθῃ,
 σεμνὰς Ἑρινὺς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
 πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
 [καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
 ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶς' ἐμὲ 840
 αὐτοσφαγῇ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
 πρὸς τῶν φιλίστων ἐγγόνων ὀλοίατο.]
 ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίιμοί τ' Ἑρινύες,
 σεύεσθε, μὴ φεΐδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν 845
 ἥλιε, πατρώαν τὴν ἐμήν ὅταν χθόνα
 ἰδῇς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν

ἄγγελον ἔτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
 ἣ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, 850
 ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνηῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών·
 καίτοι σὲ μὲν κακεῖ προσανυδήσω ξυνών. 855
 σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτήν ἥλιον προσεννέπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὖθις ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶον ἐστίας βᾶθρον 860
 κλειναί τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος
 κρηναί τε ποταμοί θ' οἷδε, καὶ τὰ Τρωικὰ
 πεδία προσανυδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμῖν Ἀἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Αἰδον τοῖς κάτω μυθήσομαι. 865

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.
 πᾶ πᾶ
 πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;
 κοῦδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος.
 ἰδοῦ, 870
 δοῦπον αὖ κλύω τινά.

ΗΜ. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν.

ΗΜ. τί οὖν δῆ;

ΗΜ. πᾶν ἐστιβῆται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.

ΗΜ. ἔχεις οὖν;

ΗΜ. πόνου γε πληθὺς, κοῦδὲν εἰς ὕψιν πεσόν.

ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δῆ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν

- κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.
 XO. τίς ἂν διήτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων 879
 ἄλιαδ' ἔχων ἀύπνους ἄγρας,
 ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεῶν ἢ ῥυτῶν
 Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον 885
 εἰ ποθι πλαζόμενον λεύσσω
 ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
 ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
 οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
 ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅποι. 890
- TEK. ἰὼ μοί μοι.
 XO. τίνος βοή πάραυλος ἐξέβη νάπους;
 TEK. ἰὼ τλήμων.
 XO. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὄρῳ
 Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895
- TEK. ὄχῳκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
 XO. τί δ' ἔστιν;
 TEK. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς
 κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς.
 XO. ὦμοι ἐμῶν νόστων· 900
 ὦμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, σὸν
 τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
 ὦ ταλαῖφρον γύναι.
- TEK. ὥς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
 XO. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905
- TEK. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, δηλον· ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
 πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
 XO. ὦμοι ἐμᾶς ἄτας, οἶος ἄρ' αἰμάχθης, ἄφαρκτος φίλων·
 ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδρις, κατ-
 ημέλησα. πᾶ πᾶ 911

879—914 = 925—960.

- κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας;
- ΤΕΚ. οὔτοι θεατός· ἀλλὰ νιν περιπτυχεῖ 915
 φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
 οὐδεὶς ἔν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίῃ βλέπειν
 φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἐκ τε φοινίας
 πληγῆς μελανθὲν αἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
 οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων; 920
 ποῦ Τεῦκρος; ὥς ἀκμαῖ' ἔν, εἰ βαίῃ, μόλοι,
 πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαταρμόσαι.
 ὦ δύσμορ', ἄτας οἷος ὦν οἷας ἔχεις,
 ὥς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.
- ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ 925
 στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσσειν κακὰν
 μοῖραν ἀπειρεσίῳ πόνων. τοῖά μοι
 πάννυχά καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες 930
 ὠμόφρων ἐχθοδὸπ' Ἀτρεΐδαις
 οὐλίῳ σὺν πάθει.
 μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
 πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ 935
 - υ υ - ὅπλων ἔκειτ' ἀγῶν πέρι.
- ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
- ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
- ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
- ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι, 940
 τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
- ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
- ΧΟ. ξυναυδῶ.
- ΤΕΚ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ξυγὰ
 χωροῦμεν, οἷοι νῶν ἐφεστᾶσιν σκοποί. 945
- ΧΟ. ὦμοι, ἀναλγήτων
 δισσῶν ἐθρόησας ἀναυδον

ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει.

ἀλλ' ἀπείργοι θεός.

ΤΕΚ. οὐκ ἂν τάδ' ἔσθι τῇδε, μὴ θεῶν μέτα. 950

ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.

ΤΕΚ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἢ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.

ΧΟ. ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφρυβρίζει πολύτλας
ἀνὴρ, 954

γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέ-
λωτα, φεῦ φεῦ,

ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεΐδαι. 960

ΤΕΚ. οἱ δ' οὖν γελώντων κάπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'· ἴσως τοι, κεί βλέποντα μὴ πόθουν,
θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρεῖα δορός.

οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τάργαθον χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ. 965

[ἔμοι πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς,
αὐτῷ δὲ τερπνός· ὦν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκτήσαθ' αὐτῷ, θάνατον ὄνπερ ἠθέλεν.]

τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶεν ἂν κάτα;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ. 970

πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβρίζειτω.

Αἶας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν, ἀλλ' ἔμοι
λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975
βοῶντος ἄτης τῇσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

ΤΕΥ. ὦ φίλτατ' Αἶας, ὦ ξύναιμον ὅμμ' ἔμοι,
ἄρ' ἠμπόληκας, ὥσπερ ἢ φάτις κρατεῖ;

ΧΟ. ὄλωλεν ἀνὴρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.

ΤΕΤ. ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980

ΧΟ. ὥς ᾧδ' ἐχόντων ΤΕΤ. ᾧ τάλας ἐγώ, τάλας.

ΧΟ. πάρα στενάζειν. ΤΕΤ. ᾧ περισπερχές πάθος.

ΧΟ. ἄραν γε, Τεῦκρε. ΤΕΤ. φεῦ τάλας· τί γὰρ
τέκνον

τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρωάδος;

ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. ΤΕΤ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὥς κενῆς 986
σκόμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε· τοῖς ἐχθροῖσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελαῦ.

ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ξῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν 990
ἐφ' ἑσθ' ἀνὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει.

ΤΕΤ. ᾧ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἄλγιστον ᾧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,
ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
μάλιστα τοῦμὸν σπλάγχχνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην,
ᾧ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὥς ἐπησθόμην 996
μόρον διώκων κᾶξιχνοσκοπούμενος.
ὄξεϊα γάρ σου βάξεις ὥς θεοῦ τινοῦ
διηλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὥς οἴχει θανόν.
ἀγὼ κλύων δύστηνος ἐκποδῶν μὲν ᾧν 1000
ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὀρῶν ἀπόλλυμαι.
οἶμοι.

ἴθ', ἐκκάλυψον, ὥς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.

ᾧ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1005

ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;

ἦ πού με Τελαμών, σὸς πατήρ ἐμός θ' ἄμα,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἱλεώς τ' ἴσως

χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὅτῳ πάρα
 μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἡδίων γελᾶν. 1011
 οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἔρεϊ κακὸν
 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολέμιον νόθον,
 τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
 σέ, φίλτατ' Αἴας, ἣ δόλοισιν, ὥς τὰ σὰ 1015
 κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σοῦς.
 τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρὺς,
 ἔρεϊ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
 τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
 δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
 καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ἡνρόμην.
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ᾧ τάλας, ὕφ' οὔ 1025
 φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὥς χρόνῳ
 ἔμελλέ σ' Ἑκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν;
 σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
 Ἑκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα
 ζωστήρι πρισθείς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030
 ἐκνᾶπτετ' αἰέν, ἔς τ' ἀπέψυξεν βίον·
 οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
 πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.
 ἄρ' οὐκ Ἑρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσεν ξίφος
 κακῆϊνον Ἄιδης, δημιουργὸς ἄργιος; 1035
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' ἀελ
 φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοῦς·
 ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
 κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω κἀγὼ τάδε.
 ΧΟ. μὴ τεῖνε μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040

φράζου τὸν ἄνδρα ᾧ τι μυθήσει τάχα.
 βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
 γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ.

ΤΕΤ. τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045

ΤΕΤ. ὁρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὢν οὐ δυσπετήης.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῦν
 μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.

ΤΕΤ. τίνας χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὅς κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΤ. οὐκ οὐν ἂν εἰποῖς ἦντιν' αἰτίαν προθείς; 1051

ΜΕ. ὀδοῦνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
 ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
 ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν·
 ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον 1055
 νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὥς ἔλοι δόρυ·
 καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἔσβεσεν,
 ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἦν ὅδ' εἰληγεν τύχην
 θανόντες ἂν προυκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
 οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς 1060
 τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
 ὦν εἵνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
 τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
 ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
 ὄρνισι φορβῇ παραλίοις γενήσεται. 1065
 πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.
 εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ὀυνήθημεν κρατεῖν,
 πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, καὶ μὴ θέλῃς,
 χερσὶν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
 λόγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070

καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
 μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
 φέρονται' ἂν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
 οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι, 1075
 μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρα χρὴ, κὰν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
 δοκεῖν πεσεῖν ἂν κὰν ἀπὸ μικροῦ κακοῦ.
 δέος γὰρ ᾧ πρόσσεστιν αἰσχύνῃ θ' ὁμοῦ,
 σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
 ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἂ βούλεται παρῇ,
 ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
 ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
 ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
 καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδῶμεθα 1085
 οὐκ ἀντιτίσειν αὐθις ἂν λυπώμεθα.
 ἔρπει παραλλὰξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
 αἰθῶν ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
 καὶ σοι προφρονῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
 μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς. 1090

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
 εἴπ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστής γένη.

ΤΕΥ. οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θανμάσαιμ' ἔτι,
 ὅς μηδὲν ὦν γοναῖσιν εἴθ' ἄμαρτάνει,
 ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφνέκναι 1095
 τοιαῦθ' ἄμαρτάνουσιν ἐν λόγοις· ἐπεὶ
 ἄγ', εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὐθις, ἥ σὺ φῆς ἄγειν
 τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβών;
 οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὥς αὐτοῦ κρατῶν;
 ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100
 ἔξεστ' ἀνάσσειν ὦν ὅδ' ἡγαγ' οἴκοθεν;

Σπάρτης ἀνάσσω ἤλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν·
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμήσαι πλεόν
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός ἢ καὶ τῷδε σέ.

[ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὄλων 1105

στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαι ποτε.]

ἀλλ' ὦνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τὰ σέμν' ἐπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῆς
εἶθ' ἄτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ

θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δεισας στόμα. 1110

οὐ γάρ τι τῆς σῆς εἵνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,
ἀλλ' εἵνεχ' ὄρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδένας.

πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν 1115

καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφεῖν, ἕως ἂν ἦς οἷός περ εἶ.

ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ·
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, καὶ ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.

ΜΕ. ὁ τοξότης εἴοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120

ΤΕΤ. οὐ γὰρ βάνανσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.

ΜΕ. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.

ΤΕΤ. καὶ ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοὶ γ' ὥπλισμένῳ.

ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὥς δεινὸν τρέφει.

ΤΕΤ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125

ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;

ΤΕΤ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ξῆς θανών.

ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.

ΤΕΤ. μὴ νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένους.

ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130

ΤΕΤ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔῃς θάπτειν παρών.

ΜΕ. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.

- ΤΕΥ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προύστη ποτέ;
 ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
 ΤΕΥ. κλέπτῃς γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ἡνρέθῃς. 1135
 ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κούκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.
 ΤΕΥ. πόλλ' ἂν κακῶς λάθῃς σὺ κλέψειας κακά.
 ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεταιί τι.
 ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὥς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
 ΜΕ. ἔν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτεόν. 1140
 ΤΕΥ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὥς τεθάψεται.
 ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσει θρασύν
 ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
 ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἐνηῦρες, ἡνίκ' ἐν κακῷ
 χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφείς 1145
 πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλῳ.
 οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
 σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
 χειμῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.
 ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὕπωπα μωρίας πλέων, 1150
 ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
 κατ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμπερὴς ἐμοὶ
 ὀργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον·
 ὦνθρωπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
 τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
 ὁρῶ δέ τοί νιν, κἄστιν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
 οὐδείς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ἡνιξάμην;
 ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
 λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῇ. 1160
 ΤΕΥ. ἄφερπέ νυν· κάμοι γὰρ αἰσχιστον κλύειν
 ἀνδρὸς ματαίου φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου.
 ΧΟ. ἔσται μεγάλῃς ἐριδὸς τις ἀγών.

ἀλλ' ὥς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
 σπεῦσον κοίλῃν κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
 τῷδ', ἐνθα βροτοῖς τὸν αἰμυνηστον
 τάφον εὐρώεντα καθέξει.

ΤΕΤ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἷδε πλησίοι
 πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
 τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. 1170
 ὦ παῖ, πρόσσελθε δεῦρο καὶ σταθεῖς πέλας
 ἱκέτης ἔφαψαι πατρός, ὅς σ' ἐγγέλνατο.
 θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
 κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαντοῦ τρίτου,
 ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175
 βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
 κακὸς κακῶς ἄθαρτος ἐκπέσοι χθινοῦς,
 γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος,
 αὐτίως ὅπωςπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
 ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
 κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.
 ὑμεῖς τε μὴ γυναιῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
 παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔς τ' ἐγὼ μολῶν
 τάφον μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλόγκτων
 ἐτέων ἀριθμὸς, 1185
 τὰν ἅπανστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσοήτων
 μόχθων ἅταν ἐπάγων·
 ἀν' εὐρώδῃ Τροῖαν, 1190
 δύστανον ὕνειδος Ἑλλάνων;
 ὄφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πολύ-
 κοινον Ἄϊδαν 1192
 κείνος ἀνὴρ, ὅς στυγερῶν ἔδειξεν ὄπλων 1195
 1185—1191 = 1192—1198.

Ἑλλασιν κοινὸν Ἄρη.

ἰὼ πόνοι πρόποναι·

κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

ἦ κεῖνος οὔτε στεφάνων

οὔτε βαθειᾶν κυλίκων

1200

νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,

οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,

δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν

τέρψιν ἰαύειν.

ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὦμοι.

1205

κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὔτως,

ἀεὶ πνικιναῖς δρόσοις

τεγγόμενος κόμας,

λυγρᾶς μνήματα Τροίας.

1210

καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννυχίου

δείματος ἦν μοι προβολὰ

καὶ βελέων θούριος Αἴας·

νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερωῶ

δαίμονι· τίς μοι, τίς ἔτ' οὔν

1215

τέρψις ἐπέσται;

γενοίμαν ἴν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου

πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν

ὑπὸ πλάκα Σουνίου,

1220

τὰς ἱερὰς ὅπως

προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΤ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην

Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὀρμώμενον·

δῆλος δέ μοῦστί σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. 1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι

1199—1210 = 1211—1222.

τλῆναι καθ' ἡμῶν ᾧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
 σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
 ἢ που τραφεῖς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἀπο
 ὑψήλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόροις, 1230
 ὅτ' οὐδὲν ἂν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,
 κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
 ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὐδὲ σοῦ διωμόσω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὥς σὺ φῆς, Ἀἶας ἐπλει.
 ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακὰ;
 ποίου κέκαρας ἀνδρὸς ᾧδ' ὑπέφρονα; 1236
 ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὔπερ οὐκ ἐγὼ;
 οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
 πικροὺς εἰοίμεν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
 ἄγωνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε, 1240
 εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
 κοῦκ ἀρχέσκει ποθ' ὑμῖν οὐδ' ἡσσημένοις
 εἴκειν ἂ τοῖς πολλοῖσιν ἥρεσκεν κριταῖς,
 ἀλλ' αἶεν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
 ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι. 1246
 ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
 κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
 εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν
 καὶ τοὺς ὀπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
 οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι, 1251
 ἀλλ' οἱ φρονούντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
 μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾷ ὅμως
 μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
 ὀρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτῇσει τινα·
 ὅς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,

θαρσῶν ὑβρίζεις καὶ ξελευθεροστομεῖς.
 οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθὼν ὅς εἰ φύσιν
 ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον, 1260
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
 σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
 τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαῖω.

ΧΟ. εἰθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·
 τούτου γὰρ οὐδὲν σφῶν ἔχω λῶον φράσαι. 1265

ΤΕΤ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὥς ταχεῖά τις βροτοῖς
 χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦς' ἀλίσκεται,
 εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
 Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνήστιν, οὗ σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτείνων προύκαμες ψυχλὴν δόρει·
 ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα. 1271
 ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
 οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
 ἐρκέων ποθ' ὑμᾶς οὔτος ἐγκεκλημένους,
 ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς 1275
 ἐρρύσατ' ἐλθὼν μούνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
 πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
 πηδῶντος ἄρδην Ἑκτορος τάφρων ὕπερ;
 τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
 ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί; 1281
 ἄρ' ὑμῖν οὔτος ταῦτ' ἔδρασεν ἐνδικα;
 χῶτ' αὖτις αὐτὸς Ἑκτορος μόνος μόνου
 λαχὼν τε καὶ κέλευστος ἦλθ' ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς κρῶσδὸν καθείς, 1285
 ὕγρας ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὅς εὐλόφου
 κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἄλμα κονφιεῖν;
 ὅδ' ἦν ὁ πρᾶσσαν ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,

ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὅς προύφυ πατὴρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρεά δ', ὅς αὖ σ' ἐσπειρε δυσσεβέστατον,
 προθέντ' ἀδελφῶ δειπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ἣ 1295
 λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιλύσας πατὴρ
 ἐφῆκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ὢν τοιῷδ' ὀνειδίζεις σποράν;
 ὅς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμήν 1300
 ἴσχει ξύνεννον μητέρ', ἣ φύσει μὲν ἦν
 βασίλεια, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
 δώρημα κείνῳ ἔδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ὦδ' ἀριστεὺς ἐξ ἀριστείοιν δυοῖν
 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
 οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
 εἰ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χῆμας τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικὸς ἢ σοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.
 πρὸς ταῦθ' ὄρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
 ὥς εἰ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
 καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315

ΧΟ. ἀναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
 εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
 ΟΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἡσθόμην
 βοήν Ἀτρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.

- ΑΓ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
 ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀριτίως;
- ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
 κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἐπη κακά.
- ΑΓ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
- ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325
- ΑΓ. οὐ φησ' ἑάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
 ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
- ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθ' ἢ φίλῳ
 σοὶ μηδὲν ἦσσαν ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
- ΑΓ. εἰπ'· ἦ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
 φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
- ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
 μὴ τλῆς ἄθαρπτον ᾧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
 μηδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
 τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
 κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
 ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,
 ἀλλ' αὐτὸν ἔμπαρς ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
 οὐκ ἀντατιμάσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν
 ἐν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι 1340
 Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλήν Ἀχιλλέως.
 ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
 οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
 φθείροις ἂν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
 βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' εἰ μισῶν κυρῆς. 1345
- ΑΓ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
- ΟΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἥνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
- ΑΓ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί με χρή;
- ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδῃ, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
- ΑΓ. τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾶδιον. 1350

- ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
 ΑΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χορὴ τῶν ἐν τέλει.
 ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.
 ΑΓ. μέμνησ' ὁποῖω φῶτ' ἐπὶ τὴν χάριν δίδως.
 ΟΔ. ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
 ΑΓ. τί ποτε ποιήσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν;
 ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετὴ με τῆς ἐχθρας πολὺ.
 ΑΓ. τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἐμπληκτοὶ βροτῶν.
 ΟΔ. ἧ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὐθις πικροί.
 ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κατᾶσθαι φίλους; 1360
 ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θῆμέρα φανεῖς;
 ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἑλλήσι πᾶσιν ἐνδίκους.
 ΑΓ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν;
 ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι. 1365
 ΑΓ. ἧ πάνθ' ὅμοια· πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν;
 ΑΓ. σὺν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 ΟΔ. ὥς ἂν ποιήσης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
 ΑΓ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ' ὥς ἐγὼ 1370
 σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῇσδε καὶ μείζω χάριν,
 οὗτος δὲ καὶ κεί κἀνθάδ' ὦν ἔμοιγ' ὁμῶς
 ἐχθιστος ἔσται· σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἂ χρῆς.
 ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν
 φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνὴρ. 1375
 ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τὰπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
 ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
 καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω
 καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
 χορὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
 ΤΕΥ. ἀριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι

λόγοισι· καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
 τούτῳ γὰρ ὦν ἐχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
 μόνος παρέσθης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρῶν
 θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα, 1385
 ὥς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν
 αὐτός τε χῶ ξύναιμος ἠθέλησάτην
 λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
 τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ
 μνημῶν τ' Ἑρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
 κακούς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἠθέλον
 τὸν ἄνδρα λῶβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
 σὲ δ', ὦ γεραίου σπέρμα Λαέρτου πατρός,
 τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἑῶν,
 μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποῶ· 1395
 τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, καὶ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἔξομεν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὦν ἐπίστασο.
 ὈΔ. ἀλλ' ἠθέλον μὲν· εἰ δὲ μὴ' στί σοι φίλον 1400
 πρᾶσσειν τὰδ' ἡμᾶς, εἴμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.
 ΤΕΤ. ἄλις· ἤδη γὰρ πολλὺς ἐκτέταται
 χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοίλῃν κάπετον
 χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίων 1405
 θέσθ' ἐπίκαιρον·
 μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἱλῆ
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
 παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
 φιλότῃτι θυγῶν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ 1410
 τάσδ' ἐπικούφισ'· ἔτι γὰρ θερμοαὶ
 σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν

μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνήρ
 φησὶ παρεῖναι, σούσθω, βάτω,
 τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγοιθῷ
 1415
 κούδενί πω λῶνι θνητῶν
 [Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ].

ΧΟ. ἥ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
 γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
 τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

Π.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ὑπόκειται ὧδε· τροφεὺς δεικνὺς Ὀρέστη τὰ ἐν Ἀργεὶ μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἥλεκτρα, ἥνικα δὲ πατρὶς ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸς κτείνωσιν. ὃ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρώφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀργὸς δεικνυσὶν αὐτῷ τὰ ἐν Ἀργεὶ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεὶ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
 Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
 παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' αἰεί.
 τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
 τῆς οἰστροπλήγρος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
 αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἄγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὅδε
 Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός· οἱ δ' ἰκάνομεν,
 φάσκειν Μυκῆνας τὰς πολυχρύσους ὀρεᾶν
 πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, 10
 ὅθεν σε πατὴρ ἐκ φονῶν ἐγὼ ποτε
 πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
 ἦνεγκα καῖξέσσωσα καῖξεθρεψάμην
 τοσόνδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
 νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων 15
 Πυλᾶδῃ, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον
 ὥς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
 ἔφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῇ
 μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης, 20
 ξυνάπτετον λόγοισιν· ὥς ἐνταῦθ' ἐμέν,
 ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὥς μοι σαφῇ

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ἦ γέρων, 25
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
 ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, 30
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὥς μάθοιμ' ὅτῳ τρόπῳ πατρὶ
 δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὦν πεύσει τάχα· 35
 ἄσκειον αὐτὸν ἀσπιδῶν τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολών, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
 ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῇ.
 σὺ γάρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
 γυνῶς, οὐδ' ὑποπτέυσουσιν ᾧδ' ἡνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῶδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὃ γὰρ 45
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἄγγελλε δ' ἔργῳ προστιθείς ὀδοῦνεα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἔξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 δίφρων κυλισθείς· ᾧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω. 50
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὥς ἐφίετο,
 λοιβαιῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 στέψαντες εἴτ' ἄψορον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμένιοι χερσίν,

ὃ καὶ σὺ θάμνοισι οἷσθ' ἀ μοι κεκρυμμένον, 55
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδείαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦμὸν ὥς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
 ἔργοισι σωθῶ καὶ ξενέγκωμαι κλέος; 60
 δοκῶ μὲν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηνται πλέον·
 ὥς καὶ μ' ἐπαυχῶ τῇσδε τῆς φήμης ἔπο 65
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὥς λάμψειν ἔτι.
 ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ θεοὶ τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σύ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος· 70
 καὶ μή μ' ἄτιμον τῇσδ' ἀποστείλῃτε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἰρηκα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὺν μελέσθω βάντι φρουρηῆσαι χρεός.
 νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν 75
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἰὼ μοί μοι.

ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενουσῆς ἐνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.

ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλέκτρα; θέλεις 80
 μείνωμεν αὐτοῦ κάπακούσωμεν γόων;

ΠΑΙ. ἤμιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν ἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρειν

νίκην τέ φημι καὶ κράτος τῶν δρωμένων. 8
 ΗΛ. ὦ φάος ἄγνόν
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὥς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 στέρωνων πληγὰς αἰμασσομένων,
 9
 ὁπότεν δυοφερὰ νύξ ὑπολειφθῇ·
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνηῶ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
 9
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμὴ χῶ κοινολεχῆς
 Αἰγισθος ὅπως δρυὺν ὑλοτόμοι
 σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει,
 10
 κοῦδεις τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης
 ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
 αἰκῶς οἶκτῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
 10
 ἔς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρον
 ῥιπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἥμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἡγῶ πᾶσι προφωνεῖν.
 11
 ὦ δῶμ' Αἶδου καὶ Περσεφόνης,
 ὦ χθόνι' Ἑρμῇ καὶ πότνι' Ἀρὰ
 σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἑρινύες,
 αἵ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὀρᾷθ',
 αἵ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,

86—89 = 103—106.

ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου,
καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
μούνῃ γὰρ ἔγειν οὐκέτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. 115 120

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
Ἥλέκτρα ματρός, τίν' αἰὲ
τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρός ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125
κακῶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὥς ὁ τάδε πορῶν
ῥλοῖτ', εἰ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
ἦκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. 130
οἰδᾶ τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, 135
αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.

ΧΟ. ἀλλ' οὗτοι τόν γ' ἐξ Αἰδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον 140
ἄλγος αἰὲ στενάχουσα διόλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίλει;
ΗΛ. νήπιος ὅς τῶν οἰκτρῶς 145
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.

121—136 = 137—152.

ἀλλ' ἐμέ γ' ἄ στυγέουσ' ἄραρεν φρένας,
 ἃ Ἴτυν, αἶεν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
 ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἐγώ γε νέμω θεῶν
 αἵτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
 αἰαῖ δακρύεις.

ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἰ περισσά,
 οἷς ὁμόθεν εἰ καὶ γονᾷ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα
 κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἡβᾷ
 ὄλβιος, ὃν ἄ κλεινὰ
 γὰ ποτε Μυκηναίων
 δέξεται, εὐπατριδᾶν ἔδος, εὐφροني
 βήματι μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν.

ΗΔ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἶεν οἶχυνῶ,
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἷτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἐπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
 αἰὲ μὲν γὰρ ποθεῖ,
 ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.

ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῶ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει·
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῇ χόλον νέμουνσα
 μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθῃ
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.

153—172 = 173—192.

οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσᾱ 180

βούνομον ἔχων ἀκτὰν

παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος

οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσω.

151 ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη 185

βίωτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·

ἅτις ἄνευ τεκέων κατατάχομαι,

ᾧ φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,

155 ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία

οἰκονομῷ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν 190

ἄεικεῖ σὺν στολᾷ,

κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.

160 ΧΟ. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδὰ,

οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῷαις

ὅτε οἱ παγγάλκων ἀνταῖα 195

γενύων ὠρμάθη πλαγὰ.

δόλος ἦν ὁ φράσας, ἕρος ὁ κτείνας,

165 δεινὰν δεινῶς προφντεύσαντες

μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν

ἦν ὁ ταῦτα πράσσω. 200

ΗΛ. ᾧ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα

170 ἐλθοῦς' ἐχθίστα δὴ μοι·

ᾧ νύξ, ᾧ δεῖπνον ἀρρήτων

ἐκπαγλ' ἄχθη·

τοῖς ἐμὸς ἶδε πατὴρ 205

θανάτους αἰκεῖς διδύμειν χειροῖν,

175 αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν·

οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος

ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι, 210

μηδὲ ποτ' ἐγλαῖας ἀποναιάτο

193—212 = 213—232.

τοιὰδ' ἀνύσαντες ἔργα.

ΧΟ. φράζον μὴ πόρῳ φωνεῖν.
οὐ γινώμαν ἰσχεις ἐξ οἶων
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἅτας
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκθήσω,
σᾶ δυσθύμῳ τίκτουσ' ἀεὶ
ψυχᾶ πολέμους· δεῖ τοι δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.

215

220

ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά.
ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἅτας,

ὄφρα με βίος ἔχῃ.

225

τίνι γάρ ποτ' ἄν, ὦ φιλία γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῦντι καίριαι;
ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι·
τάδε γὰρ ἄλυστα κεκλήσεται,
οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.

230

ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὥσει τις πιστά,
μὴ τίκτειν σ' ἔταν ἄταις.

235

ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφν; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
ἐν τίνι τοῦτ' ἐβλαστ' ἀνθρώπων;
μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις
μήτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἰσχουσα πτέρυγας
ὀξυτόνων γόνων.

240

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὦν
 κείσεται τάλας, 245
 οἷ δὲ μὴ πάλιν
 δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
 ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς
 ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250

ΧΟ. ἐγὼ μὲν, ᾧ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
 καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
 λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἅμα.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, ᾧ γυναιῖκες, εἰ δοκῶ
 πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255
 ἀλλ' ἢ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δοῶν,
 σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἦτις εὐγενῆς γυνή,
 πατρὶ' ὀρώσα πῆματ', οὐ δορῶν τάδ' ἄν;
 ἄγῳ κατ' ἥμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ
 θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ· 260
 ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἢ μ' ἐγείνατο,
 ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν

ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
 ξύνειμι, καὶ τῶνδ' ἄρχομαι καὶ τῶνδ' ἐμοὶ
 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Αἰγισθίου ἐνθακοῦντ' ἴδῳ
 τοῖσιν πατρῷοις, εἰσίδῳ δ' ἐσθνήματα
 φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτά καὶ παρεστίους
 σπένδοντα λειβάς ἐνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν, 270

ἴδῳ δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, μητέρ' εἰ χρεὼν
 ταύτην προσανδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·
 ἢ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275

ξύνεστ', ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη·
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
 πατέρα τὸν ἄμυν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
 θεοῖσιν ἔμμην' ἰερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὁρῶσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα 285
 τοσόδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
 αὐτὴ γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνή
 φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά·
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
 κακῶς ὅλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
 τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἥξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανὲς
 βοᾷ παραστᾶσ'· οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἥτις ἐκ χερῶν
 κλέψας Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τί σου σά γ' ἀξίαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὕλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτά νυμφίος παρῶν, 300
 ὁ πάντ' ἀνακλῆς οὔτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
 παυστήρ' ἐφήξειν ἢ τάλαινα' ἀπόλλυμαι.
 μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου 305
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς
πολλή 'στ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά.

ΧΟ. φέρ' εἶπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ΗΛ. ἢ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἴχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

ΧΟ. ἢ καὶ ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει; 315

ΗΛ. ὥς νῦν ἀπόντος ἰστόρει τί σοι φίλον.

ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
ἤξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὦν λέγει ποεῖ.

ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν προῶν μ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.

ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὀκνῶ. 321

ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔξω ἐγὼ.

ΧΟ. μὴ νῦν ἐτ' εἴπῃς μηδέν· ὥς δόμων ὄρω
τὴν σὴν ὀμαιμον ἐκ πατρὸς ταύτου κάσιν, 325
Χρυσόθεμιν, ἐκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κοῦδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις 330
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαντήν ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένης
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, 335
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δοῦν τι, πημαίνειν δὲ μὴ·

τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἧ' γὰρ λέγω,
ἀλλ' ἧ' σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. 340

ΗΛ. δεινὸν γέ σ' οὔσαν πατρὸς οὗ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λελησθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γὰρ σοι τὰμὰ νουθετήματα
κείνης διδασκτά, κούδ' ἐκ σαντῆς λέγεις.
ἔπειθ' ἑλοῦ γε θάτερό, ἢ φρονεῖν κακῶς 345
ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἥτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὥς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖστος ἐκδείξειας ἄν,
ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρωῶσαν ἐκτρέπεις. 350
οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἷδ', ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι 355
τιμὰς προσάπτειν, εἰ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἡμῖν ἢ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἰ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρό, ἐφ' οἷσι νῦν χλιδαῖς, 360
τούτοις ὑπεικάνοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεζα κείσθω καὶ περιρρεῖτω βίος.
ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
οὐδ' ἂν σὺ, σώφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἐξὼν
πατρὸς 365
πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλησθαι, καλοῦ

τῆς μητροῦς· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακῇ,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σουῖς.

ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὥς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.

ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἡθὰς εἰμὶ πῶς
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέριστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375

ΗΛ. φέρ' εἰπὲ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.

ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ σοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γὰρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου 380
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ
στέργῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

ΗΛ. ἦ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποεῖν; 385

ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἰγισθοῦς μόλῃ.

ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδ' ἔγ' εἵνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;

ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἰ τι τῶνδε θρᾶν νοεῖ.

ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν; 390

ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὥς προσωτάτω φύγω.

ΧΡ. βίον δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνεῖαν ἔχεις;

ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίος ὥστε θανμάσαι.

ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἂν, εἰ σὺ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.

ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῇ. 395

ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.

ΗΛ. σὺ ταῦτα θάπεν· οὐκ ἐμὸν τρόπον λέγεις.

- ΧΡ. καλὸν γε μέντοι μὴ ᾿ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χρεή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατήρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συνανέσεις ἐμοί;
 ΗΛ. οὐ δῆτα· μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαί τᾶρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
 ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεϊς τὰδ' ἐμπυρα; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῶοι, συγγένεσθί γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἰ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατάρθωσαν βροτούς.
 ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμοῦ δευτέραν ὁμιλίαν
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτὲ 420
 αὐτός, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἡνίχ' Ἠλίω
 δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρὸς νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν

ΗΛ.

ἔμοι πιδέσθαι μηδ' ἀβουλία πεσεῖν·
 εἰ γάρ μ' ἀπώσσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ἄλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χερσὶν
 τύμβῳ προσάψης μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
 οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἄλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεὶ κύνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
 τούτων πρόσσεισι μηδέν· ἄλλ' ὅταν θάνη,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σφξέσθω κάτω.
 ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστιάτη γυνὴ
 πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοᾶς 440
 οὐκ ἄν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γάρ εἰ σοι προσφιλὼς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
 ὕψ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενῆς,
 ἔμασχαλίσθη, κάπλ λουτροῖσιν ἀράῃ 445
 κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
 κάμου ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἄλλ' ὅμως
 ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῇ τρίχα 451
 καὶ ξῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἥσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ
 ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ξῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
 χερσὶν στέφωμεν ἢ τανῦν δωροῦμεθα.
 οἶμαι μὲν οὔν, οἶμαί τι κακείνῳ μέλον

- πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα· 460
 ὅμως δ', ἀδελφῇ, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
 ἐμοί τ' ἄρωγὰ τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν Αἰδου κειμένῳ κοινῷ πατρὶ.
- ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δέ,
 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
- ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
 σιγῇ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
 ὥς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
- ΧΟ. εἰ μὴ γὰρ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας
 λειπομένα σοφᾶς,
 εἶδιν ἅ πρόμαντις 475
 Δίκα, δίκαια φερομένα χερσὶν κράτη·
 μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὑπεστί μοι θρόσος,
 ἀδυπνῶων κλύουσας 480
 ἀρτίως ὀνειράτων.
 οὐ γάρ ποτ' ἀμναστέϊ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἀναξ,
 οὐδ' ἅ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
 ἃ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. 486
 ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἅ δεινοῖς 488
 κρυπτομένα λόχοις 490
 χαλκόπους Ἑρινύς.
 ἄλεκτρο' ἄννυφα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδε τοί μ' ἔχει 495
 + + + μήποθ' ἡμῖν

472—487=488—503.

ἀψεγρὲς πελᾶν τέρας
 τοῖς δρωῶσι καὶ συνδρωῶσιν. ἢ τοι μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
 εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχῆσει.
 ὦ Πέλοπος ἅ πρόσθεν 504
 πολύπονος ἱππεία, 505
 ὡς ἔμολες αἰανῆς
 τᾷδε γᾶ.
 εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 παγχρύσων ἐκ δίφρων 510
 δυστάνοις αἰκίαις
 πρόρριζος ἐκριφθεὶς,
 οὐ τί πω
 ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 πολύπονος αἰκία. 515

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἰγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ
 μὴ τοι θυραΐαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους·
 νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
 ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ 520
 ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά·
 ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατήρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' αἶε, 525
 ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
 ἐξοῖδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
 ἢ γὰρ Δίκη νιν εἴλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦς' ἐτύγχανες·

ἐπεὶ πατήρ σός οὗτος, ὃν θρηνεῖς αἶε, 53
 τὴν σὴν ὕμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ
 λύπης, ὅς ἐσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτους' ἐγώ.
 εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; 53
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν
 τὰμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δώσειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ, 53
 οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν;
 ἢ τῶν ἐμῶν Αἰδῆς τιν' ἵμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν; 54
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρὸς;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
 φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς, 55
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.

ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὥς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκους' ὕπο·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 55

ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'. εἰ δέ μ' ὦδ' αἶε λόγους
 ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.

ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 εἴτ' οὖν δικαίως εἴτε μή; λέξω δέ σοι 56

ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει.
 ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
 ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
 ἢ γὰρ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
 πατήρ ποθ' οὐμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεῶς
 παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
 στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλὼν.
 καὶ τοῦδε μηνίσασα Λητώα κόρη 570
 κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατήρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ᾧδ' ἦν τὰ κείνης θυμάτ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 ἀνθ' ὧν, βιασθεὶς πολλὰ κέντιβάς, μόλις 575
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
 εἰ δ' οὔν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χορὴν αὐτὸν εἴνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
 ὅρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
 μὴ πῆμα σαντῇ καὶ μετάρνοιαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλον, σύ τοι
 πρώτῃ θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τίθης.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν 585
 αἰσχιστὰ πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἣτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
 πατέρα τὸν ἄμυν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 καὶ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦς' ἔχεις. 590
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ ταῦτ' ἐρεῖς

ὥς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχρῶς, ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμεῖσθαι τῆς θυγατρὸς εἵνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,
 ἢ πᾶσαν ἴης γλῶσσαν ὥς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἐγὼγε δεσπότην
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου·
 ὃ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
 τλήμων Ὀρέστης δυστυχῇ τρίβει βίον·
 ὃν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα
 ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθιενον,
 ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι· τοῦδέ γ' εἵνεκα
 κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χοῆς κακὴν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἰδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟ. ὁρῶ μένος πνέουσιν· εἰ δὲ σὺν δίκη
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.

ΚΛ. ποίας δ' ἐμοὶ δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος;
 ἦτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἄν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνῃς ἄτερ;

ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδ' ἐμ' αἰσχύνῃν ἔχειν,
 καὶ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὁδοῦνεκα
 ἔξωρα πράσσω κοῦκ ἐμοὶ προσεικότα.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
 ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία·
 αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκειται.

ΚΛ. ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἦ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἐπη

καὶ τάρχα τὰμὰ πόλλ' ἔργαν λέγειν ποεῖ.

ΗΛ. σὺ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγὼ· σὺ γὰρ ποεῖς
τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκεται. 625

ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἂν Αἰγισθος μόλη.

ΗΛ. ὄρᾳς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἢ χρήζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.

ΚΛ. οὐκουν ἑάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς 630
θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;

ΗΛ. ἔω, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τοῦμόν στομ', ὥς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.

ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους 635
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.

κλύοις ἂν ἦδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βάζειν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί, 640

μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπεῖρη ματαίαν βάζειν εἰς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ κἀγὼ φράσσω,
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Ἀνκεῖ' ἄναξ, 645

εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μὴ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινας
δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650

δόμους Ἀτρειδῶν σκηπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὄσων ἐμοί

δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
 ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἵλεως κλύων
 δὸς παῖσιν ἡμῖν ὥσπερ ἔξαιτούμεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι.
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὁρᾶν.

ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς
 εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;

ΧΟ. τὰδ' ἐστίν, ὦ ξέν'. αὐτὸς ἦκαστος καλῶς.

ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπικαῶζων κυρῶ
 κείνου; πρέπει γὰρ ὥς τύραννος εἰσορᾶν.

ΧΟ. μάλιστα πάντων· ἦδε σοι κέλη πάρα.

ΠΑΙ. ὦ χαῖρ', ἀνασσα· σοὶ φέρων ἦκω λόγους
 ἠδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθου θ' ὁμοῦ.

ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν· εἰδέναι δέ σου
 πρῶτιστα χρήζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.

ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα

ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὦν
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους

ΠΑΙ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεὶ ξυνθελὺς λέγω.

ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαιν', ὅλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΚΛ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε.

ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.

ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδὲν εἰμ' ἔτι.

ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαντῆς πρᾶσς, ἐμοὶ δὲ σύ, ξεῖνε,
 τάληθές εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;

ΠΑΙ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.
 κεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
 ὅτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
 δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,

εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
 δρόμου δ' ἰσώσας τᾶφέσει τὰ τέρατα
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
 χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
 οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
 ἐν δ' ἴσθ'· ὅσων γὰρ εἰσεκέρυξαν βραβῆς 690
 [δρόμων διαύλων πένταθλ' ἢ νομίζεται],
 τούτων ἐνεγκὼν πάντα τὰπινίκια
 ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε. 695
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
 κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἄρματηλατῶν μέτα. 700
 εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Αἰβυες ζυγῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
 καὶ κεῖνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πώλοις· ἑβδομος Μάγνης ἀνὴρ· 705
 ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιᾶν γένος·
 ἔνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ' ἴν' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
 χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἤξαν· οὐ δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστῶθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι 715

φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὥς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρονάγμαθ' ἱππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἄμφι νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
 κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
 ἔχριμπτ' αἰεὶ σύριγγα, δεξιὸν τ' ἀνείς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βία φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς
 τελοῦντες ἔκτον ἔβδομόν τ' ἤδη δρόμον
 μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοι·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ
 ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον.
 γνοὺς δ' οὐχ' Ἀθηναίων δεινὸς ἠνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνοκωχεύει παρεῖς
 κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κνκώμενον.
 ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν, ὑστέρως ἔχων
 πώλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων·
 ὅπως δ' ὀρθᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
 ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσεύσας θοαῖς
 πώλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρό-
 ῶρμαθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπειτα λύων ἠνίαν ἀριστερὰν
 κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας
 κἀξ ἀντύγων ὤλισθεν· ἐν δ' ἐλίσσεται

τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρα νιν ἐκπεπωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων, ἐς τέ νιν διφρηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἵματηρόν, ὥστε μηδένα 755
 γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
 καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν βραχεῖ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
 ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός. 760
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὥς μὲν ἐν λόγοις
 ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἶδομεν,
 μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
 πρόοριζον, ὥς ἔοικεν, ἐφθάρται γένος. 765
 ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῇ λέγω
 ἢ δεινὰ μέν, κέρθῃ δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
 εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σφῶζω κακοῖς.
 ΠΑΙ. τί δ' ὦδ' ἄθθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
 ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
 πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίγνεται.
 ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἤμεῖς, ὥς ἔοικεν, ἤκομεν.
 ΚΛ. οὗτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
 εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς, 775
 μαστῶν ἀποστάς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φρυγὰς
 ἀπεξενούτο καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονός

ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρῶους δαίν' ἐπηπείλει τελεῖν;
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας
ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἶεν ὥς θανουμένην.
νῦν δ' — ἡμέρα γὰρ τῇδ' ἀπήλλαγμαί φόβο
πρὸς τῇσδ' ἐκείνου θ'. ἦδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύνοικος ἦν μοι, τοῦμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα — νῦν δ' ἔκῃλά που
τῶν τῇσδ' ἀπειλῶν εἵνεχ' ἡμερεῦσόμεν.

ΗΛ. οἶμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
'Ορέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ᾧδ' ἔχων
πρὸς τῇσδ' ὑβρίζει μητρος. ἄρ' ἔχει καλῶς;

ΚΛ. οὔτοι σύ· κείνος δ' ὥς ἔχει καλῶς ἔχει.

ΗΛ. ἄκουε, νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ καπεκύρωσεν καλῶς.

ΗΛ. ὑβρίζει· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.

ΚΛ. οὔκουν 'Ορέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε.

ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.

ΚΛ. πολλῶν ἂν ἤκοις, ᾧ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

ΠΑΙ. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἔν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.

ΚΛ. ἦμιστ'· ἐπεῖπερ οὔτ' ἐμοῦ κατὰξι' ἂν
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἰσιθ' εἰσω· τήνδε δ' ἐκτοθεν βοᾶν
ἔα τὰ θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.

ΗΛ. ἄρ' ὑμῖν ὥς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν νῆον ἢ δύστηνος ᾧδ' ὀλωλότα;
ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ᾧ τάλαινα' ἐγώ·
'Ορέστα φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών.

ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἷχει φρενὸς
 αἶ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
 σὲ πατὴρ ἤξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
 καὶ μοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;
 μόνῃ γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
 καὶ πατρός. ἤδη δὲ με δουλεύειν πάλιν
 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815
 φρονεῦσι πατρός. ἄρα μοι καλῶς ἔχει;
 ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
 ξύννοικος, ὅμνυμ', ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
 παρεῖς' ἐμαντήν ἄφιλος ἀνὰ βίον.
 πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
 τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν, ἣν κτάνῃ,
 λύπη δ', ἐὰν ζῷ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.

ΧΟ. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἄλιος,
 εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825

κρύπτουσιν ἔκηλοι;

ΗΛ. ἔ, ἔ, αἰαῖ.

ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀύσης. 830

ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς;

ΗΛ. εἰ τῶν φανερώς οἰχομένων εἰς Ἀΐδαν ἐλπίδ' ὑποί-
 σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει. 836

ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσι
 κρυφθέντα γυναικῶν·

καὶ νῦν ὑπὸ γαίης

ΗΛ. ἔ, ἔ, ἰώ. 840

ΧΟ. πᾶμψυχος ἀνάσσει.

ΗΛ. φεῦ.

824—836=837—848.

ΧΟ. φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ

ΗΛ. ἐδάμην. ΧΟ. ναί.

ΗΛ. οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν
 θει· ἐμοὶ δ'
 οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὅς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀν
 σθείς.

ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.

ΗΛ. καὶ γὰρ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ,
 πανσύρτωρ παμμήντωρ πολλῶν
 στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.

ΧΟ. εἶδομεν ἀθρήνεις.

ΗΛ. μὴ μέ νυν μηκέτι
 παραγάρῃς, ἵν' οὐ

ΧΟ. τί φής;

ΗΛ. πάρεσιν ἐκ φίλων ἔτι κοινοτόκων
 εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγαί.

ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφνυ μόρος.

ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις
 οὔτως, ὥς κείνῳ δυστάνῳ,
 τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκῦρσαι;

ΧΟ. ἄσκοπος ἀλώβη.

ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος
 ἄτερ ἐμᾶν χερῶν

ΧΟ. παπαῖ.

ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
 οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.

ΧΡ. ὕφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
 τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
 φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
 πάροιδεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

849—859=860—870.

- ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὐροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
ἄρηξιν, οἷς ἱασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
- ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.
- ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμνηας, ὦ τάλαινα, καπὶ τοῖς
σαυτῆς κακοῖσι καπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; 880
- ΧΡ. μὰ τὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῦν.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσας; ὦδε πιστεύεις ἄγαν;
- ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλον σαφῇ 885
σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
- ΗΛ. τίν', ὦ τάλαινα, ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα θάλλει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρὶ;
- ΧΡ. πρὸς νῦν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθούσά μου
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μῶραν λέγῃς. 890
- ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
- ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὄρῳ κολώνῃς ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγᾶς γάλακτος καὶ περιστεφῇ κύκλῳ 895
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μὴ ποῦ τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπει βροτῶν.
ὥς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερχόμην τόπον,
τύμβου προσείρπον ἄσσον· ἐσχάτης δ' ὄρῳ 900
πυρᾶς νεώρῃ βόστρυχον τετμημένον·
κεῦθ' ὅς τάλαινα ὥς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὕμνα, φιλάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦδ' ὄρᾶν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὐ,

905

χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι
μή του τόδ' ἀγλαΐσμα πλήν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι,
οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοῦς
ἔξεστ' ἀκλαύτῳ τῇσδ' ἀποστῆναι στέγῃς.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν·
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τάπιτύμβια.
ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῶν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὧς σ' ἐποικτίρω πάλαι.

ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;

ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.

ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς

ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τὰκείνου δέ σοι
σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κείνόν γ' ὕρα.

ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἤκουσας βροτῶν;

ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὦλλυτο.

ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαυμά τοί μ' ὑπέρχετα

ΗΛ. κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.

ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;

ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινα.

ΧΡ. ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἶδν' ἄρα
ἴν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμην,

τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά.

ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐάν δέ μοι πίθῃ,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.

ΧΡ. ἦ τοὺς θιανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940

ΗΛ. οὐκ ἐς τόδ' εἶπον· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄφρων ἔφυν.

ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ᾧν ἐγὼ φερέγγυος;

ΗΛ. τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπόσομαι.

ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945

ΧΡ. ὀρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.

ΗΛ. ἔκουε δὴ νυν ἧ βεβούλευμαι ποεῖν.

παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων

ὥς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Αἰδης λαβὼν

ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον. 950

ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ

θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας

φόνου ποτ' αὐτὸν πρᾶκτορ' ἕξεσθαι πατρός·

νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σὲ δὴ βλέπω,

ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρός φόνου 955

ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν

Αἰγισθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.

ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων

βλέψας ἔτ' ὀρθήν; ἧ πάρεστι μὲν στένειν

πλούτου πατρός κτήσιν ἐστερημένῃ, 960

πάρεστι δ' ἄλγειν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου

ἄλεκτρα γηράσκουσιν ἀνυμέναιά τε.

καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως

τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ

Αἰγισθος ὥστε σὸν ποτ' ἧ κἄμυν γένος 965

βλαστεῖν ἔἴσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῇ.

ἀλλ' ἦν ἐπίσπῃ τοῖς ἑμοῖς βουλευμασιν,

πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα
 καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
 τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄραν.
 λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὀρᾷς ὄσσην
 σαυτῇ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖς· ἐμοί;
 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοισι οὐχὶ δεξιώσεται·
 ἰδεσθε τῷδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι,
 ὃ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην,
 ὃ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστήτην φόνου·
 τούτῳ φιλεῖν χρή, τῷδε χρή πάντας σέβειν,
 τῷδ' ἐν θ' ἐορταῖς ἐν τε πανδημίῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας εἵνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
 τοιαῦτά τοι νῦν πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
 ἀλλ' ὃ φίλῃ, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
 σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιννώσκουσ' ὅτι
 ζῆν αἰσχροὺν αἰσχροῶς τοῖς καλῶς πεφνυκόσιν.
 ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
 ΧΡ. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὃ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτῇ μὴ κακῶν, ἐσφῆξεν ἂν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σφῆζεται.
 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θρόσος
 αὐτῇ θ' ὀπλίζει καὶ ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἐφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερσί.

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπλ' μηδὲν ἔρχεται. 1000

τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἐλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
ὄρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
κτησώμεθ', εἰ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
λύει γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005
βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.

[οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρηζῶν τις εἴτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν.]
ἀλλ' ἀντιάξω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος, 1010

κατάσχεες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἐγὼ σοι κάτελῇ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχές ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.

ΧΟ. πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφν 1015
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
ἦδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμεν.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνη τε δραστέον
τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

ΧΡ. φεῦ·
εἰθ' ὥφελες τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς 1021
θυήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

ΗΛ. ἀλλ' ἦ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσδων τότε.

ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛ. ὥς οὐχὶ συνδράσουςα νουθετεῖς τάδε. 1025

ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΛ. ξηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὖ λέγρης.

- ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρίναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 103
 ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθῃσις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξιπε σῇ.
 ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 105
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δέ σου.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπένδαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῶν.
 ΗΛ. ἧ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 107
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ξῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 109
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἐχθιον κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάλαί δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 108
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἰσιθ' οἷ σοι μὴ μεθέψομαι ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 109
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἦδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
 ΧΟ. τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς

1058—1069=1070—1081.

ἔσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
σιν ἀφ' ὧν τ' ὕνασιν εὐρώσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
τελοῦμεν; 1061

ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065

ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεΐδαις, ἀχόρευτα φέρουσ'
ὄνειδῃ·

ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*, 1070
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῇ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτῃ· πρόδοτος δὲ μόνῃ σαλεύει

Ἥλέκτρα, τὸν αἰὲ πατρός 1075

δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἀ πάνδυρτος ἀηδών,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
ἐτοίμα,

διδύμαν ἐλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὐπατρις ὦδε
βλάστοι; 1081

οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος, ὦ παῖ παῖ·
ὥς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλου, 1085
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, δύο φέρει δ' ἐν ἐνὶ
λόγῳ,

σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι.
ζῳῆς μοι καθύπερθε 1090

χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
νῦν ὑπόχειρ ναίεις·

ἐπεὶ σ' ἐφηύρηκα μοίρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
1082—1089=1090—1097.

βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
φερομέναν 1096

ἄριστα τᾷ παιδὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡ. ἄρ', ὦ γυναιῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκουύσαμεν
ὀρθῶς θ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χορήζομεν;

ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾷς καὶ τί βουληθεὶς πάρει; 1100

ΟΡ. Αἴγισθον ἐνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι.

ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις χάς φράσας ἀξήμιος.

ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;

ΧΟ. ἦδ', εἰ τὸν ἄρχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν. 1105

ΟΡ. ἴθ', ὦ γύναι, δῆλωσον εἰσελθοῦς' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινας.

ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἦς ἡκουύσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῇ τεκμήρια;

ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'. ἀλλὰ μοι γέρον 1110
ἐφείτ' Ὀρέστου Στρώφιος ἀγγεῖλαι πέρι.

ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.

ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὥς ὄρας, κομίζομεν.

ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἦδη σαφές 1115
πρόχειρον ἄχθος, ὥς ἔοικε, δέρομαι.

ΟΡ. εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστέϊων κακῶν,
τόδ' ἄγρος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.

ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε 1120
κέκευθεν αὐτὸν τεύχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῇδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῶ.

ΟΡ. δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὥς
ἐν δυσμενεῖα γ' οὐδ' ἐπαιτεῖται τόδε
[ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν]. 1125

ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
 ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων
 οὐχ ὦνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
 νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
 δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγὼ.
 ὥς ὥφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον, 1131
 πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,
 ὅπως θανὼν ἐκείσο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
 τύμβου πατρῷου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. 1135
 νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κἂπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνελόμην, ὥς εἰκός, ἄθλιον βάρος, 1140
 ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 πόνοι γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γὰρ ποτε 1145
 μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ καμοῦ φίλος,
 οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
 ἐγὼ δ' ἀδελφῇ σὴ προσηυδώμην αἰεὶ.
 νῦν δ' ἐκκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
 θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἰ θανὼν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὕφ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἥς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάθρα προύπεμπες ὥς φανούμενος 1155
 τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς

δαίμων ὁ σὸς τε κἄμους ἔξαφείλετο,
ὅς σ' ὥδέ μοι προύπεμψεν ἀντὶ φιλιότητος
μορφῆς σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῇ.
οἶμοι μοι.

110

ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ φεῦ.

ὦ δεινотάτας, οἶμοι μοι,
πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας
ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κῆρα.

τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὺν τόδε στέγος, 116
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὥς σὺν σοὶ κάτῳ
ναίω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.

[τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμενούς.] 117

ΧΘ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἥλέκτρα, φρόνει,
θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λῖαν στένε.

[πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]

ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμυχανῶν
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 117

ΗΛ. τί δ' ἔσχες ἄλγος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡ. ἦ σὺν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλέκτρας τόδε;

ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡ. οἶμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.

ΗΛ. οὐ δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;

ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον. 118

ΗΛ. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς, ξένε.

ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ΗΛ. τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ὦδ' ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡ. ὥς οὐκ ἄρ' ἦδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 118

ΗΛ. ἐν τῷ διέγνωνς τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

- ΗΛ. καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἐτ' ἐχθίῳ βλέπειν;
 ΗΛ. ὀθούνεκέ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος 1190
 ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
 ΗΛ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
 ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;
 ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
 ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; 1195
 ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
 ΗΛ. οὐ δῆθ'· ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προύθηκας σποδόν.
 ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὥς ὁρῶν σ' ἐποικτίρω πάλαι.
 ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ. 1200
 ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
 ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκαις ποθέν;
 ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205
 ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
 ΟΡ. πείθου λέγοντι κοῦχ ἀμαρτήσῃ ποτέ.
 ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλλῃ τὰ φίλτατα.
 ΟΡ. οὐ φημ' εἰάσειν. ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
 'Ορέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210
 ΟΡ. εὐφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
 ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω;
 ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
 ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
 ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σὺ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
 ΗΛ. εἴπερ γ' 'Ορέστου σῶμα βαστάζω τόδε;
 ΟΡ. ἀλλ' οὐκ 'Ορέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένον.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

- ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγῃ.
 ΗΛ. ἦ ζῇ γὰρ ἀνὴρ; ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ. 12
 ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κεῖνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μιν
 σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῇ λέγω.
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύδι.
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὥς τὰ λοιπ' ἔχοις αἰεί. 12
 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
 ὁρᾶτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
 θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
 ΧΟ. ὁρῶμεν, ὦ παῖ, καπὶ συμφοραῖσί μοι 12
 γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὁμμάτων ἄπο.
 ΗΛ. ἰὼ γοναί,
 γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων,
 ἐμόλετ' ἀρτίως,
 ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὓς ἐχρήξετε. 12
 ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.
 ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
 ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἐνδοθεν κλύη.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
 τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
 τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιόσω τρέσαι,
 περισσὸν ἄχθος ἐνδον 12
 γυναικῶν ὄν αἰεί.
 ΟΡ. ὄρα γε μὲν δὴ καὶ γυναῖξιν ὥς Ἄρης
 ἐνεστίν· εὔ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
 ΗΛ. ὅτοτοτοτοῖ τοτοῖ, 12
 ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον

1232—1252=1253—1272.

οὐδ' ἂν ἔσχον ὄργαν
 ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα,
 τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προυφάνης δὲ 128
 φιλότατον ἔχων πρόσοψιν,
 ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμην.

ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὥς κακὴ διδασκὲ με
 μήθ' ὥς πατρώαν κτῆσιν Αἰγισθος δόμων 129
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἔκχει, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
 χρόνου γὰρ ἔν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
 ἃ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
 σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ. 130
 οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ πινυώσεται
 φαιδρῷ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντοιν δόμους·
 ἀλλ' ὥς ἐπ' ἔτη τῇ μάτην λελεγμένη
 στένας'· ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. 131

ΗΛ. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦμόν ἐσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἑμὰς ἐκτησάμην,
 κοῦδ' ἔν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
 αὐτὴ μέγ' εὗρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς 132
 ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἴσθα μὲν τὰνθένδε, πῶς γὰρ οὐ; κλύων
 ὁθοῦνέκ' Αἰγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δεισῆς ποθ' ὥς
 γέλῳτι τοῦμόν φαιδρὸν ὕπεται κάρα. 133
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
 κἀπεὶ σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ
 δακρυρροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,

ἦτις μὲν σε τῇδ' ὀλωλόθ' ἡμέρα
καὶ ζῶντ' ἐσείδον; εἰργασαὶ δέ μ' ἄσκοπα· 1315
ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὄρᾱν.
ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν,
ἄρχ' αὐτὸς ὥς σοι θυμός. ὥς ἐγὼ μόνῃ
οὐκ ἂν δυοῖν ἡμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς 1320
ἔσωσ' ἐμαντὴν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ΟΡ. σιγᾶν ἐπήνεσ' ὥς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. εἰσιτ', ὦ ξένοι,
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἡσθεῖν λαβών. 1325

ΠΑΙ. ὦ πλείεστα μῶροι καὶ φρενῶν τητῶμενοι,
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι
ἢ νοῦς ἐνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενής,
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μερίστοις ὄντες οὐ γινώσκετε; 1330
ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουν ἐγὼ
πάλαι φυλάσσω, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335
καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
εἴσω παρέλθεθ', ὥς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γυνῶναί τινα. 1340

ΟΡ. ἡγγειλας, ὥς ἔοικεν, ὥς τεθνηκότα.

ΠΑΙ. εἰς τῶν ἐν Αἰδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνὴρ.

ΟΡ. χαίρουσιν ἐν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;

ΠΑΙ. τελουμένων εἵποίμ' ἂν· ὥς δὲ νῦν ἔχει,

- καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. 1345
- ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.
- ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
- ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;
- ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς; ΟΡ. οὗ τὸ Φωκῶν πέδον
ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ χεροῖν. 1350
- ΗΛ. ἧ κείνος οὗτος, ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φρονίῳ;
- ΟΡ. ὅδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
- ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἧ σὺ κείνος εἶ, 1355
ὃς τύνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἡδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνών μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με
λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἡδιστ' ἐμοί; 1360
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾷν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἠχθηρα κἀφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
- ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλὰ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἥλέκτρα, σαφῇ.
σφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστώτοιιν ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη,
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
φροντίζεθ' ὥς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
- ΟΡ. οὐκοῦν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἴη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη
θεῶν, ὅσοι περ πρόπνυλα ναίουσιν τάδε. 1375

ΗΛ. ἄναξ Ἀπολλων, ἵλεως αὐτοῖν κλύε
 ἔμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἢ σε πολλὰ δὴ
 ἄφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύστην χερί.
 νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἐξ οἶων ἔχω
 αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
 ἡμῖν ἄρωγός τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
 καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια
 τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

ΧΘ. ἴδεθ' ὅποι προνέμεται
 τὸ δυσέριστον αἶμα φυσῶν Ἀρης. 1385
 βεβᾶσιν ἔρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
 μετὰδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφροντοι κύνες,
 ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
 τοῦμὸν φρενῶν ὕνειρον αἰωροῦμενον. 1390
 παράγεται γὰρ ἐνέρων
 δολιόπους ἄρωγός εἴσω στέγας,
 ἀρχαυόπλουτα πατρὸς εἰς ἐδῶλια,
 νεακόνητον αἶμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαίας δὲ παῖς
 Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ 1396
 κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα κούκετ' ἀμμένει.

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
 τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμμενε.

ΧΘ. πῶς δὴ; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΛ. ἡ μὲν ἐς τάφον
 λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας. 1401

ΧΘ. σὺ δ' ἐκτὸς ἤξας πρὸς τί; ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως
 Αἰγισθοῦς ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.

ΚΛ. αἰᾶ. ἰὼ στέγαι

φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405

ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλοι;

1384—1390 = 1391—1397.

1398—1421 = 1422—1441.

- ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρεῖλαι.
 ΚΛ. οἴμοι τάλαινα· Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 ΗΛ. ἰδού μάλ' αὖ θροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον, 1410
 οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 ὠκτίρεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
 ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
 μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει. 1414
 ΚΛ. ὦμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
 ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγισθῶ θ' ὁμοῖ.
 ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰρ ὑπαὶ κείμενοι.
 παλίσρυστον γὰρ αἶμ' ὑπεξαίρουσι τῶν 1420
 κτανόντων οἱ πάλοι θανόντες.
 καὶ μὴν πάρεισιν οἷδε· φοινία δὲ χεῖρ
 στάξει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
 ΗΛ. Ὅρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
 ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
 μητροῶν ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
 ΗΛ. — — — — —
 — — — — —
 ΟΡ. — — — — —
 ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Αἰγισθον ἐκ προδήλου.
 ΟΡ. — — — — —
 ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορρον; ΟΡ. εἰσορᾷτέ που 1430
 τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
 χωρεῖ γεγηθὼς — — — — —
 ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
 νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὥς πάλιν. 1434
 ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἐπειγέ νυν.
 ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τάνθ' αὖτ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
 ΧΟ. δι' ὧτος ἂν παῦρά γ' ὥς ἡπίως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὥς 1440
ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίου
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σέ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
χρόνῳ θρασείαν· ὥς μάλιστα σοὶ μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἐν κατειδυῖαν φράσαι.
ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἐν
ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλότητος.
ποῦ δῆτ' ἐν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με. 1450
ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.
ἧ καὶ θανόντ' ἠγγεῖλαν ὥς ἐτητύμως;
οὐκ, ἀλλὰ κάπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
πάρεστ' ἔρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῃ μαθεῖν;
πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θεά. 1455
ἧ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
χαίροις ἐν, εἰ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρῳ,
ὥς εἰ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
ἐξήρετ' ἄνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρῳ νεκρὸν
στόμια δέχεται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύσῃ φρένας.
καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.
ὦ Ζεῦ, δέδορκα φράσμ' ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ 1465
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.

- ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκοντα δύστανος, ὥστε φριξαι.
 ΚΛ. οἶμοι τάλαινα· Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον, 1414
 οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 φέκτερεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
 ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
 μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει. 1414
 ΚΛ. ὦμοι πέπληγμα. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
 ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγισθῶ θ' ὁμοῦ.
 ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰρ ὑπαὶ κείμενοι.
 παλίσρυντον γὰρ αἶμ' ὑπεξαίρουσι τῶν 1420
 κτανόντων οἱ πάλοι θανόντες.
 καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
 στάξει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
 ΗΛ. Ὅρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1420
 ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
 μητρῶον ὧς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
 ΗΛ. — — — — —
 — — — — —
 ΟΡ. — — — — —
 ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Αἰγισθον ἐκ προδήλου.
 ΟΡ. — — — — —
 ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄπορρον; ΟΡ. εἰσορᾷτέ που 1430
 τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
 χωρεῖ γεγηθῶς — — — — —
 ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
 νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὥς πάλιν. 1430
 ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἐπειγέ νυν.
 ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τάνθ' αὖ μέλαι· ἐμοί.
 ΧΟ. δι' ὧτος ἔν παῦρά γ' ὥς ἡπίως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὧς 1440
ὁρούση πρὸς δίκας ἄγωνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σέ κρίνω, καὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
χρόνῳ θρασείαν· ὧς μάλιστα σοὶ μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
ἩΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; διδασκέ με. 1450

ἩΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙ. ἧ καὶ θανόντ' ἠγγειλαν ὧς ἐτητύμως;

ἩΛ. οὐκ, ἀλλὰ καπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙ. πάρεστι ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῃ μαθεῖν;

ἩΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄξηλος θέα. 1455

ΑΙ. ἧ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰδοτόως.

ἩΛ. χαίροις ἂν, εἰ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρεᾶν,
ὧς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
ἐξήρετ' ἄνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρων νεκρὸν
στόμια δέχεται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύσῃ φρένας.

ἩΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.

ΑΙ. ᾧ Ζεῦ, δέδορκα φάσμι' ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ 1465
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κἄπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.

- ΟΡ. αὐτὸς σὺν βάσταξ'· οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ' ὄρα'ν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. 1471
- ΑΙ. ἄλλ' εὖ παραινεῖς κάπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
- ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- ΑΙ. οἴμοι, τί λεύσσω; ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;
- ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις 1476
πέπτωχ' ὁ τλήμων; ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὔνεκ' ἀντανδῶς ἴσα;
- ΑΙ. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ᾧδ' οὐκ Ὁρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- ΟΡ. καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι.
- ΑΙ. ὕλωλα δὴ δειλαιοσ. ἀλλὰ μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἶπειν. ΗΔ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφε, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
[τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων 1485
θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὥς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανὼν πρόθεσ
ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστὶ τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν· ὥς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
- ΟΡ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστὶν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- ΑΙ. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ κοῦ πρόχειρος εἰ κτανεῖν;
- ΟΡ. μὴ τάσσε· χώρει δ' ἐνθαπερ κατέκτανες 1495
πατέρα τὸν ἀμόν, ὥς ἂν ἐν ταύτῳ θάνῃς.
- ΑΙ. ἦ πᾶς' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
- ΟΡ. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
- ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρώαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500

- Ρ. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
 ἀλλ' ἔρφ'. Αἰ. ὑφηγοῦ. ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
 . ἢ μὴ φύγω σε; ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
 θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
 [χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
 ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
 κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ᾔν πολύ.]
 Ο. ὦ σπέρμ' Ἀτρείδης, ὥς πολλὰ παθὼν
 δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
 τῇ νῦν ὀρμῇ τελεωθέν. 1510

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

III.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ΙΕΡΕΤΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΙΟΥ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

[ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ]
ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΤΡΑΝΝΟΥ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατὴρ νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πνθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φντοσπόρον.
εὐρὼν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λαίου γεννήτορα.

Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
ῥῆσιν μετὰ μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἴλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθεται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ῥῆσιν μετὰ φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαίειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναίς διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΤΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΨΤΑΙ.

Ο ΤΤΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου
ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ ΤΤΡΑΝΝΟΝ ἀπλῶς τινες
αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὥς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους
ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὥς φησι Λι-
καίλαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὗ ΤΤΡΑΝΝΟΝ,
αὐτὸν ἐπιγράφοντες διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ
διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ
Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόν-
θασιν οἱ μετ' Ὀμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν
βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὅψε ποτε τοῦδε τοῦ
ὀνόματος εἰς τοὺς Ἑλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχι-
λόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὀμηρος
γούν τὸν πάντων παρρηνομάτων Ἐχeton βασιλέα φησὶ καὶ
οὐ τύραννον· (Ὀδ. σ 85)

Εἰς Ἐχeton βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.
 προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρη-
 νῶν· χαλεποὺς γάρ τινες περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι
 ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δηλον. οὔτε γὰρ
 Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν
 τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν
 Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσὶν
 μνήτας προσαγορεύεσθαι· εὐφημότερον γὰρ ἐκείνο τοῦνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῇ
 Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνωστὸν
 τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος πῆρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν καὶ
 δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ, ΤΩ, ΘΗΒΑΙΩ.

Λαίε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
 δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
 σοῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν φάος. ὥς γὰρ ἔνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραισὶ πιθήσας,
 οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὃ δ' ἠϋξάτο σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΤΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία φωνή,
 καὶ τρίπουν· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἐρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
 ἀλλ' ὁπότεν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαλνῇ,
 ἐνθα τάχος γυνοῖσιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλυθὶ καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων
 φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρει, πρῶτον
 ἐφ' τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
 γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
 αὐχένα φορτίζων, γῆραι καμπτόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
 τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
 ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
 ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. 5
 ἀγὼ δικαιῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
 ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
 ὃ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
 ἀλλ' ὦ γεραιέ, φράξ', ἐπεὶ πρόπων ἔφους
 πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε, 10
 δεῖσαντες ἢ στέρξαντες; ὥς θέλοντος ἂν
 ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλγητος γὰρ ἂν
 εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἔδραν.

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
 ὄραξ μὲν ἡμᾶς ἡλίοι προσήμεθα 15
 βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
 πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γῆρα βαρεῖς,
 ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἱ δ' ἐπ' ἡθέων
 λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον
 ἀγοραῖσι θακεῖ πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς 20
 ναοῖς ἐπ' Ἴσμηνοῦ τε μαντεῖα σποδῶ.
 πόλις γάρ, ὥσπερ καὶ τὸς εἰσοράς, ἄγαν
 ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κᾶρα

βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου,
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
 ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὕφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ'
 "Αἰδῆς στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
 θεοῖσι μὲν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἄξόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίον
 κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολῶν
 σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν δν παρείχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὕφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·
 νῦν τ', ὃ κρᾶτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κᾶρα,
 ἱετευόμεν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκὴν τιν' εὔρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἴσθ' αὖ του·
 ὥς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
 ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
 ἰθ', ὃ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν,
 ἰθ', εὐλαβήθηθ'· ὥς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτήρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
 στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον.
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν·
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίῳ τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
 ὥς εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

- ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν· 55
 ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
 ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοῦκ ἀγνωτὰ μοι
 προσήλθεθ' ἱμείροντες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ 60
 οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν' ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτὸν κοῦδέν' ἄλλον, ἡ δ' ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
 ὥστ' οὐχ ὕπνω γ' ἐνδόντα μ' ἐξεγείρετε, 65
 ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρύναντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.†
 ἦν δ' εὖ σκοπῶν ἡύρισκον ἴασι μόνην,
 ταύτην ἐπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαντοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ 70
 ἐπεμψα Φοῖβον δώμαθ', ὥς πύθοιθ' ὃ τι
 δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσοίμην πόλιν.
 καὶ μ' ἤμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνον
 λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
 ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
 ὅταν δ' ἴκηται, τήνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
 ΙΕ. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.
 ΟΙ. ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω 80
 σωτήρι βαίῃ, λαμπρὸς ὥσπερ ὕμνατι.
 ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν κἄρα
 πολυστεφῆς ὧδ' εἶρε παγκάρπου δάφνης.
 ΟΙ. τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὥς κλύειν.
 ἔναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85

τίν' ἡμῖν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

ἔσθλῆν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξεληθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.

ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὐτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90

ΚΡ. εἰ τῶνδε χορήξεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἔτοιμος εἶπειν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.

ΟΙ. ἐς πάντας αὖδα· τῶνδε γὰρ πλεον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἀναξ
μίασμα χώρας, ὥς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.

ΟΙ. ποῖω καθαρωῶ; τίς ὁ πόρος τῆς ξυμφορᾶς;

ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
λύοντας, ὥς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.

ΟΙ. ποῖον γὰρ ἀνδρὺς τήνδε μὲνυει τύχην;

ΚΡ. ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Λαίος ποδ' ἡγεμὼν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.

ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γε πῶ. 105

ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.

ΟΙ. οἷ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὐρεθήσεται
ἶχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;

ΚΡ. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ· τὸ δὲ ζητούμενον 110
ἄλωτόν, ἐκφεύγειν δὲ τὰ μελούμενον.

ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λαίος
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;

ΚΡ. θεωρός, ὥς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν 115
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἔκειθ', ὥς ἀπεστάλη.

- ΟΙ. οὐδ' ἔγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
- ΚΡ. θνηύσκουσι γάρ, πλὴν εἰς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν
ῶν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
- ΟΙ. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- ΚΡ. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μὲν
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χειρῶν.
- ΟΙ. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἰ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσει' ἐνθ' ἐνδ', ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 125
- ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Δαΐτου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
- ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν, τυραννίδος
οὕτω πεσούσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;
- ΚΡ. ἢ ποιικιλῶδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν 130
μεθύντας ἡμᾶς τάφανῃ προσήγετο.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ·
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθιςθ' ἐπιστροφὴν·
ᾧστ' ἐνδίκως ὕψεσθις καὶ μὲ σύμμαχον 135
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἄμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνου ὁ κτανὼν, τάχ' ἂν
κᾶμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωροῦνθ' ἔλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαντὸν ὤφελῶ.
ἀλλ' ὥς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἴστασθε, τούσδ' ἄραντες ἱππῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ᾧδ' ἀθροίζετω,
ὥς πᾶν ἐμοῦ δρᾶσοντος· ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ' ἢ πεπτωκότες.

ΙΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὦν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς ἀδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας; ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα, δείματι πάλλων,
λήϊε Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος τί μοι ἢ νέον 155
ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἑλπίδος, ἄμβροτε
Φάμα. —

πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ'
Ἀθάνα, 159

γαῖόχοχόν τ' ἀδελφεᾶν 160

Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾷς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον, ἰὼ

τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
εἰ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ ὀρνυμένας πόλει
ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ
νῦν. 166

ὦ πόποι, ἀνάνθημα γὰρ φέρω 167

πῆματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἐνι
φροντίδος ἔργος 170

ὅς τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα
κλυτᾶς χθονὸς αὖξεται οὔτε τόκοισιν
λήϊων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· 174
ἄλλον δ' ἂν ἄλλῳ προσίδοις ἅπερ εὐπτερον ὕρνιν
κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πνυρὸς ὄρμενον

151—158 = 159—166. 167—178 = 179—189.

- ἄκταν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ.
 ὦν πόλις ἀνάρριθμος ὄλλυται· 179
 νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κεῖται
 ἀνοίκτως· 181
 ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες
 ἄχάν παραβώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
 λυγρῶν πόνων ἱκετῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
 παιᾶν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυσ ὄμαυλος·
 ὦν ὑπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
 εὐῶπα πέμψον ἀλκάν.
 Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
 φλέγει με περιβόατο, ἀντιάξω, 191
 παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
 ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας
 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμῳ 195
 Θρήκιον κλύδωνα·
 τέλει γὰρ εἴ τι νῦξ ἀφῆ,
 τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται·
 τόν, ὦ τᾶν πυρφόρων 200
 ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
 ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῶ φθίσον κεραυνῷ.
 Λύκει' ἄναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ-
 κυλᾶν 203
 βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι 205
 ἄρωγὰ προστάθνεντα τάς τε πυρφόρους
 Ἀρτέμιδος αἰγλας, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρεα διαῖσσει·
 τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
 τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, 210
 οἰνῶπα Βάκχον εὖιον,
 Μαινάδων δμόστολον,
 190—202 = 203—215.

πελασθῆναι φλέγοντ'

ἀγλαῶπι - - -

- ΟΙ. πένκα' πλὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.
 αἰτεῖς· ἂ δ' αἰτεῖς, τᾶμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
 κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
 ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·
 ἄγῶ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
 ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἂν μακρὰν
 ἵχνευον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
 νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἄστος εἰς ἀστοὺς τελεῶ,
 ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
 ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
 κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
 καὶ μὲν φοβεῖται, τοῦπίκλῃμ' ὑπεξέλοι
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
 ἀστεργές οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλῆς.
 εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
 κέρδος τελεῶ γὰρ χῆ χάρις προσκεῖσεται.
 εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
 δείσας ἀπώσσει τοῦπος ἢ χαυτοῦ τόδε,
 ἂν τῶνδε θράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.
 τὸν ἄνδρ' ἀπανθῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς
 τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
 μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
 κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χερνίβας νέμειν·
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὥς μιάσματος
 τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὥς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
 μαντεῖον ἐξέφηγεν ἀρετίως ἐμοί.

ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω· 245
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκίπτω τελεῖν,
 ὑπὲρ τ' ἑμαυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῇσδ' ἐτε
 γῆς ᾧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ προῖγμα μὴ θεήλατον, 255
 ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶν,
 ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῷ γ' ἐγὼ
 ἔχων μὲν ἀρχὰς ἄς ἐκείνος εἶχε πρῖν,
 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναιχ' ὁμόσπορον, 260
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἔν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότε·
 νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
 ἄνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός,
 ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δοῶσιν εὐχόμαι θεοῦς
 μῆτ' ἄροτον· αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινα 270
 μῆτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθηρεῖσθαι κἄτι τοῦδ' ἐχθρίονι· 272
 κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις 246
 εἷς ὧν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἔμορον ἐκτρῦψαι βίον·
 ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος,
 παθεῖν ὕπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασάμην. 251
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις 273
 τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἢ τε σύμμαχος Δίκη

χοί πάντες εὖ ξυνείεν εἰσαεὶ θεοί.

- XO. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ᾧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
οὐτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοῖβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασταί ποτε.
- OI. δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνὴρ.
- XO. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἄμοι δοκεῖ.
- OI. εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσ.
- XO. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὀρῶντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοῖβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ᾧναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
- OI. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θανυμάζεται.
- XO. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαι' ἔπη.
- OI. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
- XO. θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινων ὁδοιπόρων.
- OI. ἤκουσα κἀγώ· τὸν δὲ ὀρῶντ' οὐδεὶς ὀρᾷ.
- XO. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.
- OI. ᾧ μὴ 'στι ὀρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖται.
- XO. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἷδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ᾧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τὰ ληθῆς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
- OI. ᾧ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
ἄρρητά τ', οὐράνια τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ'
οἷα νόσφ' σύνεστιν· ἥς σὲ προστάτην
σωτήρᾳ τ', ᾧναξ, μοῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων

πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἐκλυσιν
 μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
 εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες ἢ
 κτείναιμεν ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 σύ νυν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
 μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μῖασμα τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἄφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνος. 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὥς δεινὸν ἐνθα μὴ τέλη
 λύη φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.
 ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὥς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
 ΤΕ. ἔφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σύ 320
 κἀγὼ διοίσω τοῦμόν, ἦν ἐμοὶ πῖσθη.
 ΟΙ. οὐτ' ἐννομ' εἶπας οὔτε προσφιλεῖ πόλει
 τῇδ', ἢ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
 ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰδὼν
 πρὸς καιρόν· ὥς οὖν μηδ' ἐγὼ ταῦτόν πάθω — 325
 ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἰκτήριοι.
 ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τᾶμ' ὥς ἂν εἰπω, μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.
 ΟΙ. τί φῆς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
 ΤΕ. ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
 ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
 φύσιν σύ γ' ὁργάνειας, ἐξερεῖς ποτε, 335

- ἀλλ' ὦδ' ἄτεγκτος κάτελεύτητος φανεῖ;
- ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σοὶ δ' ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατείδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
- ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάξεις πόλιν;
- ΤΕ. ἤξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
- ΟΙ. οὐκοῦν ἅ γ' ἤξει καὶ σὲ χορὴ λέγειν ἐμοί.
- ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς ἦτις ἀγριωτάτη.
- ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὥς ὀργῆς ἔχω,
ἅπερ ξυνύημ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοί
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον εἰργάσθαι θ', ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
- ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι
ᾧπερ προείπας ἐμμένειν, κἂφ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσανδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
ὥς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
- ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ που τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς;
- ΤΕ. πέφενυγα· τάληθες γὰρ ἰσχυρὸν τρέφω.
- ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθεῖς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
- ΤΕ. πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἔκοντα προυντρέψω λέγειν.
- ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὐθις, ὥς μᾶλλον μάθω.
- ΤΕ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ περὶ λόγον;
- ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτόν· ἀλλ' αὐθις φράσαι.
- ΤΕ. φονέα σε φημι τάνδρὸς οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
- ΟΙ. ἀλλ' οὗ τι χαίρων δῖς γε πημονὰς ἔρεῖς.
- ΤΕ. εἴπω τι θῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίξῃ πλέον;
- ΟΙ. ὅσον γε χορήξεις· ὥς μάτην εἰρήσεται.
- ΤΕ. λεληθέναι σε φημι σὺν τοῖς φιλτάτοις

αἰσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὄραν ἴν' εἴ κακοῦ.

ΟΙ. ἦ καὶ γεγηθῶς ταῦτ' αἰεὶ λέξειν δοκεῖς;

ΤΕ. εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος. 369

ΟΙ. ἀλλ' ἐστὶ, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἐστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τὰ τ' ὦτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἴ.

ΤΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὄνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὄνειδιεῖ τάχα.

ΟΙ. μίᾳς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρῃ, βλάψαι ποτ' ἔνν. 375

ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τὰδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.

ΟΙ. Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τὰ ξευρήματα;

ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης 380

ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,

ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,

εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς εἵνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις

δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχειρίσεν,

ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος, 385

λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐμβαλεῖν ἱμείρεται,

ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,

δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν

μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφν τυφλός.

ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἴ σαφής; 390

πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,

ἡῦδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;

καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν

ἄνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·

ἦν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προυφάνης ἔχων 395

οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,

ὁ μῆδεν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,

γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 παραστατήσῃν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
 ἀγηλατήσῃν· εἰ δὲ μὴ ᾿δόκεις γέρον
 εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἂν οἷά περ φρονεῖς.

ΧΘ. ἡμῖν μὲν εἰκάξουσιν καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
 ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ.
 δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισώτεον τὸ γοῦν
 ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
 οὐ γάρ τι σοὶ ξῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία·
 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι.
 λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνειδίσας·
 σὺ καὶ δέδορκας κοῦ βλέπεις ἴν' εἰ κακοῦ,
 οὐδ' ἔνθα ναίεις οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
 ἄρ' οἴσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθῃς ἀπὲ γῆς ἄνω,
 καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρός τε καὶ τοῦ σου πατρός;
 ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
 βλέποντα νῦν μὲν ὕρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
 βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν,
 ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
 ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
 ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
 ἄλλων δὲ πληθὸς οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
 ἃ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στοῖμα
 προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
 κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

- ΟΙ. ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὕλεθρον; οὐχὶ θάσσον; οὐ πάλιν 430
ἄπορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἔπει;
- ΤΕ. οὐδ' ἰκόμεν ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
- ΟΙ. οὐ γάρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσονται, ἐπεὶ
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
- ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφυνεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
- ΟΙ. ποίοισι; μεῖνον· τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
- ΤΕ. (τῇδ' ἡμέρᾳ (πέυσει σφε) καὶ διαφθερεῖ.
- ΟΙ. ὥς πάντ' ἄγαν ἀνικτὰ κάσαφῃ λέγεις.
- ΤΕ. οὐκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφυν; 440
- ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνειδίξ', οἷς ἐμ' εὐρήσεις μέγαν.
- ΤΕ. αὐτῇ γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
- ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
- ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιξέ με.
- ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'· ὥς παρῶν σὺ γ' ἐμποδῶν 445
ὀχλεῖς, συθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύνοις πλέον.
- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὧν εἴνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότες
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπι 455
σκήπτρῳ προδεικνύς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, ἀξὺς ἥς ἔφυν
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς

δμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
εἶσω λογίζον· κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.

ΧΟ. τίς οὖντιν' ἂ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα 463
ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν; 465
ὦρα νιν ἀελλάδων

ἵππων σθεναρώτερον

φυγᾶ πόδα νωμᾶν.

ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρόσκει

πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας, 470

δειναὶ δ' ἅμ' ἔπονται

κῆρες ἀναπλάκῃτοι.

ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόμεντος ἀρτίως φανεῖσα 473

φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχ- 475

νεύειν.

φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν

ὑλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ

πέτρας ἰσοδ' αὐρος,

μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,

τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων 480

μαντεῖα· τὰ δ' αἰὲ

ζῶντα περιποτᾶται. —

δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἶωνο-

θέτας 483

οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'· ὅ τι λέξω δ'

ἀπορῶ. 485

πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὄρων οὔτ' ὀπίσω.

τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις

ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ', οὔτε πάροιθεν ποτ'

ἔγωγ' οὔτε τανῦν πῶ 490

463—472 = 473—482. 483—497 = 498—512.

ἔμαθον, πρὸς οὗτου δὴ βασάνῳ -
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἴμ' Οἰδιπόδα Λαβ-
 δακίδαις 495

ἐπίκουρος ἀδῆλων θανάτων.
 ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὃ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ
 τὰ βροτῶν 498

εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλεον ἢ γὰρ
 φέρεται, 500

κρίσις οὐκ ἔστιν ἀλαθής· σοφία δ' ἂν σοφίαν
 παραμείψειεν ἀνὴρ.

ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἂν, πρὶν ἰδοίμ' ὀρθὸν, ἔπος,
 μεμφομένων ἂν καταφαίην.

φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα 508
 ποτέ, καὶ σοφὸς ὥφθη βασάνῳ θ' ἀδύπολις·
 τῷ ἀπ' ἐμᾶς 510

φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν.

ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένους
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
 πάρεϊμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515
 ταῖς νῦν νομίζει πρὸς τί μου πεπονθέναι
 λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
 οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
 ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΘ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἂν
 ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοῦπος δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
 πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΘ. ἡδῶτο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίτι.

- ΚΡ. ἐξ ὁμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοῦπίκλημα τοῦτό μου;
- ΣΟ. οὐκ οἶδ'. ἂν γὰρ θρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὁ
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη θωμάτων ἔξω περᾶ.
- ΟΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἤλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στένας
ἴκου, φονεὺς δὲν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανῶς
ληστῆς τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ιδῶν τιν' ἐν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποεῖν;
ἢ τοῦργον ὥς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλω προσέरण ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθῶν;
ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου,
[ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα]
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται;
- ΚΡ. οἶσθ' ὥς πόησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κατὰ κρῖν' αὐτὸς μαθῶν.
- ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός
σοῦ· δυσμενῇ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἡὔρηκ' ἐμοί.
- ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὥς ἐρῶ.
- ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἰ κακός
- ΚΡ. εἰ τοι νομίζεις κτήμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς.]
- ΟΙ. εἰ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῇ κακῶς
θρῶν οὐχ ὑφείξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
- ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρησθαι· τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.
- ΟΙ. ἐπειθες ἢ οὐκ ἐπειθες, ὥς χορεύ μ' ἐπὶ
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;
- ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.
- ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαίος χρόνον

- ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
 ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θανάσιμῳ χειρώματι; 560
 ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
 ΟΙ. τότε οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
 ΚΡ. σοφὸς γ' ὁμοίως καὶ ἴσου τιμώμενος.
 ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότε ἐν χρόνῳ;
 ΚΡ. οὐκουν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
 ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κτανόντος ἐσχετε;
 ΚΡ. παρῆσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.
 ΟΙ. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τάδε;
 ΚΡ. οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
 ΟΙ. τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν. 570
 ΚΡ. ποῖον τόθ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἄρνήσομαι.
 ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τάσδ' ἐμὰς
 οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖον διαφθοράς.
 ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δέ σου
 μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ καμοῦ σὺ νῦν. 575
 ΟΙ. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φρονεὺς ἀλώσομαι.
 ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
 ΟΙ. ἄρρησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
 ΚΡ. ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταῦτ' ἄ γῆς ἴσον νέμων;
 ΟΙ. ἂν ἥ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
 ΚΡ. οὐκουν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
 ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
 ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὥς ἐγὼ σταντῷ λόγον.
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ 585
 ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὖθ' ἔξει κράτη.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφην
 τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
 οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 59
 εἰ δ' αὐτὸς ἤρχον, πολλὰ καὶ ἄκων ἔδρων.
 πῶς δ' ἦτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφν;
 οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
 ὥστ' ἄλλα χορήξειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 59
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
 νῦν οἱ σέθεν χορῆζοντες αἰκάλλουσί με·
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἐνι.
 πῶς δ' ἦτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφελὺς τάδε;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. > 60
 ἀλλ' οὐτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφν
 οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν
 πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἠγγειλά σοι·
 τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς 60
 κοινῇ τι βουλευσάντα, μὴ μ' ἀπλῇ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβῶν·
 γνώμη δ' ἀδήλω μὴ με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς.
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω 61
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τὰδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν ὁμόνος·
 κακὸν δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνωίης μιᾶ. 61

XO. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

OI. ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλευῶν λάθῃ
 χωρῇ, ταχὺν δεῖ καμὲ βουλεύειν πάλιν·
 εἰ δ' ἡσυχάζῳ προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 62

πεπραγμέν' ἔσται, τὰμὰ δ' ἡμαρτημένα.

ΚΡ. τί δῆτα χρήξεις; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν;

ΟΙ. ἥκιστα· θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.

ΚΡ. ὅταν προδείξης οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

ΟΙ. ὥς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστευσῶν λέγεις; 625

ΚΡ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. ΟΙ. τὸ γοῦν
ἐμόν.

ΚΡ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κάμόν. ΟΙ. ἀλλ' ἔφους κακός.

ΚΡ. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; ΟΙ. ἀρχτέον γ' ὅμως.

ΚΡ. οὗτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὦ πόλις πόλις.

ΚΡ. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ. 630

ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὁρῶ
τήνδ' ἐκ δόμῳ στείλουσιν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θεῖσθαι χρεῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 635
οὕτω νοσοῦσης ἴδια κινοῦντες κακά;

οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;—

ΚΡ. ὕμαιμε, δεινὰ μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δραῖσαι δικαιοῖ, θάτερον δυοῖν κακοῖν, 640
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος ἢ κτεῖναι λαβών.

ΟΙ. ξύμφημι· δρῶντα γὰρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.

ΚΡ. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἰ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὦν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν. 645

ΙΟ. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθῆις θεῶν,
ἔπειτα κάμὲ τούσδε θ' οἷ πάρεϊσί σοι.

- ΧΟ. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ' ἀναξ, λίσσομαι.
- ΟΙ. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;
- ΧΟ. τὸν οὔτε πρὶν νῆπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μ
καταλδεσαι.
- ΟΙ. οἶσθ' οὖν ἂν χοήξεις; ΧΟ. οἶδα. ΟΙ. γ
δὴ τί φῆς.
- ΧΟ. τὸν ἐναγῇ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
σὺν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν. -
- ΟΙ. εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἔμοι
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΧΟ. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον
Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὃ τι πύματον
ὀλοΐμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλὰ μοι δυσμόρῳ γὰρ φθινὰς
τρύχει ψυχάν, τὰδ' εἰ κακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρόσφατα.
- ΟΙ. ὃ δ' οὖν ἵτω, κελὶ χρή με παντελῶς θανεῖν
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ.
τὸ γὰρ σόν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτίρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἐνθ' ἂν ἦ στυγῆσεται.
- ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἰκὼν δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅτα
θυμοῦ περάσσης· αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγιστα φέρειν.
- ΟΙ. οὐκουν μ' ἑάσεις κακτὸς εἶ; ΚΡ. πορεύσ
σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
- ΧΟ. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω.
- ΙΟ. μαθοῦσά γ' ἦτις ἡ τύχη.
- ΧΟ. δόκησις ἀγνῶς λόγων ἦλθε, δάπτει δὲ κα
μὴ νῦν δίκον.
- ΙΟ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι. ΙΟ. καὶ τίς ἦν λ

649—659 = 678—688 660—668 = 689—69

- ΧΟ. ἄλλῃς ἔμοιγ', ἄλλῃς, γὰρ προπονουμένας, 685
φαίνεται ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
- ΟΙ. ὀρθῶς ἴν' ἦκεις; ἀγαθὸς ὦν γνώμην ἀνὴρ
τοῦμόν παρίης καὶ καταμβλύνεις κέαρ.
- ΧΟ. ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον, 689
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἅπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἰ σ' ἐνοσφιζόμαν,
ὅς τ' ἐμὲν γὰρ φίλαν ἐν πόνοις
σαλεύουσιν κατ' ὀρθὸν οὐρίσας, 695
τανῦν τ' εὐπομπος, εἰ δύνῃ, γενοῦ.
- ΙΟ. πρὸς θεῶν διδάξον κἄμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεόν, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλενκῶς ἔχει.
- ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
- ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαῖου καθεστάναι.
- ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδὼς ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
- ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
- ΙΟ. σύ νυν ἀφείς σεαυτὸν ὦν λέγεις πέρι
ἐμοῦ 'πάκουσον καὶ μάθ' οὐνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
χρησμός γάρ ἦλθε Λαῖφ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὥς αὐτὸν ἔξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λησται φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεις, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν

- ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος.
 κάνταυθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκείνον ἥνυσεν
 φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Δαίον
 τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
 ὧν ἐντρέπον σὺ μηδέν· ὦν γὰρ ἂν θεὸς
 χρεῖαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. —
- ΟΙ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
 ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν. —
- ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑπο στραφεῖς λέγεις;
- ΟΙ. ἔδοξ' ἀκούσαι σοῦ τόδ', ὥς ὁ Δαίος
 κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς.
- ΙΟ. ἠὲ δῆτο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
- ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὗ τόδ' ἦν παρὰ;
- ΙΟ. Φωκὶς μὲν ἢ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
 εἰς ταῦτὸ Δελφῶν ἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
- ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς;
- ΙΟ. σχεδὸν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸν
 ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' ἐκηφύχθη πόλει.
- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
- ΙΟ. τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
- ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Δαίον φύσιν
 τίν' ἤλθε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων;
- ΙΟ. μέγας, χνοάξων ἄρτι λευκανθεὶς κάρα,
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.
- ΟΙ. οἴμοι τάλας· εἰκ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
 δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι.
- ΙΟ. πῶς φῆς; ὁκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ',
- ΟΙ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ·
 δείξεις δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἐξείπῃς ἔτι.
- ΙΟ. καὶ μὴν ὁκνῶ μὲν, ἂ δ' ἂν ἔρη μαθοῦσ' ἐ

- ΟΙ. πότερον ἐχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων 750
 ἄνδρας λοχίτας, οἳ ἄνῃς ἀρχηγέτης;
- ΙΟ. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λαίον μίαν.
- ΟΙ. αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῇ. τίς ἦν ποτε
 ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
- ΙΟ. οἴκεύς τις, ὅσπερ ἔκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
- ΟΙ. ἦ κὰν δόμοισι τυγχάνει τανῶν παρών;
- ΙΟ. οὐ δῆτ'· ἄφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη
 σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαίον τ' ὀλωλότα,
 ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θυγῶν 760
 ἀγρούς σφεπέμψαι καπὶ ποιμνίων νομάς,
 ὡς πλείστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεως.
 κἄπεμψ' ἐγὼ νιν· ἄξιός γάρ οἱ ἄνῃς
 δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
- ΟΙ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
- ΙΟ. πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
- ΟΙ. δέδοικ' ἐμαυτόν, ὥ γύναι, μὴ πόλλ' ἔργαν
 εἰρημέν' ἢ μοι δι' ἃ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
- ΙΟ. ἀλλ' ἵζεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
 κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφύργως ἔχοντ', ἄναξ. 770
- ΟΙ. κοῦ μὴ στερηθῇς γ', ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
 ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
 λέξαιμ' ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιαῦδ' ἰών;
 ἐμοὶ πατήρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἡγόμην δ' ἄνῃς 775
 ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
 τοιαύδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἄξια,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἄξια.
 ἄνῃς γὰρ ἐν δειπνοῖς μ' ὑπερπλησθεὶς μέθη
 καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστός ὡς εἶην πατρί. 780

κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον, θατέρῃ δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἳ δὲ δυσφόρως
 τοῦνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἑτερπόμην, ὅμως δ'
 ἔκνιζέ μ' ἀεὶ τοῦθ'· ὑφείρπε γὰρ πολὺ.
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθῶδε, καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφηνευ λέγων,
 ὥς μητρὶ μὲν χρεῖή με μιχθῆναι, γένος δ'
 ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄρῳ,
 φρονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς
 κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν,
 ἄστροις τὸ λοιπὸν τεκμαρούμενος, χθόνα
 ἔφρευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
 χρησμῶν ὀνειδῆ τῶν ἐμῶν τελούμενα.
 στείχων δ' ἰκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, εἰ
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ἔλλυσθαι λέγεις.
 καὶ σοι, γύναι, τὰληθὲς ἔξερω. τριπλῆς
 ὅτ' ἢ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
 ἔνταυθά μοι κῆρύξ τε κἀπὶ πωλικῆς
 ἀνῆρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἶον σὺ φῆς,
 ξυνηγητῖαζον· κἀξ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμὼν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλαυνέτην.
 κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 παῖω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὥς ὄρῳ,
 ὄχους παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
 κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
 οὐ μὴν ἴσῃν γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως
 σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτιος

μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαϊῶν τι συγγενές,
 [τίς τοῦδ' ἂν γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;] 815
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ;
 ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μὴδ' ἀστῶν τινα
 δόμοις δέχεσθαι μὴδὲ προσφωνεῖν τινα,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τὰδ' οὔτις ἕλλος ἦν
 ἢ γὰρ π' ἐμαντῷ τάσδ' ἀράς ὁ προστιθείς. 820
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐκ χεροῖν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὧν περ ὦλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἰ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
 μὴδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 [Πόλυβον, ὃς ἐξέφυνσε καὶ ἐξέθρεψέ με];
 ἄρ' οὐκ ἀπ' ὧμοῦ ταῦτα θαίμονός τις ἂν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;
 μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὧ θεῶν ἄγνόν σεβας, 830
 ἰδοίμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλὶδ' ἐμαντῷ συμφορᾷς ἀφιγμένην.
 XO. ἡμῖν μὲν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'. ἕως δ' ἂν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα. 835
 OL. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστὶ μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
 IO. πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;
 OL. ἐγὼ διδάξω σ'. ἦν γὰρ εὐρεθῇ λέγων
 σοὶ ταῦτ', ἐγὼ γ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος. 840
 IO. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
 OL. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν

- ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
 λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον·
 οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος
 εἰ δ' ἄνδρ' ἔν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
 τοῦτ' ἐστὶν ἥδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
- ΙΟ. ἀλλ' ὥς φανέν γε τοῦπος ᾧδ' ἐπίστασο,
 κοῦκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν·
 πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε.
 εἰ δ' οὖν τι κἄκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου
 οὔτοι ποτ', ὧναξ, σὺν γε Λαῖου φόνον
 φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὅν γε Λοξίας
 διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
 καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε
 κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροισεν ὦλετο.
 ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
 βλέψαιμ' ἂν εἴνεκ' οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
- ΟΙ. καλῶς νομίζεις· ἀλλ' ὅμως τὸν ἀγρότην
 πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς.
- ΙΟ. πέμψω ταχύνας· ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους·
 οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὐ σοι φίλον.
- ΧΟ. εἰ μοι ξυνεῖη φέροντι
 μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνείαν λόγων
 ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται
 ὑψίποδες, οὐρανίαν
 δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὀλυμπος
 πατήρ μόνος, οὐδέ νιν
 θνατὰ φύσις ἀνέρων
 ἔτικτεν οὐδὲ μήποτε λάθῃ κατακοιμάσῃ·
 μέγας ἐν τούτοις θεὸς οὐδὲ γηράσκει.
 ὕβρις φυτεύει τύραννον·

863—872 = 873—882.

ὑβροῖς, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
 ἃ μὴ ᾿πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875
 ἀκρότατον εἰσαναβᾶς

αἰπὸς ἀπότομον ὥρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
 ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
 χοῖται. τὸ καλῶς δ' ἔχον

πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880

θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἰσχων. —

εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορευέται, 883

δίκας ἀφόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἔδη σέβων, 885

κακὰ νιν ἔλοιτο μοῖρα,

² οὐσπότμου χάριν χλιδᾶς,

εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως

καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται 890

ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματᾶζων.

τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῶν βέλη

εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;

εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις τίμιαί, 895

τί δεῖ με χορεύειν;

οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γὰρ ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων

οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναὸν οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,

εἰ μὴ τάδε χειροόδεικτα 901

πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.

ἀλλ' ὦ κράτύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,

Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι

σὲ τὰν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905

φθίνοντα γὰρ ^{Ἀλίου} Δαλίου — — —

θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,

κούδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·

ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910

883—896 = 897—910.

- ΙΟ. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
 ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
 στέφη λαβούσῃ κάπιθυμιάματα.
 ὕψου γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
 λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὅποι' ἀνὴρ
 ἔννουσ τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
 ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλεον ποῶ,
 πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἄγχιστος γὰρ
 ἰκέτις ἀφίγμαι τοῖσδε σὺν κατάργμασιν,
 ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῇ πόρῃς·
 ὥς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
 κεύνον βλέποντες ὥς κυβερνήτην νεώος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίου;
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.
 ΧΟ. στέγαι μὲν αἶδε, καὐτὸς ἐνδον, ὦ ξένε·
 γυνὴ δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.
 ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
 γένοι', ἐκείνου γ' οὔσα παντελὴς δάμαρ.
 ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν'· ἄξιός γάρ εἰ
 τῆς εὐεπείας εἵνεκ'· ἀλλὰ φράξ' ὅτου
 χρήζων ἀφίξαι χῶ τι σημῆναι θέλων.
 ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γίνουαι.
 ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνας δ' ἀφικμένους;
 ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου· τὸ δ' ἔπος οὔξερῳ τάχ'
 ἦδοιο μέν, πῶς δ' οὐκ ἄν, ἀσχάλλοις δ' ἔτι.
 ΙΟ. τί δ' ἐστι; ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλή;
 ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς
 τῆς Ἰσθμίας στηῖουσιν, ὥς ἡυδατ' ἐκεῖ.

- ΙΟ. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἐτι;
 ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
 ΙΟ. πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε Πόλυβος; ΑΓ. εἰ δὲ μὴ
 λέγω γ' ἐγὼ τάληθές, ἄξιῳ θανεῖν.]
 ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ὥς τάχος 945
 μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
 ἵν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
 τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὅδε
 πρὸς τῆς τύχης ὕλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.
 ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα, 950
 τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
 ΙΟ. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
 τὰ σέμν' ἵν' ἦκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
 ΟΙ. οὔτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
 ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἄγγελων 955
 ὥς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα.
 ΟΙ. τί φῆς, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
 ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
 εὖ ἴσθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
 ΟΙ. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960
 ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
 ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὥς ἔοικεν, ἔφθιτο.
 ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
 ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις 965
 τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν ἢ τοὺς ἄνω
 κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
 κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὃ δὲ θανὼν
 κεῖθαι κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε
 ἄψανστος ἔρχους — εἴ τι μὴ τῷμῳ πόθῳ
 κατέφθιθ'· οὔτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ. 970
 τὰ δ' οὖν γέροντα συλλαβὼν θεσπίσματα

- κεῖται παρ' Αἰδῆ. Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.
 IO. οὐκοῦν ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι;
 OI. ἡὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
 IO. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλης.
 OI. καὶ πῶς τὸ μητρὸς οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ;
 IO. τί δ' ἂν φοβοίτ' ἄνθρωπος ὃ τὰ τῆς τύχης
 κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;
 εἰκὴ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
 σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα
 πολλοὶ γὰρ ἤδη κἂν οὐκ εἰρασιν βροτῶν
 μητρὶ ξυνηγνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
 παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.
 OI. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
 εἰ μὴ 'κύρει ζῶς' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ
 ζῆ, πᾶς' ἀνάγκη, καὶ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
 IO. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφα;
 OI. μέγας, ξυνίημι· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
 ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
 OI. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾔκει μετά.
 ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρου;
 OI. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὃ ξένε.
 ΑΓ. ἦ ρητόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
 OI. μάλιστά γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
 χοῖναι μιγῆναι μητρὶ τήμαυτοῦ τό τε
 πατρῶον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.
 ὦν εἶνεχ' ἢ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
 μακρὰν ἀπωκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως
 τὰ τῶν τεκόντων ὅμμαθ' ἠδίστον βλέπειν.
 ΑΓ. ἦ γὰρ τὰδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόπολις;
 OI. πατρός τε χορήζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
 ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ

ἐπείπερ εὖνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;

ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἄξιαν λάβοις ἐμοῦ.

ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως 1005
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.

ΟΙ. ἀλλ' οὔ ποτ' εἰμι τοῖς φυτεύσασιν γ' ὁμοῦ.

ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδῶς τί δρᾷς.

ΟΙ. πῶς, ὦ γεραῖε; πρὸς ἡεῶν διδάσκέ με.

ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις εἵνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010

ΟΙ. ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.

ΑΓ. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;

ΟΙ. τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.

ΑΓ. ἄρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;

ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;

ΑΓ. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. 1016

ΟΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;

ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρως, ἀλλ' ἴσον.

ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;

ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. 1020

ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παιδὰ μ' ὠνομάζετο;

ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.

ΟΙ. καὶ δ' ὦδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστρεψεν μέγα;

ΑΓ. ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.

ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχῶν μ' αὐτῷ δίδως; 1025

ΑΓ. εὐρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.

ΟΙ. ὦδοιπόροις δὲ πρὸς τί τοῦσδε τοὺς τόπους;

ΑΓ. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστιάτουν.

ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα καὶ πὶ θητεία πλάνης;

ΑΓ. σοῦ τ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.

ΟΙ. τί δ' ἄλλος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031

ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.

ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;

- ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην.
 ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ.
 ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς ἢ πατρός; φρ
 ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοῦς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρο
 ΟΙ. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τι
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι.
 ΟΙ. τίς οὗτος; ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
 ΑΓ. τῶν Λαῖου δῆπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΑΓ. μάλιστα· τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ;
 ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
 ὅστις κάτοιιδε τὸν βοτήρ' ὃν ἐννέπει,
 εἰτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδὼν,
 σημήναθ', ὥς ὁ καιρὸς ἡύρησθαι τάδε.
 ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν καμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τάδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα τόν θ' οὗτος λέγει;
 ΙΟ. τί δ' ὅντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς· τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνήσθαι μάτην.
 ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβῶν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμόν γένος.
 ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἶπερ τι τοῦ σαντοῦ βίου
 κήδει, ματεύσης τοῦθ'· ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ.
 ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἐὰν ἐγὼ 'κ τρίτη
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακῇ.
 ΙΟ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾷ τάδε.

- ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τὰδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
 ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῶστα σοι λέγω. 1066
 ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
 ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὅς εἰ.
 ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
 ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
 ΙΟ. ἰοῦ ἰοῦ, δύστηνε· τοῦτο γὰρ σ' ἔχω
 μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.
 ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
 ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ 'κ τῆς ὑγῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακῶ. 1075
 ΟΙ. ὅποια χρήξει ῥηγνύτω· τοῦμὸν δ' ἐγώ,
 κεί σμικρὸν ἐστί, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὥς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
 τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μὴνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοιόσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμὸν γένος. 1085
 ΧΟ. εἶπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμαν ἰδρις
 οὐ τὸν Ὀλυμπον ἀπείρων, ὦ Κιθαιρών,
 οὐκ ἔσει τὰν αὔρι 1090
 πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίου
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
 καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὥς ἐπίηρα φέροντα
 τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
 ἴημε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἶη.
 τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα 1098

1086—1097 = 1098—1109.

Πανὸς ὀρεσσιβάτα πατρὸς πελασθεῖς;
 ἢ σέ γ' εὐνάτειρα
 Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλ-
 εῖδ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσει
 εἶδ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίου ἐπ' ἄκρων ὀρέων
 (εὐρύημα) δέξατ' ἐκ τοῦ

Νυμφῶν ἐλικωπίδων, αἷς πλείστα συμπαίξει.

- ΟΙ. εἰ χρή τι καὶ μὲ μὴ συναλλάξαντά πω,
 πρέσβεις, σταθμῶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκ-
 ὦν περ πάλαι ζητοῦμεν· ἐν τε γὰρ μακροῷ
 γήρῳ ξυνάδει τῷδε τάνδρ' ἀνδρὶ σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἐμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου
 προύχοις τάχ' ἂν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πά-
 ρΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἴσθι· Λαῖου γὰρ ἦν
 εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνὴρ.
 ΟΙ. σέ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
 ἦ τόνδε φράξεις; ΑΓ. τοῦτον, ὦν περ εἰσορῶ
 ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
 ὅς' ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαῖου ποτ' ἦσθα σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἦ δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.

- ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
 ΘΕ. ποίμναις τὰ πλείστα τοῦ βίου συνειπόμην.
 ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσιν ξύνανλος ὦν;
 ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
 ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδέ που μαθών;
 ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
 ΟΙ. τόνδ' ὅς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πως;
 ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.
 ΑΓ. κούδέν γε θαῦμα, δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς

ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν, ἦμος τῷ Κιθαιρῶνος τόπῳ,
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνί,
ἐπλησίαζον τώδε τᾶνδ' ὅσους
ἐξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
χειμῶνι δ' ἤδη τὰμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον οὗτός τ' εἰς τὰ Λαῖον σταθμά.
λέγω τι τούτων ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140

ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.

ΑΓ. φέρ' εἰπέ νῦν, τότε οἶσθα παῖδά μοί τινα
δούς, ὡς ἐμαντῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγὼ;

ΘΕ. τί δ' ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;

ΑΓ. ὅδ' ἐστίν, ὦ τῶν, κείνος ὅς τότε ἦν νέος. 1145

ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;

ΟΙ. ἦ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τύνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.

ΘΕ. τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἁμαρτάνω;

ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150

ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως ποιεῖ.

ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἔρεῖς, κλαίων δ' ἔρεῖς.

ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.

ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;

ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχορήξω μαθεῖν; 1155

ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;

ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὄφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.

ΟΙ. ἀλλ' εἰς τόδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.

ΘΕ. πολλῷ γε μᾶλλον, ἣν φράσω, διόλλυμαι.

ΟΙ. ἀνὴρ ὅδ', ὡς εἰσικεν, ἐς τριβὰς ἔλῃ. 1160

ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔρωγ', ἀλλ' εἶπον, ὡς δοίην, πάλα.

ΟΙ. πόθεν λαβών; οἰκεῖον ἢ ἕξ ἄλλου τινός;

ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔρωγ', ἐδεξάμην δέ του.

- ΟΙ. *τίνος πολιτῶν τῶνδε καὶ ποίας στέγης;*
 ΘΕ. *μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ', ἱστόρει πλέον*
 ΟΙ. *ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.*
 ΘΕ. *τῶν Λαῖου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.*
 ΟΙ. *ἦ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενῆς γεγώς;*
 ΘΕ. *οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν*
 ΟΙ. *κᾶγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.*
 ΘΕ. *κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήξεθ'· ἢ δ' ἔσω*
κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνή τάδ' ὥς ἔχει.
 ΟΙ. *ἦ γὰρ δίδωσιν ἥδε σοι;* ΘΕ. *μάλιστα, ἂν*
 ΟΙ. *ὥς πρὸς τί χρείας;* ΘΕ. *ὥς ἀναλώσαιμί τ*
 ΟΙ. *τεκοῦσα τλήμων;* ΘΕ. *θεσφάτων γ' ὅκνω κ*
 ΟΙ. *ποίων;* ΘΕ. *κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντα*
λόγος.
 ΟΙ. *πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;*
 ΘΕ. *κατοικτίσας, ᾧ δέσποθ', ὥς ἄλλην χθόνα*
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὃ δὲ
κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἴ
ὦν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
 ΟΙ. *λοῦν λοῦ· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.*
ᾧ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ᾧ οὐ χρῆν
οἷς τ'
οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὔς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών
 ΧΟ. *ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,*
ὥς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμ
τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει
ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;

1186—1195 = 1196—1203.

τὸν σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ τλαῖμον Οἰδιπόδα,
βροτῶν

οὐδὲν μακαρίζω· 1195

ὅστις καθ' ὑπερβολὰν 1196

τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὕλβου,
ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας

τὰν γαμψώνυχα παρθένον

χρησμοφδόν, θανάτων δ' ἐμᾶ 1200

χώρῃ πύργος ἀνέστα

ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ

ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαι-
σιν ἐν

Θήβαισιν ἀνάσσω.

τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; 1204

τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις

ξύννοικος ἀλλαγᾶ βίου;

ὦ κλεινὸν Οἰδίπου κῆρα,

(ἢ στέγας) λιμὴν

αὐτὸς ἤρκεσεν

παιδὶ καὶ πατρὶ

θαλαμηπόλῳ πεσεῖν;

πῶς ποτε πῶς ποθ' αἰ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέ-
ρουν, τάλας, 1210

σὶγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε;

ἐφηῦρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὄρων χρόνος, 1213

δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι

τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215

ὦ, Λαίειον ὦ τέκνον,

εἶθε σ' εἶθε σε

1204—1212 = 1213—1222.

μήποτ' εἰδόμαν.
 δύρομαι γὰρ ὥς
 περιάλλ' ἰὼν χέων
 ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἶπεν, ἀνέπνευσά τ'
 ἐκ σέθεν 1220
 καὶ κατεκοίμασα τοῦμὸν ὄμμα. 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
 οἳ ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'
 ἀρεῖσθε πένθος, εἵπερ ἐγγενῶς ἐτι 1225
 τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
 οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
 νύφαι καθαρυῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
 κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
 ἐκόντα κοῦκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230
 μάλιστα λυποῦσ' αἰ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἂ πρόσθεν εἶδομεν τὸ μὴ οὐ
 βαρύστον εἶναι πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;

ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἶπεν τε καὶ
 μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα. 1235

ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνας ποτ' αἰτίας;

ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲπραχθέντων τὰ μὲν
 ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὕψις οὐ πάρα.
 ὅμως δ', ὅσον γε κἂν ἔμοι μνήμης ἐνι,
 πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1240
 ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
 θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
 λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
 πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω
 καλεῖ τὸν ἥδη Λάιον πάλαι νεκρόν, 1245
 μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὅφ' ὦν

θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
 τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύσ τεκνον παιδουργίαν.
 γοᾶτο δ' εὐνᾶς, ἐνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 χῶπας μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὅφ' οὐ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
 ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
 φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν, 1255
 γυναικὰ τ' οὐ γυναικα, μητρῴαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δεικνυσί τις·
 οὐδείς γὰρ ἀνδρῶν, οἳ παρήμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' αὖσας ὥς ὕφηρητοῦ τινος 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
 ἐκλινε κοῖλα κληῖθρα καμπίπτει στέγη·
 οὐ δὴ κρεμαστήν τὴν γυναικ' ἐσείδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ
 ὅπως ὄρᾳ νιν, δεινὰ βρυχηθεῖς τάλας 1265
 χαλᾷ κρεμαστήν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' ὄρα
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἐπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ', ὁθούνεκ' οὐκ ὕφονται νιν
 οὐθ' οἳ ἐπασχεν οὐθ' ὅποι' ἔδρα κακά,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀφιοῖσθ', οὐς δ' ἐχρηξεν οὐ γνωσοῖατο.
 τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοῦκ ἔπαξ 1275
 ἦρασθ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνικι δ' ὁμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνέεσαν

φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλ-
 ὃμβρος χάλαζά θ' αἵματοῦσσι' ἐτέγγετο.
 [τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακά,
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακά.]
 ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
 ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδε θῆμ' ἔρα

στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶ-
 ὅς' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδὲν ἐστ' ἀπό-
 ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακῶ
 ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινα
 τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητέρ' — αὐδῶν ἀνύσι' οὐδὲ ῥητά μ-
 ὥς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ' ἔτι
 μενῶν δόμοις ἀραίος, ὥς ἠράσατο.

ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
 δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
 δεῖξει δὲ καὶ σοί· κλῆθρα γὰρ πυλῶν τά-
 διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα
 τοιοῦτον οἶον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 ὦ δεινότατον πάντων ὅς' ἐγὼ
 προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων,
 προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
 μεῖζονα δαίμων τῶν μακίστων
 πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
 ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σε, θέλων
 πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πνυθέσθαι,
 πολλὰ δ' ἄθροῆσαι·
 τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

ΟΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δύστανος ἐγώ,
 ποῖ γὰρ φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι

φθογγὰ διαπέταται φοράδην; 1310
 ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλλου.

ΧΟ. ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον.

ΟΙ. ἰὼ σκότου
 νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
 ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ἥν. 1315
 οἴμοι,

οἴμοι μάλ' αὖθις· οἶον εἰσέδν μ' ἔμα
 κέντρων τε τῶνδ' οἷστρον καὶ μνήμη κακῶν.

ΧΟ. καὶ θαυμά γ' οὐδέν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν
 διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά. 1320

ΟΙ. ἰὼ φίλος,
 σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
 ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
 φεῦ φεῦ.

οὐ γὰρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς, 1325
 καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.

ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
 ὕψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
 ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθηα. 1330
 ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
 τί γὰρ ἔδει μ' ὀρεῖν,
 ὅτῳ γ' ὀρεῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ; 1335

ΧΟ. ἦν τᾷδ' ὅπωςπερ καὶ σὺ φῆς.

ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ
 στεροκτὸν ἢ προσήγορον
 ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἄδονᾶ, φίλοι;
 ἀπάγεται ἐκτόπιον ὅ τι τάχιστα με, 1340

1313—1320 = 1321—1328.

1329—1348 = 1349—1368.

ἀπάγεται, ὦ φίλοι, τὸν ὕλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
ἐχθρότατον βροτῶν.

ΧΟ. δαίλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὥς ἠθέλησα μηδὲ σ' ἂν γνῶναί ποτε.

ΟΙ. ὅλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀγρίας πέδας
νομάδῳ ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπό τε φόνου
ἔρυντο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσω.
τότε γὰρ ἂν θανῶν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνθ' ἄχος.

ΧΟ. θέλονται κάμοι τοῦτ' ἂν ἦν.

ΟΙ. οὐκουν πατρός γ' ἂν φονεὺς
ἦλθον οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὦν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθεος μέν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς,
ὁμολεχῆς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς·
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὧν ἢ ζῶν τυφλό

ΟΙ. ὥς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Αἰδοῦ μολῶν
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὕψις ἦν ἐφίμερος,
βλαστοῦς ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοὶ
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ' ἄστν γ' οὐδὲ πύργος οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλαμθ' ἱερά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ

κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς 1380
 ἀπεστέρεθ' ἑμαυτόν, αὐτὸς ἐννέπων
 ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοῦμοῦ μύθος.
 τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν
 ὀρθοῖς ἔμελλον ὕμνασιν τούτους ὀρᾶν; 1385
 ἤμιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
 τὸ μὴ ἀποκλῆσαι τοῦμὸν ἄθλιον δέμας,
 ἵν' ἦ τυφλὸς τε καὶ κλίων μηδέν· τὸ γὰρ
 τὴν φρουρίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύν. 1390 ✕
 ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβῶν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὥς ἔδειξα μήποτε
 ἑμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἐνθεν ἦ γεγῶς;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δάμαθ', οἷον ἄρα με 1395
 κάλλος κακῶν ὑπουλον ἐξεθρέψατε·
 νῦν γὰρ κακὸς τ' ὢν καὶ κακῶν εὐρίσκομαι.
 ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
 δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 αἰ τοῦμὸν αἶμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400
 ἐπίετε πατρός, ἄρα μου μέμνησθ' ἔτι
 οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
 ὅποι' ἔπρασσον αὐτίς; ὦ γάμοι γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 ἀνεῖτε ταυτόν σπέρμα, κάπεδεῖξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἶμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας, γυναικας μητέρας τε, χῶπόσα
 αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἃ μὴδὲ δρᾶν καλόν,
 ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ ^{πῶς} 1410

- καλύψατ' ἢ φρονεύσατ' ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἐνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πείθεσθε, μὴ δείσητε· τὰμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
- XO. ἀλλ' ὦν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλευεῖν, ἐπε
χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
- OI. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδικος; τὰ γὰρ
πάρῃς πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός.
- KP. οὐχ ὥς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὥς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρῃς κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσας φλόγας
αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἥλιου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῇ
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε·
τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰγγενῇ μάλισθ' ὄραν
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακὰ.
- OI. πρὸς θεῶν, ἐπέπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ γ
- KP. καὶ τοῦ με χρεῖας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
- OI. ῥῖψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅποι
θνητῶν θανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
- KP. ἔδρασ' ἂν εὔ τοῦτ' ἴσθ' ἄν, εἰ μὴ τοῦ θ
- OI. ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶς' ἐδηλώθη φάτις,
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύνα

- ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ', ἵν' ἔσταμεν
 χρειᾶς, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
- ΟΙ. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πένσεσθ' ὑπερ;
- ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τᾶν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. 1445
- ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε καὶ προστρέψομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
 θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὑπερ·
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
 πατρῶον ἄστν ζῶντος οἴκητοῦ τυχεῖν, 1450
 ἀλλ' ἔα με ναίειν ὕρεσιν, ἐνθα κλήζεται
 οὐμὸς Κιθαιρῶν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
 ἵν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον 1455
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῳ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶσ', ἴτω·
 παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
 προθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ 1460
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἐνθ' ἂν ᾧσι, τοῦ βίου·
 ταῖν δ' ἀθλίαν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν.
 αἶν οὐποθ' ἡμῇ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
 τραπέζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰὲ μετειχέτην· 1465
 αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
 ψαῦσαι μ' ἔασον ἀποκλαύσασθαι κακά.
 ἴθ' ὦναξ,
 ἴθ' ὦ γονῇ γενναῖε· χερσὶ τᾶν θιγῶν
 δοκοῦμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐβλεπον. 1470
 τί φημί;
 οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοι

δακρυρροοῦντοιν, καί μ' ἐποικτίρας Κρέων
ἐπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐμοῖν;
λέγω τι;

ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνούς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν παλαιοί.

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ ἢ μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε
ὥς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἰ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὧδ' ὄρῶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προσέλησαν ὕμματα·
ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὐθ' ὄρῶν οὐθ' ἱστορῶν
πατήρ ἐφάνθηεν ἐνθεν αὐτὸς ἡρόσθηεν.

καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένε
νοοῦμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
ποιῖας γὰρ ἀστῶν ἤξετ' εἰς ὀμιλίας,
ποιῖας δ' ἐορτάς, ἐνθεν οὐ κεκλαυμέναι
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἦκητ' ἀκμᾶς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὀνειδίη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα;
τί γὰρ κακῶν ἔπεστι; τὸν πατέρα πατήρ
ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἥροσεν,
ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, καὶ τῶν ἴσων
ἐκτῆσαθ' ὑμᾶς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφυ.
τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε· καὶ τίς γαμεῖ;
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
χέρσους φθαρῆναι καὶ γάμους ὑμᾶς χρεῶν.
ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατήρ

ταύταιν λέλειψαι, νῶ γάρ, ὦ φυτεύσαμεν,
 ὀλώλαμεν δὴ ὄντε, μή σφε περιόδῃς 1505
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
 μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἰκτισόν σφας, ὥδε τηλικάσδ' ὄρων
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ζύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερσί. 1510
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὖ θιέσθε μοι,
 οὗ καιρὸς ἐγὼ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῶονος
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς.

KP. ἄλλῃς ἔν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγῃς ἔσω. 1515

OI. πειστέον, κεί μηδὲν ἡδύ. KP. πάντα γὰρ καιρῷ
 καλᾷ.

OI. οἴσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; KP. λέξεις, καὶ τότε
 εἴσομαι κλύων.

OI. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. KP. τοῦ θεοῦ
 μ' αἰτεῖς δόσιν.

OI. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω. KP. τοιγαροῦν
 τεύξει τάχα.

OI. φῆς τάδ' οὖν; KP. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ
 λέγειν μάτην. 1520

OI. ἄπαγέ νύν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. KP. στεῖχέ νυν,
 τέκνων δ' ἀφοῦ.

OI. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. KP. πάντα μὴ
 βούλου κρατεῖν.

καὶ γὰρ ἀκράτησας οὗ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο.

XO. ὦ πάτερ, Θήβης ἔνοικοι, λεύσσει, Οἰδίπους ὅδε,
 ὅς τὰ κλεῖν' αἰνύματ' ἤδδει καὶ κράτιστος ἦν
 ἀνὴρ, 1525

οὗ τίς οὐ ξήλω πολιτῶν ἦν τύχαις ἐπιβλέπων,

εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντα κείνην τὴν τελευταίαν (ἰδεῖν)
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν πα-
θῶν.

1530

IV.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΞΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΤΡΕΪΚΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ο ΕΠΗ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ συνημμένος πῶς ἐστὶ τῷ ΤΥΡΑΝΝΩΙ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραίος ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος· ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχορστον, ὥς αὐτὸς φησί, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγγώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων καὶ τὴν γεννησομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὅς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτόν εἰς τὸν Πίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὃ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δράμα τῶν θανυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὸς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδείξει, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορρήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφανῶν καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἐπιπλῶ Κολωνῷ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ προαχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἐτέρῳ ΟΙΔΙΠΟΔΙ. πεπῆρωται γὰρ καὶ ἀφίεται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὀδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὃ ἐστὶν

ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὀρεωκλήμοι ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐ μὴ ἐστὶν ἑτέρῳ βεβήλω τόπος, αὐτόθι κἀθιγεται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελοῦν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκἀθιγεται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστὶ καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δὲ ἐστὶ καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότῳ τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱδοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀριστῶνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος*, ὃς ἐστὶ τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτο ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρόνυρος ἐν Μούσαις, ὃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως:

μάκαρ Σοφοκλῆς, ὃς πολὺν χρόνον βιοῦς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας·
καλῶς δ' ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δράμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνός ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσεακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαγνοῦντες προεστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερήζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι ὅψ' ἤλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο. μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων·

οὔτος, πόθεν ἤλθες; Ἐς Κολωνὸν λέμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

* OL. XCIV 3.

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ' ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι 5
μείον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί·
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνὼν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ' ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, 10
στῆσόν με κάξιδρουσον, ὡς πυθώμεθα
ἵπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἤκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

ANTIGONH.

πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἱ
πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσσω· 15
χῶρος δ' ὅδ' ἱερός, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυνστάλης ὁδόν. 20
ΟΙ. κἀθιζέ νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
ΑΝ. χρόνου μὲν εἵνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν;
ΑΝ. τάς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.

SOPHOCLÆS.

- ΟΙ. πᾶς γὰρ τις ἦνδρα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων.
 ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἦ μάθω μολοῦσά ποι;
 ΟΙ. ναί, τέκνον, εἶπερ ἐστὶ γ' ἐξοικήσιμος
 ΑΝ. ἀλλ' ἐστὶ μὲν οἰκητός· οἶομαι δὲ δεῖν
 οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῦν ὄρω.
 ΟΙ. ἦ δεῦρο προσστεύχοντα κἀξορμώμενον;
 ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ τί σοι λέγειν
 εὐκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὥς ἀνὴρ ὅδε.
 ΟΙ. ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
 αὐτῆς θ' ὁρώσης, οὐνεχ' ἡμῖν αἴσιος
 σκοπὸς προσήκεις ὦν ἀδηλοῦμεν φράσαι —

ΞΕΝΟΣ.

- πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἔδρα
 ἐξελθ'· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν.
 ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
 ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός· αἶ γὰρ ἔμποροι
 θεαί σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι.
 ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομα' ἂν εὐξαίμην κλύων;
 ΞΕ. τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ἂν
 εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἄλλαχού καλά.
 ΟΙ. ἀλλ' ἴλεω μὲ τὸν ἱκέτην δεξαίατο·
 ὥς οὐχ ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι.
 ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; ΟΙ. ξυμπορᾶς ξύνθημ'·
 ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοί τοι τοῦξανιστάναι πόλεως
 δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δέ
 ΟΙ. πρὸς νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμᾶσης,
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὦν σε προστρέπω φράσαι.
 ΞΕ. σήμαινε, κοῦκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.
 ΟΙ. τίς ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
 ΞΕ. ὅσ' οἶδα ἀγὰρ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
 χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστ'· ἔχει δέ νιν

σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς 55
 Τιτάν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
 ἔφρυσμ' Ἀθηνῶν· οἳ δὲ πλησίοι γύαι
 τὸν ἱππότην Κολωνὸν εὖχονται σφίσι
 ἄρχηγόν εἶναι καὶ φέρουσι τοῦνομα 60
 τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
 τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

- ΟΙ. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
 ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι. 65
 ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν ἢ πλὶ τῷ πλήθει λόγος;
 ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τὰδ' ἄρχεται.
 ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
 ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
 ΟΙ. ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὕμῶν μῶλοι; 70
 ΞΕ. ὥς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων παρῇ;
 ΟΙ. ὥς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
 ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἄνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
 ΟΙ. ὅς' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὁρῶντα λέξομεν.
 ΞΕ. οἶσθ', ὦ ξέν', ὥς νῦν μὴ σφαλῆς; ἐπέπερ εἰ 75
 γενναῖος, ὥς ἰδόντι, πλήν τοῦ δαίμονος,
 αὐτοῦ μέν', οὐπερ κάφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστυ δημόταις
 λέξω τὰδ' ἐλθόν· οἷδε γὰρ κρινούσῃ σοι
 εἰ χρή σε μίμνειν ἢ πορεύεσθαι πάλιν. 80
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος;
 ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσυχῳ, πάτερ,
 ἔξεστι φωνεῖν, ὥς ἐμοῦ μόνῃς πέλας.
 ΟΙ. ὦ πότνια δεινῶπες, εὖτε νῦν ἔδρας
 πρῶτων ἐφ' ὕμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ, 85

Φοίβω τε κάμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
 ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκείν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
 ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,
 ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
 κέρδη μὲν οἰκῆσαντα τοῖς δεδεδυμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν·
 σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
 ἢ σεισμὸν ἢ βροντὴν τιν' ἢ Διὸς σέλας.
 ἔγνωκα μὲν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν περὶ
 ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
 νήφων ἀοίνοις, καπλὶ σεμνὸν ἐξόμην
 βᾶθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλὰ μοι, θεαί,
 βίου κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
 πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφὴν τινα,
 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν.
 ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
 ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
 πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτῃ πόλιν,
 οἰκίτρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
 εἶδωλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαίου δέμας.

ΑΝ. σίγα· πορεύονται γὰρ οἶδε δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.

ΟΙ. σιγήσομαί τε καὶ σὺ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἔως ἂν ἐκμάθω
 τίνας λόγους ἐροῦσιν· ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν
 ἔνεστιν ἡϋλάβεια τῶν ποιουμένων.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; 117

ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθείς ὁ πάντων
ὁ πάντων ἀκορέστατος; 120

προσδέρκου, λεῦσσε νιν,
προσπεύθου πανταχῇ.
πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς οὐδ'

ἐγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ 125

ἄν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς

τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν,

ἄς τρέμομεν λέγειν

καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως, 130

ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς

εὐφάμου στόμα φροντίδος

ἰέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἦκειν

λόγος οὐδὲν ἄξουνθ',

ὃν ἐγὼ λεύσσω περὶ πᾶν οὐπω 135

δύναμαι τέμενος

γινῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.

ΟΙ. ὅδ' ἐκεῖνος ἐγὼ· φωνῇ γὰρ ὁρῶ,
τὸ φατιζόμενον.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, 140

δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.

ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.

ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;

ΟΙ. οὐ πάνν μοίρας εὐδαιμονίσαι
πρώτης, ᾧ τῆσδ' ἐφοροι χώρας. 145

δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ᾧδ' ἀλλοτρίοις
ὄμμασιν εἶρπον

117—137 = 149—169.

καπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν.

ΧΟ. ἐή, ἀλαῶν ὁμμάτων.

ἄρα καὶ ἥσθα φυτάλμιος δυσαίων;

μακραίων γ', ὅσ' ἐπεικάσαι.

ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ

προσθήσεις τάσδ' ἀράς.

περᾶς γὰρ περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ-

φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει

ποιάεντι, κάθυδρος οὗ

κρατῆρ μειλιχίων ποτῶν

ῥεύματι συντρέχει,

τῶν, ξένε πάμμορ', εὖ φύλαξαι,

μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-

λὰ κέλευθος ἐρατύει·

κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα;

λόγον εἴ τιν' ἴσχεις

πρὸς ἐμὴν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,

ἵνα πᾶσι νόμος,

φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.

ΟΙ. θύγατερ, ποῦ τις φροντίδος ἔλθῃ;

ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χροὴ μελετᾶν,

εἰκοντας ἃ δεῖ ἀκούοντας.

ΟΙ. πρόσθιγέ νῦν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δή.

ΟΙ. ὦ ξένε, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ σοὶ

πιστεύσας καὶ μεταναστὰς.

ΧΟ. οὐ τοι μήποτε σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,

ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.

ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω.

ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαξε, κούρα,

πόρσω· σὺ γὰρ ἄλεις.

178—187 = 194—206.

AN. ἔπειο μάν, ἔπε' ὦδ' ἀμανρῶ
κώλω, πάτερ, ἃ σ' ἄγω.

01. 0 1 - -

AN. $\begin{matrix} \cup & \cup & \cup & \perp & \cup & \cup & - & \cup & \perp \\ \cup & \perp & \perp & \cup & \cup & - & \cup & \perp \end{matrix}$

OI, $\frac{1}{2} - \frac{1}{2} \cup \cup - -$

XO. τόλμα ξείνος ἐπὶ ξένης,
ὦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις 185
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστურγεῖν
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.

ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
 ἴν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
 τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δ' ἀκούσαιμεν, 190
 καὶ μὴ χοεῖα πολεμῶμεν.

ΧΘ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
βήματος ἔξω πόδα κλίνης.

ΟΙ. οὕτως; ΧΘ. ἄλλῃς, ὡς ἀκούεις.

ΟΙ. ἐστῶ; ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
 λαὸς βοαχὺς ὀκλάσας. 195

AN. *πάτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἀσυχαίᾳ
βάσει βάσιν ἄρμουςαι,*

ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.

AN. γεραὸν ἐς χεῖρα σώμα σὸν 200
προκλίνας φιλίαν ἐμάν.

ΟΙ. ὡμοι δύσφρονος ἄτας.

ΧΟ. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,
 αὐδασον, τίς ἔφους βροτῶν;
 τίς ὁ πολύπονος ἄρει; τίς ἂν
 σοῦ πατρίδ' ἐκπνθοίμαν;

205

ΟΙ. ὦ ξένοι,
ἀπόπτουλις· ἀλλὰ μὴ

- ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;
 ΟΙ. μὴ μὴ μὴ μ' ἀνέρη τίς εἰμι,
 μῆδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.
 ΧΟ. τί τόδ'; ΟΙ. αἰνὰ φύσις. ΧΟ. αὐδα.
 ΟΙ. τέκνον, ὦμοι, τί γεγώνω;
 ΧΟ. τίνος εἶ σπέρματος, ὦ ξένε, φώνει, πατρόθεν;
 ΟΙ. ὦμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν;
 ΑΝ. λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
 ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
 ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
 ΟΙ. Λαῖον ἴστε τιν' ὄντ'; ΧΟ. ὁοῶ.
 ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
 ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ ὄδ' εἶ;
 ΟΙ. δέος ἴσχετε μῆδ' ὅσ' αὐδῶ.
 ΧΟ. ὦ ὦ ὦ, δύσμορος, ὦ ὦ.
 ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;
 ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
 ΟΙ. ἂ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;
 ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδίᾳ τίσις ἔρχεται
 ἂν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά-
 ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
 να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
 χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
 αὐτῆς ἄφορμος ἐμᾶς χυθονὸς ἔκθορε,
 μή τι πέρα χρεός
 ἐμᾶ πόλει προσάψῃς.
 ΑΝ. ὦ ξένοι
 αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
 γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμόν
 οὐκ ἀνέτλατ', ἔργων
 ἀκόντων αἰόντες αὐδάν,

ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι. οἰκτί-
ραθ', ἅ

πατρός ὑπὲρ τοῦδ' ἄθλιον ἄντομαι,
ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὥς τις ἀφ' αἵματος 245
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι· ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῶ
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδό-
κητον χάριν·

πρὸς σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σείθεν ἄντομαι, 250
ἢ τέκνον ἢ λέχος ἢ χρῆος ἢ θεός·
οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν ὅστις ἂν,
εἰ θεὸς ἄγοι,
ἐκφυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
οἰκτίρομεν καὶ τύνδε συμφορᾶς χάριν· 255
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμουντες οὐ σθένοιμεν ἂν
φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.

ΟΙ. τί δῆτα δόξης ἢ τί κληδόνος καλῆς
μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίνεται,
εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας 260
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σφῆξιν οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
κᾶμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οἵτινες βάθρων
ἐκ τῶνδ' ἐξάραντες εἴτ' ἐλαύνετε,
ὄνομα μόνον δαίσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε 265
σῶμ' οὐδὲ τάργα τᾶμ'. ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἰ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεὴ λέγειν,
ὧν εἵνεκ' ἐκφοβεῖ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φῦσιν, 270

ὅστις παθὼν μὲν ἀντιέδρων, ὥστ' εἰ φροῦδ' ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὥδ' ἐμὴ γινόμεν κακός;
 νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἰκόμην ἴν' ἰκόμην,
 ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδόντων ἀπολλύμην.
 ἀνθ' ὧν ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι,
 ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὥδε σώσατε,
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
 μοῖρα ποιείσθε μηδαμῶς· ἡγείσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δὲ
 μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τὰ δ' οὖν
 ξυνεῖς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
 ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίους ὑπηρετῶν,
 ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
 ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κάρα
 τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσης.
 ἦκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβίης τε καὶ φέρων
 ὕνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
 παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμῶν,
 τότε εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ
 μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.

ΧΟ. ταρβεῖν μὲν, ὦ γεραιέ, τὰν θυμῶν ματα
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τὰ πρὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ὠνόμασται βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
 ἀνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι.

ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένη;

ΧΟ. πατρῶον ἄστν γῆς ἔχει· σκοπὸς δὲ νιν,
 ὅς κἀμὲ δεῦρ' ἐπεμπευ, οἴχεται στελῶν.

ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
 ἢ φροντίδ' ἔξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας

ΧΟ. [καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται τὸ

- ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὃ κείνῳ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
 ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἰών,]
 θάρσει, παρῆσται. πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
 ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε καὶ βραδὺς 306
 οὐ δεῖ, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
 ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει
 ἐμοί τε· τίς γάρ ἔσθ' ὃς οὐχ αὐτῷ φίλος;
 ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ; 310
 ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη; ΑΝ. γυναιχ' ὄρω
 στείχουσαν ἡμῶν ἄσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
 πῶλον βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστεργὴς
 κυνῇ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.
 τί φῶ;
 315
 ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ;
 καὶ φημὶ ἀπόφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ.
 τάλαινα.
 οὐκ ἔστιν ἄλλη· φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὁμμάτων
 σαίνει με προσστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι 320
 μόνῃς τόδ' ἔστ' ἀδελφὸν Ἰσμήνης κἄρα.
 ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΑΝ. παῖδα σῆν, ἐμὴν
 δ' ὄρᾱν
 ὅμαιμον· αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

- ὦ διςσὰ πατρός καὶ κασιγνήτης ἐμοί
 ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὥς ὑμᾶς μόλις 325
 εὐροῦσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦκεις; ΙΣ. ὦ πάτερ δῦσμοιρ' ὄρᾱν.
 ΟΙ. τέκνον, πέφνηας; ΙΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
 ΟΙ. πρόσψανσον, ὦ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
 ΟΙ. ὦ σπέρμ' ὅμαιμον. ΙΣ. ὦ δὴ' ἀθλίῳ τροφά. 330

- ΟΙ. ἤ τῆσδε κάμου; ΙΣ. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
 ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἦλθες; ΙΣ. σῆ, πάτερ, προμηθία.
 ΟΙ. πότρεα πόθοισι; ΙΣ. καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος,
 ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκτεῶν πιστῷ μόνῳ.
 ΟΙ. οἱ δ' αὐθόμαίμοι ποῦ νεανίαί πονεῖν; 335
 ΙΣ. εἰς' οὐπὲρ εἰσι· δεινὰ τὰν κείνοις τανῦν.
 ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἔρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἰστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
 τᾷξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἔξ ὅτου νέας 345
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
 ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὕμβροις ἡλίου τε καύμασιν 350
 μοχθοῦσα τλήμων δεύτερόν ἡγρεῖται τὰ τῆς
 οἴκου διαίτης, εἰ πατήρ τροφήν ἔχοι.
 σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
 μαντεῖ' ἄρουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
 ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου 355
 πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
 νῦν δ' αὖ τίν' ἦκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἰκοθεν στόλος;
 ἦκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἐξοῖδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσα τι.
 ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἄπαθον, πάτερ,

- ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοῖης τροφήν,
 παρεῖς' ἐάσω· δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονουσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὐθις πάλιν.
 ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιον παίδων κακὰ 365
 νῦν ἔστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
 θρόνους ἐάσθαι μηδὲ κραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370
 νῦν δ' ἐκ θεῶν του καὶ ἀλιτροίας φρενὸς
 εἰσῆλθε τοῖν τρις ἀθλίῳιν ἔρις κακὴ,
 ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγῶς
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνεῖκην θρόνων 375
 ἀποστερίσκει, καὶ ξεληλάκεν πάτρας.
 ὁ δ', ὥς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φρυγὰς προσλαμβάνει
 κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
 ὥς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον 380
 τιμῇ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
 ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἔστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινὰ· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόρους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
 ΟΙ. ἦδη γὰρ ἔσχες ἐλπίδ' ὥς ἐμοῦ θεοὺς 385
 ὦραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;
 ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.
 ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;
 ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
 θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν. 390
 ΟΙ. τίς δ' ἔν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἔν;
 ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.

- ΟΙ. ὅτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἰμ' ἀνὴρ;
 ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὦλλοντο.
 ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὅς νέος πέσῃ;
 ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
 ἥξοντα βαιοῦ κούχλ' μυρίου χρόνον.
 ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἐρμήνευέ μοι.
 ΙΣ. ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
 κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ ἔμβαίνῃς ὄρω.
 ΟΙ. ἦ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένον;
 ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρὺς.
 ΟΙ. κἄνενυ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι.
 ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
 χώρας θέλουσι, μηδ' ἴν' ἂν στυγερῶς κρατοῖς.
 ΟΙ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κύνει;
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἔῃ τοῦμφυλον αἵμά σ', ὦ πάτερ.
 ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτε.
 ΙΣ. ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
 ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς;
 ΙΣ. τῆς σῆς ὅπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στήσωσι τάφον.
 ΟΙ. ἂ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
 ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
 ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;
 ΙΣ. ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον.
 ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
 ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, ἀξέπιστασθον καλῶς.
 ΟΙ. καὶ δ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες, πάρος
 τοῦμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;
 ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὅμως.
 ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφιν μήτε τὴν πεπωμένην
 ἔριν κατασβέσειαν, ἐν τ' ἐμοὶ τέλος
 αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,

ἥς νῦν ἔχονται ἀπαναίρονται δόρυ·
 ὥς οὔτ' ἂν ὅς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
 μείνειεν οὔτ' ἂν οὐξεληλυθὼς πάλιν
 ἔλθοι ποτ' αὐθις· οἷ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 οὔτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
 οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
 αὐτοῖν ἐπέμφθην ἀξεκηρύχθην φυγάς. 430
 εἰποῖς ἂν ὥς θέλονται τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν ἀντίχ' ἡμέραν,
 ὀπηνὶκ' ἔξει θυμός, ἡδιστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν·
 χρόνῳ δ', ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 κάμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μέλῳ κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
 τὸ τηνὶκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βίᾳ 440
 ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἷ δ' ἐπωφελεῖν,
 οἷ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
 φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην αἰεί.
 ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν, ὅσον φύσις 445
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 κοίτης τ' ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
 τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμαχου, 450
 οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὕνησις ἤξει· τοῦτ' ἐγῶδα, τῆσδ' ἐτε
 μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τὰς ἐμοῦ
 παλαίφαθ' ἀμοὶ Φοῖβος ἦνυσέν ποτε.

- πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
μαστῆρα, καὶ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει,
ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ
προστίτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
ἄλκην ποιεῖσθαι, τῇδε τῇ πόλει μέγαν
σωτήρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δὲ γῆς ἐχθροῖς πόνους.
- ΧΟ. ἐπᾶξιος μὲν, Οἰδίπους, κατοικίσειαι, 461
αὐτός τε παῖδές θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτήρα στυγρὸν τῷδ' ἐπαγγέλλει λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
- ΟΙ. ὦ φίλταθ', ὥς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένοι. 465
- ΧΟ. τοῦ νῦν καθαγμόν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἧς
τὸ πρῶτον ἵκον καὶ κατέστειψας πέδον.
- ΟΙ. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
- ΧΟ. πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρόντου χοῆς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγῶν. 471
- ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
- ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
ὧν κρατ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
- ΟΙ. θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν, ἢ ποῖω τρόπῳ;
- ΧΟ. οἷος νεαλοῦς νεοπόκῳ μαλλῶ βαλὼν. 475
- ΟΙ. εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτήσαι με χρή;
- ΧΟ. χοῆς χέασθαι σπάντα πρὸς πρῶτην ἔω.
- ΟΙ. ἢ τοῖσδε κρῶσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
- ΧΟ. τρισσὰς γε πηγὰς· τὸν τελευταῖον δ' ὄλον.
- ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε. 480
- ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
- ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῇ μελάμφυλλος τύχη;
- ΧΟ. τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεὶς ἐλάας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
- ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ. 485

- ΧΟ. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον,
 αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κεῖ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
 ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.
 ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος, καὶ ταῦτά σοι 490
 δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγὼ,
 ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.
 ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
 ΑΝ. ἠκούσαμεν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
 ΟΙ. ἔμοι μὲν οὐχ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν 495
 τῷ μήτε σωκεῖν μήθ' ὀρᾶν, δυοῖν κακοῖν.
 σφῶν δ' ἁτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἄντὶ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν, ἣν εὖνους παρῇ.
 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με 500
 μὴ λείπετ'· οὐ γὰρ ἂν σθένει τοῦμὸν δέμας
 ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.
 ΙΣ. ἀλλ' εἴμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρῆσται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
 ΧΟ. τοῦκείθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ'· ἦν δέ τον 505
 σπάνιν τιν' Ἰσχυς, ἔστ' ἐποικος ὅς φράσει.
 ΙΣ. χωροῦμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
 φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 οὐδ' εἰ πονοῖ τις, δεῖ πόνον μνήμην ἔχειν.
 ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ 510
 ξεῖν', ἐπεγείρειν·
 ὅμως δ' ὥρα με πνθέσθαι
 ΟΙ. τί τοῦτο;
 ΧΟ. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
 ἀλγηδόνας, ἧ' ξυνέστας.

510—520 = 521—533.

- ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοιξῆς
τᾶς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.
- ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρήζω, ξεῖν', ὀρθὸν ἄκουσμι' ἀκοῦσαι.
- ΟΙ. ὦμοι.
- ΧΟ. στέρξον, λικτεύω.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ.
- ΧΟ. πεῖθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρήσεις.
- ΟΙ. ἤνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, ἤνεγκον ~ ~
θεὸς ἴστω,
τούτων δ' ἀνθαιρετον οὐδέν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;
- ΟΙ. κακᾶ μ' εὐνᾶ πόλις οὐδὲν ἰδριν
γάμων ἐνέδησεν ἅτα.
- ΧΟ. ἦ ματρώθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπάσω;
- ΟΙ. ὦμοι, θάνατος μὲν τὰδ' ἀκούειν,
ὦ ξεῖν'· αὐταὶ δὲ δὴ' ἐξ ἐμοῦ μὲν
- ΧΟ. πῶς φῆς;
- ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἅτα
- ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος.
- ΧΟ. αὐταὶ γὰρ ἀπόγονοι τεαί;
- ΟΙ. κοιναί τε πατρὸς ἀδελφεαί.
- ΧΟ. ἰώ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφᾶν κ
- ΧΟ. ἔπαθες ΟΙ. ἔπαθον ἅλαστ' ἔχειν.
- ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἔδε
δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος
ἐπωφέλῃσα πόλεος ἐξελέσθαι.
- ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον

534—541 = 542—548.

ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;
 ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ
 νόσον.

ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545

ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ;
 ΟΙ. ἐγὼ φράσω.

καὶ γὰρ ἄν, οὓς ἐφόνευσ', ἐμ' ἀπώλεσαν·
 ὅμως δὲ καθαρὸς, ἔιδρις εἰς τόδ' ἦλθον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
 Θησεὺς κατ' ὁμφὴν σὴν ἐφ' ἀστάλῃ πάρα. 550

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
 τὰς αἵματηρὰς ὁμμάτων διαφθορὰς
 ἐγνωκά σ', ὦ παῖ Λαῖου, τανῦν θ' ὁδοῖς
 ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.

σκευὴ τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα 555

δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς εἴ, καί σ' οἰκτίσας
 θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
 πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
 αὐτός τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.

δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἂν προᾶξιν τύχοις 560

λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγὼ,
 ὅς οἶδα καὐτός ὥς ἐπαιδευθὴν ξένος,

ὥσπερ σύ, χῶς τις πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
 ἠθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κάρῳ·

ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, 565

ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσφῶζειν· ἐπεὶ

ἔξοιδ' ἀνὴρ ὢν χῶτι τῆς εἰς αὐρίον

οὐδέν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.

ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενηαῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 παρῆκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι. 570

σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι κάφ' ὅτου πατρὸς γεγώς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
ᾧστ' ἔστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἂν χρήζω, χά' λόγος διοίχεται.

ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω.

ΟΙ. δάσων ἱκάνω τοῦμόν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὕψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφή καλή.

ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἦκειν φέρων;

ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἔν, οὐχὶ τῷ παρόντι που.

ΘΗ. ποῖω γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;

ΟΙ. ὅταν θάνω ᾧ καὶ σὺ μου ταφεὺς γένη.

ΘΗ. τὰ λοισθι' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ οὐδ' οὐδενὸς ποεῖ.

ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.

ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεὶ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν.

ΟΙ. ὅρα γε μῆν' οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἄγων ὕδε.

ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων κάμου λέγεις;

ΟΙ. κείνοι κομίζειν κείσ' ἀναγκάζουσί με.

ΘΗ. ἀλλ' οὐ θελόντων γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν.

ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.

ΘΗ. ᾧ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.

ΟΙ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.

ΘΗ. δίδασκ'· ἄνευ γνώμης γὰρ οὐ με χρὴ λέγειν.

ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά.

ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;

ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.

ΘΗ. τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπον νοσεῖς;

ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἐμαυτοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι
πάλιν κατελθεῖν μίποθ', ὥς πατροκτόνῳ.

- ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἔν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
 ΟΙ. τὸ θεῖον ἀντοῦς ἐξανεγκάσει στόμα.
 ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρησθηρίων;
 ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῇμαι χθονί. 605
 ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰμὰ κέκείνων πικρά;
 ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
 θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
 τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
 φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
 θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
 καὶ πνεῦμα ταῦτόν οὐ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
 φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
 [τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, ταῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καθύψις φίλα.] 615
 καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐήμερεϊ
 καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
 χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιῶματα
 δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
 ἴν' οὐμὸς εὐδῶν καὶ κεκρυμμένος νέκυς
 ψυχρὸς ποτ' ἀντῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺν τὰκίνητ' ἔπη,
 ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον 625
 πιστὸν φυλάσσω, κού ποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
 ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', εἶπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
 ΣΟ. ἀναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὥς τελῶν ἐφαίνετο. 630
 ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι
 τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἢ δορυξενος

κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἔστιν ἔστία,
 ἔπειτα δ' ἰκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
 γῇ τῇδε κάμοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει.
 ἄγῶ σεβισθείς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τοῦδε, χάρα δ' ἔμπολιν κατοικίῳ.
 [εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νι
 τάξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα,
 τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι
 κρῖναντι χρῆσθαι· τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι.]

- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὔ.
 ΘΗ. τί δῆτα χρῆξεις; ἢ δόμους στείχειν ἐμούς;
 ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρός ἐστ' ὅδε.
 ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι.
 ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
 ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
 ΟΙ. εἰ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
 ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προ
 ΟΙ. οὔτοι σ' ὕφ' ὄρκου γ' ὥς κακὸν πιστώσομαι.
 ΘΗ. οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
 ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄρκου σ'
 ΟΙ. ἥξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται με
 ΟΙ. ὄρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἂ χρή με
 ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη ΘΗ. τοῦμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ
 ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τ
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
 πολλὰ δ' ἀπειλὰ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
 θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
 αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τ' ἀπειλήματα.
 κείνοις δ' ἴσως κεί δειν' ἐπερρώσθη λέγει
 τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
 μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.

θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἂν ἐμῆς ἄνευ
 γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προύπεμψέ σε· 665
 ὅμως δὲ κάμου μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
 τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.

ΧΟ. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ' 670
 ἅ λίγεια μινύρεται
 θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἶνωπα νέμουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
 φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
 ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμώνων· ἴν' ὁ βακχιώτας
 ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει
 θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις. 680
 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρος κατ' ἥμαρ ἀεὶ
 νάρκισσος, μέγалаιν θεαῖν
 ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' ἄνπνοι 685
 κρῆναι μινύθουσιν
 Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἥματι
 ὠκυτόκος πεδίον ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῳ σὺν ὄμβρῳ 690
 στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
 χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν οὐδ' ἅ
 χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

668—680 = 681—693.

ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γὰρ Ἀσίας οὐκ ἐπακούω
οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Δωρίδι νάσῃ Πέλοπος
ποτε βλαστὸν

φύτευμ' ἀγήρατον αὐτόποιον,
ἐγγέων φόβημα δαΐων,
ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρα,
γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
τὸ μὲν τις οὐθ' ἄβρος οὔτε γήρα
σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἶεν ὁ
κύκλος

λεύσσει νιν μορίου Διὸς
χρᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνα.
ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστος
δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χρᾷ
αὔχημα μέγιστον,

εὐίππον, εὐπῶλον, εὐθάλασσον.
ὦ παῖ Κρόνου, σὺν γάρ νιν εἰς
τόδ' εἴσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγνιαῖς.
ἅ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἄλῖα χερσὶ παρα
μένα πλάτα

θρόσκει, τῶν ἑκατομπόδων
Νηρήδων ἀκόλουθος.

- ΑΝ. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοισι εὐλογούμενον πέδον,
νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.
ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν; ΑΝ. ἄσπον ἔρχομαι
Κρέων ὃδ' ἡμῖν οὐκ ἔνευ πομπῶν, πάτερ.
ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
φαίνονται ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας.

694—706 = 707—719.

Δ. θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων ἐγώ,
τὸ τῆσδε χειρὸς οὐ γεγήρακεν σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὄρῶ τιν' ὑμᾶς ὁμμάτων εἰληφότα
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου, 730
ὄν μῆτ' ὀκνεῖτε μῆτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
ἦκω γὰρ οὐχ ὥς δρᾶν τι βουληθεῖς, ἐπεὶ
γέρων μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσάν ἦκων, εἰ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην 735
πείσων ἐπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἐνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθεῖς, οὔνεχ' ἦκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πενθεῖν πῆματ' εἰς πλεῖστον πόλεως,
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740
ἱκοῦ πρὸς οἴκους. πᾶς σε Καδμείων λεῶς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
ὄσῳ περ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
δρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένου, 745
ἀεὶ δ' ἀλήτην ἀπὲρ προσπόλου μιᾶς
βιοστερεῇ χωροῦντα· τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
ἄεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κἄρα 750
πτωχῷ διαίτη, τηλικούτος, οὐ γάμων
ἐγκληρος, ἀλλὰ τοῦπιόντος ἀρπάσαι.
ἄρ' ἄθλιον τοῦνειδος, ὦ τάλας ἐγώ,
ᾠνείδισ' εἰς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;

ἀλλ' εὖ γὰρ ἔστι τὰ μφανῇ κρύπτειν, σύ ν'
 πρὸς θεῶν πατρῶων, Οἰδίπους, πεισθεὶς
 κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
 τοὺς σοὺς πατρῶους, τήνδε τὴν πόλιν φι-
 εἰπὼν· ἐπαξία γάρ· ἢ δ' οἴκοι πλέον
 δίκη σέβουσ' ἄν, οὐσα σὴ πάλαι τροφός.
 Οἱ. ὦ πάντα τολμῶν καπὸ παντὸς ἄν φέρων
 λόγον δικαίου μηχανήμα ποικίλον,
 τί ταῦτα πειρᾷ καμὲ δεύτερον θέλεις
 εἰλεῖν ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἀλούς;
 πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκέλοις κακοῖς
 νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός
 οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν·
 ἀλλ' ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦ θυμούμενος
 καὶ τούν δόμοισιν ἦν δικαιοῦσθαι γλυκύν,
 τότε' ἐξεώθεις καὶ ἐξέβαλλες, οὐδέ σοι
 τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον
 νῦν τ' αὖθις ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
 ξυνοῦσαν εὖνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν
 πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων
 καίτοι τίς αὕτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν;
 ὥσπερ τις εἰ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
 μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
 πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὦν χορήζοις, τότε
 ὄωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χάρις χάριν φέροι·
 ἄρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις;
 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
 λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
 φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακὰ
 ἦκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἴν' ἐς δόμους ἄγῃς,
 ἀλλ' ὥς πάραυτον οἰκίσῃς, πόλις δέ σοι

- κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῆι χθονός.
οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τὰδ' ἔστ', ἐκεῖ
χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεί·
ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
ἄρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ;
πολλῷ γ', ὅσῳ περ καὶ σαφεστέρων κλύω,
Φοίβου τε καὶ τοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
τὸ σὸν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πεύθων, ἴθι·
ἡμᾶς δ' ἔα ξῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ' ὦδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τεροίμεθα.
- KP. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' ἐς τὰ σά 800
ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μάλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;
- ΟΙ. ἐμοὶ μὲν ἔσθ' ἡδιστον, εἰ σὺ μὴτ' ἐμὲ
πεύθειν οἶός τ' εἰ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
- KP. ᾧ δὴ σύ μοι, οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρῳ τρέφει; 805
- ΟΙ. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
- KP. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
- ΟΙ. ὥς δ' ἡ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
- KP. οὐ δ' ἦθ' ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα. 810
- ΟΙ. ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδὲ με
φύλασσε' ἐφορμῶν ἐνθα χορὴ ναίειν ἐμέ.
- KP. μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους
οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἣν σ' ἔλω ποτέ.
- ΟΙ. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βίᾳ; 815
- KP. ἢ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεῖς ἔσει.

- ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
 ΚΡ. παῖδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
 ξυναρπάσας ἐπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
 ΟΙ. οἷμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε.
 ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακ
 χρόνον.
 ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσεται; ἢ προδώσετε,
 κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
 ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
 δίκαια πράσσεις οὔθ' ἂ πρόσθεν εἰργασαι.
 ΚΡ. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
 ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.
 ΑΝ. οἷμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποῖαν λάβω
 θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; ΧΟ. τί δρᾷς, ξένε;
 ΚΡ. οὐχ ἄφομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς.
 ΟΙ. ὦ γῆς ἀνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾷς.
 ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; ΚΡ. τοὺς ἐμούς.
 ΟΙ. ἰὼ πόλις.
 ΧΟ. τί δρᾷς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς βάσσαν
 εἰ χερῶν.
 ΚΡ. εἴργου. ΧΟ. σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μωμένον.
 ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
 ΟΙ. οὐκ ἡγόρευον ταῦτ' ἐγώ; ΧΟ. μέθες χεροῖν
 τὴν παῖδα θᾶσσον. ΚΡ. μὴ 'πίτασσ' ἂ
 κρατεῖς.
 ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἐγὼ γ' ὁδοιποροῦ.
 ΧΟ. πρόβαθ' ὧδε, βᾶτε βᾶτ', ἔντοποι·
 πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει· πρόβ
 ὧδέ μοι.
 ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.

833—843 = 876—886.

- ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἶ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαν πο-
ρεύομαι. 845
- ΟΙ. ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένειω.
- ΚΡ. οὐκ ἄξεσθ' ὑμεῖς; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
- ΚΡ. οὐκουν ποτ' ἐκ τούτοιιν γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
ὁδοιπορήσης· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ 850
ταχθεῖς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὧν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἷδ' ἐγὼ, γνώσει τάδε,
ὁδοῦνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δραῖς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βία φίλων,
ὀργῇ χάριν δούς, ἢ σ' αἰὲ λυμαίνεται. 855
- ΧΟ. ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψεύειν λέγω.
- ΧΟ. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἔγ' ἐστερημένος.
- ΚΡ. καὶ μεῖζον ἄρα θύσιον πόλει τάχα
θήσεις· ἐφάπομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.
- ΧΟ. δεινὸν λέγεις. ΚΡ. ὥς τοῦτο νῦν πεπράξεται. 861
- ΧΟ. ἦν μὴ σ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.
- ΟΙ. ὦ φθέγμ' ἀναιδές, ἡ σὺ γὰρ ψεύσεις ἐμοῦ;
- ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αἶδς δαίμονες
θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι, 865
ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας
πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.
τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
ὁ πάντα λεύσσαν Ἥλιος δοίη βίον
τοιοῦτον οἶον καμὲ γηραῖναί ποτε. 870
- ΚΡ. ὀρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
- ΟΙ. ὀρῶσι καμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἐργοῖς πεπονθὼς δῆμασίν σ' ἀμύνομαι.
- ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ

κεῖ μοῦνος εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 875

ΟΙ. ἰὼ τάλας.

ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκον, ξέν', εἰ τὰδε δοκεῖς τελεῖν.

ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκ ἔτι νεμῶ πόλιν.

ΚΡ. τοῖς τοι δίκαιοις χά' βραχὺς νικᾷ μέγαν. 880

ΟΙ. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; ΧΟ. τὰ γ' οὐ τελεῖ

οὐδ' οὐκ. ΚΡ. Ζεὺς γ' ἂν εἰδέη, σὺ δ' οὔ.

ΧΟ. ἄρ' οὐχ ὕβρις τὰδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.

ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γὰρ πρόμοι,
μόλετε σὺν τάχει, μόλετ', ἐπεὶ πέραν περὶ σὺν
οἶδε δῆ. 885

ΘΗ. τίς ποθ' ἡ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμόν ἔσχετ' ἐναλίην θεῶν
τοῦδ' ἐπιστάτη Κολωνοῦ; λέξεσθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν,
οὗ χάριν δεῦρ' ἦξα θαῖσσον ἢ καθ' ἡδονήν
ποδύς. 890

ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.

ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.

ΟΙ. Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895

ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας.

ΘΗ. οὐκ οὐν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν
πρὸς τούσδε βωμούς, πάντ' ἀναγκάσει λεῶν
ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἔπο
σπεύδειν ἀπὸ ζυτῆρος, ἐνθα δίστομοι 900
μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βία.
ἴθ', ὡς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,
εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον, ἦς ὅδ' ἄξιος, 905

ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἄν ἐξ ἐμῆς χειρός·
 νῦν δ' οὐσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 τούτοισι κοῦκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
 οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἄν
 κείνας ἐναργεῖς δευρὸ μοι στήσῃς ἄγων· 910
 ἐπεὶ δέδρακας οὔτε σοῦ καταξίως
 οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός·
 ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
 κἄνευ νόμου κραίνουσιν οὐδέν, εἴτ' ἀφείλ
 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι', ὧδ' ἐπεισπεσὼν 915
 ἄγεις θ' ἢ χορήξεις καὶ παρίστασαι βία,
 καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
 ἔδοξας εἶναι κάμ' ἴσον τῷ μηδενί.
 καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920
 οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοίαιτο
 σὺλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βία
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτῆρια.
 οὐκ οὖν ἔγωγ' ἄν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
 οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα, 925
 ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονός
 οὔθ' εἶλκον οὔτ' ἄν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
 ξένον παρ' ἀστοῖς ὥς διαιτᾶσθαι χρεών.
 σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνεις πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύων χρόνος 930
 γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
 εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
 τὰς παῖδας ὥς τάχιστα δευρ' ἄγειν τινὰ,
 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
 εἶναι βία τε κοῦχ ἐκών· καὶ ταῦτά σοι 935
 τῷ νῦν θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

- ΧΟ. ὄρα's ἴν' ἦκεις, ὦ ξέν'; ὥς ἀφ' ὧν μὲν εἰ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.
- ΚΡ. ἐγὼ οὐτ' ἀνδρὸν τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὐτ' ἄβουλον, ὥς σὺ φῆς, 94
τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γινώσκων δ' ὅτι
οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ξῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βία.
ἤδη δ' ὀθούνε' ἀνδρα καὶ πατροκτόνον
κῆναγρον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτ' ἄμοι 94
ξυνόντες ἠύρεθ' ἦσαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνῆδη χθόνιον ὕνθ', ὅς οὐκ ἔα
τοιοῦσδ' ἀλήτας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει.
ᾧ πίστιν ἰσχων τήνδ' ἐχειροῦμην ἄγρην. 95
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἐπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὸς
αὐτῷ τ' ἄρας ἠρᾶτο καὶ τῶμῳ γένει.
ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουσιν τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἔστιν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. 95
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, καὶ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
καὶ τηλικόσδ' ὧν ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
- ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς,
πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σπαντοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἄς ἐγὼ τάλας
ἤνεγκον ἔκκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
τάχ' ἂν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι. 96
ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
ἀμαρτίας ὕνειδος οὐδέν, ἀνθ' ὅτου

τάδ' εἰς ἑμαυτὸν τοὺς ἑμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησιμοῖσιν ἱκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίῃσις ἑμοί, 971
ὅς οὔτε βλάστας πῶ γενεθλίους πατρός,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότε ἦ;
εἰ δ' αὖ φανείς δύστηνος, ὥς ἐγὼ φάνην,
ἔς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
μηδὲν ξυνιείς ὦν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἄκον προῶμι ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δέ, τληῆμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης δμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
οἴους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὔν σιγῆσομαι, 980
σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὥμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότη' οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με,
αὐτῆς ὄνειδος παίδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἔν γὰρ οὔν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ 985
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔγρημα φθιέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀλώσομαι κακὸς
γάμοισιν οὔθ' οὓς αἶεν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῶους ἐξονειδίζων πικρῶς. 990
ἔν γάρ μ' ἄμειψαι μῶνον ὦν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τις σὲ τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτείνουι παραστάς, πότερα πυνθάνουι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων ἢ τίνοι' ἂν εὐθιώς;
δοκῶ μὲν, εἴπερ ξῆν φιλεῖς, τὸν αἵτιον 995
τίνοι' ἂν οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀρόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρός

ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἔχειν.
 σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν 1000
 λέγειν νομίζων ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὄνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 καὶ σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὥς κατ' ἄκηνται καλῶς·
 καὶ θ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει, 1005
 ὀθούνεκέ' εἰ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦθ' ὑπερφέρει·
 ἄφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἰκέτην γέροντ' ἐμὲ
 αὐτόν τ' ἔχειροῦ τὰς κόρας τ' οἶχει λαβῶν.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
 καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
 ἐλθεῖν ἄρωγους ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
 οἶων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.
 ΧΟ. ὁ ξείνος, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανώλεις, ἄξια δ' ἀμυναθεῖν. 1015
 ΘΗ. ἄλλος λόγων, ὥς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.
 ΚΡ. τί δῆτ' ἀμανροῦ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν;
 ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
 χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020
 τὰς παῖδας, ἡμῶν αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐνί·
 εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
 ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μὴ ποτε
 χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
 ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γινῶθι δ' ὥς ἔχων ἔχει 1025
 καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἢ τύχη· τὰ γὰρ δόλω
 τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σφάζεται.
 κούκ ἄλλον ἔξεις εἰς τὰδ'· ὥς ἔξοιδά σε
 οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσμήνδ' ὕβριν

- ἤκοντα τόλμης τῆς παρεστῶσης τανῦν, 1030
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε.
 ἂ δεῖ μ' ἀθροῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
 ἑνὸς ποῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
 νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι ᾧτε ταῦτ' ἐμηχανῶ; 1035
 ΚΡ. οὐδ' ἐν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὦν ἐρεῖς ἐμοί·
 οἴκοι δὲ χῆμεῖς εἰσόμεσθ' ἂ χροὴ ποεῖν.
 ΘΗ. χωρῶν ἀπείλπει νῦν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
 ἔκκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
 ἦν μὴ θάνω ᾧ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
 πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
 ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.
 ΧΘ. εἴην ὅθι δαΐων
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαι 1045
 τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
 μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
 οὗ πότνια σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1050
 θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα
 κλῆς ἐπὶ γλώσσαι βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
 ἐνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
 Θησεά καὶ τὰς διστόλους 1055
 ἀδμητας ἀδελφὰς
 αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ
 τούσδ' ἀνὰ χώρους·
 ἢ που τὸν ἐφέσπερον
 πέτρας νιφάδος πελῶσ' 1060
 Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ

1044—1058 = 1059—1073.

13*

πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις
 φεύγοντες ἀμίλλαις.
 ἄλσεται· δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης, 1065
 δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὀρμᾶται
 κατὰ

ἀμπυκτήρι' ἔοικε -
 ἄμβασις, οἳ τὰν ἱππίαν 1070
 τιμῶσιν Ἀθάναν
 καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον
 ῥέας φίλον υἱόν.
 ἔρδουσ' ἢ μέλλουσιν; ὥς 1074
 προμνᾶται τί μοι
 γνώμα τάχ' ἐνδώσειν
 τῶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρουσᾶν πρὸς αἰ-
 θαίμων πάθῃ.

τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἅμαρ·
 μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
 εἶθ' ἀελλαῖα ταχύρρωστος πελειᾶς
 αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
 ἐωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.
 ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, 1085
 παντόπτα, πόροις
 γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
 σθένει ἵπνικειφ τὸν εὐαγρον τελειῶσαι λόχον,
 σεμνὰ τε παῖς Παλλὰς Ἀθάναν. 1090
 καὶ τὸν ἀργευστὴν Ἀπόλλω
 καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
 ὦκνυόδων ἐλάφω στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
 μολεῖν γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις. 1095

1074—1084 = 1085—1095.

ὦ ξεῖν' ἀλλήτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἔρεῖς
 ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
 τάσδ' ἄσσου ἀνδρὶς ὧδε προσπολουμένας.
 I. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας; AN. ὦ πάτερ πάτερ,
 τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100
 δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
 I. ὦ τέκνον, ἦ πάρεστον; AN. αἶδε γὰρ χέρες
 Θησέως ἔσωσαν φιλιτάτων τ' ὀπαδόνων.
 I. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί καὶ τὸ μηδαμὰ
 ἐλπισθὲν ἤξειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105
 N. αἰτεῖς ἃ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
 I. ποῦ δῆτα, ποῦ ἔστων; AN. αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
 I. ὦ φίλτατ' ἔρην. AN. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
 I. ὦ σκηπτρα φωτός. AN. δυσμόρου γε δύσμορα.
 I. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος 1110
 θανὼν ἂν εἴην σφῶν παρεστῶσαιν ἐμοί.
 ἐρείσαιτ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιοι
 ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
 τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
 καί μοι τὰ πραχθέντ' εἶπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
 ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἔξαρκεῖ λόγος. 1115
 N. ὃδ' ἔσθ' ὁ σῶσας· τοῦδε χρή κλύειν, πάτερ,
 καὶ σοί τε τοῦργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.
 I. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
 τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον. 1120
 ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
 τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην·
 σὺ γὰρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
 καὶ σοι θεοὶ πόροισιν ὡς ἐγὼ θέλω,
 αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς 1125
 μόνοις παρ' ὑμῖν ἡῶρον ἀνθρώπων ἐγὼ

καὶ τοῦπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
 εἰδὼς δ' ἄμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·
 ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σὲ κοῦκ ἄλλον βροτῶν.
 καὶ μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὥς 1130
 ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὺν κάρῳ.
 καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἂν ἔρνος Αἰγέως
 θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἐνι
 κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
 οὐδ' οὖν ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπεύροις βροτῶν 1135
 μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.

σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπὰ μου
 μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

ΘΗ. οὐτ' εἰ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνοισι τερφθεῖς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, 1140
 οὐτ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προύλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
 [βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.]

οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
 λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
 δείκνυμι δ' ὦν γὰρ ὥμοσ' οὐκ ἐψευσάμην 1145
 οὐδὲν σε, πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρεϊμ' ἄγων
 ζώσας, ἀκραίφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.

χῶπως μὲν ἄγων ἡρέθη, τί δεῖ μάτην
 κομπεῖν, ἔ γ' εἴσει καὶ τὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
 λόγος δ' ὅς ἐμπέπτωκεν ἀορίως ἐμοὶ 1150

στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἵπειν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι·
 πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπον χρεών.

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με
 ὥς μὴ εἰδότης αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ πυνηθάνει. 1155

ΘΗ. φασὶν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἐμπολιν
 οὐκ ὄντα, συγγενῇ δέ, προσπεσόντα πως

βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον, ἥνιχ' ὠρμώνην ἐγά.

ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρήζοντα τῷ θακήματι; 1160

ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· σοῦ γάρ, ὥς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὕγκου πλέων.

ΟΙ. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.

ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ. 1165

ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;

ΘΗ. ὄρα κατ' Ἄργος εἰ τις ὑμῖν ἐγγενὴς
ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν.

ΟΙ. ᾧ φίλτατ', ἴσχε σ' οὐπερ εἰ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;

ΟΙ. μή μου δεηθῆς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε. 1170

ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.

ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;

ΟΙ. παῖς οὐμός, ὦναξ, στυγνός, οὐ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.

ΘΗ. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δοῶν ἂ μὴ 1175
χρήξεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;

ΟΙ. ἐχθιστον, ὦναξ, φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί·
καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλης τάδ' εἰκαθεῖν.

ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μή σοι πρόνοι' ἦ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180

ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, καὶ νέα παραινέσω.

τὸν ἄνδρ' ἔασον τύνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἂ βούλεται,
καὶ νῦν ὑπείκε τὸν κασίγνητον μολεῖν.

οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμης, ἂ μὴ σοι συμφέροντα λέξεται.

λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ἠύρηνέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.

- ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρωῶντά σε
 τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190
 θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
 ἀλλ' ἔασον· εἰσὶ χᾶτέροις γοναὶ κακαὶ
 καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
 φίλων ἐπωδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν.
 σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει 1195
 πατρῶα καὶ μητρῶα πῆμαθ' ἕπαθες·
 κἂν κεῖνα λεύσσης, οἷδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
 θυμοῦ τελευτήν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
 ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τάνθυμῆματα,
 τῶν σῶν ἀδέρκτων ὁμμάτων τητῶμενος. 1200
 ἀλλ' ἡμῖν εἴκε· λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
 δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
 πᾶσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
 ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷτέ με
 λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
 μόνον, ξέν', εἵπερ κείνος ὧδ' ἐλεύσεται,
 μηδεὶς κρατεῖτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.
 ΘΗ. ἔπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χρήζω κλύειν,
 ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὦν
 σῶς ἴσθ', ἐάν περ καμέ τις σφῆξῃ θεῶν. 1210
 ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει τοῦ μετρίου
 παρῆς
 ζῶειν, σκαιοσύναν φυλάσσω
 ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰὶ ἀμέραι κατέθεν-
 το δὴ 1215
 λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις
 ὅπου,

1211—1224 = 1225—1238.

ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
 τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, 1220
 "Αἶδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
 ἄλυσρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
 θάνατος ἐς τελευτάν.

μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ
 φανῇ, 1225

βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει,
 πολὺ δεύτερον, ὥς τάχιστα.
 ὥς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ κούφας ἀφροσύνας
 φέρον, 1230

τίς πλαγὰ πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων
 ἔνι;

φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι
 καὶ φόνοι· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε 1235
 πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
 γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.

ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὥς τις 1240

ἀκτὰ κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
 ὥς καὶ τὸνδε κατ' ἄκρας

δεινὰ κυματοαγεῖς
 ἄται κλονέουσιν αἰὲ ξυνοῦσαι,
 αἰ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν, 1245

αἰ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἰ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτίν',
 αἰ δ' ἐννυχίαν ἀπὸ ῥιπᾶν.

AN. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὥς ἔοικεν, ὁ ξένος
 ἀνδρῶν γε μούνης, ᾧ πάτερ, δι' ὄμματος 1250
 ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ᾧδ' ὁδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος; ΑΝ. ὄνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἦμοι, τί δράσω; πότερα τὰμαντοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὄρων 1265
πατρός γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
σὺν σφῶν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλῆς
γέρον γέροντι συγκατῶκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραινῶν, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ 1269
κόμη δι' αὐρας ἀκτένιστος ἄσσεται·
ἀδελφὰ δ', ὥς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἄγῶ πανώλης ὅψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς 1265
ταῖς σαῖσιν ἦκειν· τὰμὰ μὴ ᾽ξ ἄλλων πύθη.
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρασταθήτω· τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἄκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
τί σιγᾷ;

φώνησον, ὦ πάτερ, τί· μή μ' ἀποστραφῆς.
οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν, ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἀνανδός, οὐδ' ἄ μνηΐεις φράσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρός τοῦδ', ἔμαλ δ' ὀμαίμονες, 1275
πειράσας· ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρός
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὥς μή μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ με μηδὲν ἀντιπῶν ἔπος.

ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', ἀντὸς ὧν χρεῖα πάρει· 1280
τὰ πολλὰ γὰρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι

ΠΟ.

ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά πως,
 παρέσχε φωνήν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
 ἀλλ' ἔξερω· καλῶς γάρ ἐξηγεῖ σύ μοι·
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος 1285
 ἀρωγόν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
 ὃ τῆσδε τῆς γῆς κοῖρανός, διδοὺς ἐμοὶ
 λέξαι τ' ἀκούσαί τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
 καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί. 1290
 ἅ δ' ἦλθον, ἥδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέηλαμαι φυγὰς,
 τοῖς σοῖς πανάρχοις οὐνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
 γονῇ πεφυκῶς ἡξίουν γεραίτερος.
 ἀνθ' ὧν μ' Ἑτεοκλῆς, ὧν φύσει νεώτερος, 1295
 γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
 οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών,
 πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
 ἔπειτα καπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω. 1300
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος εἰς τὸ Δωρικόν,
 λαβὼν Ἀδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
 ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
 ὅπως τὸν ἐπτάλογχον εἰς Θήβας στόλον 1305
 ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως
 ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων
 αὐτός τ' ἐμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἳ νῦν σὺν ἐπὶ τάξεσιν σὺν ἐπὶ τε
 λόγχαις τὸ Θήβης πεδίου ἀμφεστᾶσι πᾶν·

οἷος δορυρσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γερὺς
 τέταρτον Ἰππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῇ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστυ δηῶσειν πυρὶ·
 ἕκτος δὲ Παρθενόπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται,
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, καὶ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σός γέ τοι καλούμενος
 ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατὸν·
 οἱ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ
 ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὀρωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσι
 ὅς μ' ἐξέωσε κάπεσύλησεν πάτρας.
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κρῖν
 πρὸς νῦν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρειαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σὺ
 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σὺ τε
 καὶ γὰρ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγὼ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·
 ὅν, εἰ σὺ τῇμῃ ξυμπαραστήσει φρενί,
 βραχεῖ σὺν ὕγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγω
 στήσω δ' ἐμαντόν, κεῖνον ἐκβαλὼν βίῃ.

καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345

ΧΟ. τὸν ἄνδρα τοῦ πέμψαντος εἵνεκ', Οἰδίπους,
εἰπὼν ὅποια ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

ΟΙ. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς
μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
Θησεύς, δικαίων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους, 1350

οὐ τᾶν ποτ' ὁμοῦ τῆς ἐμῆς ἐπήσθητο·
νῦν δ' ἄξιωθεις εἶσι κἀκούσας γ' ἐμοῦ
τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὐ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·
ὅς γ', ὦ κἀκίστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει, 1355

τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπῆλασας
κᾶθηκας ἀπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν.

ἄς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταῦτῳ βεβηκῶς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα 1360

τάδ', ἕωσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φρονέως μεμνημένος·

σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον,

σὺ μ' ἐξέωσας, ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος

ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.

εἰ δ' ἐξέφυσα τέσδε μὴ 'μαυτῷ τροφούς 1365

τάς παῖδας, ἣ τᾶν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·

νῦν δ' αἶδε μ' ἐκσφύξουσιν, αἶδ' ἐμαὶ τροφοί,

αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν·

ὕμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἐμοῦ πεφύκατον.

τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὐ τί πω 1370

ὥς αὐτίκ', εἴπερ οἶδε κινοῦνται λόχοι

πρὸς ἅστυ Θήβης. οὐ γάρ ἔσθ' ὅπως πόλιν

κείνην ἐρεΐψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι

πεσεῖ μιανθεὶς χῶ σύναιμος ἐξ ἴσου.

τοιάσδ' ἄρ' αὖ σφῶν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ 1375
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυντεύσαντας σέβειν
 καὶ μὴ ἕα τιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιῶδ' ἐφύτην· αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
 τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
 κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος 1381
 Δίκη ξύνεδρος Ἰηρὸς ἀρχαίοις νόμοις.
 σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κώκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἄρ' αὖ,
 ὥς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου 1385
 δόρει κρατῆσαι μήτε νοστήσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χειρὶ
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὐπερ ἐξελέλασαι.
 τοιαῦτ' ἄρ' ὦμαι καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρῶον ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ, 1390
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἄξ' ἀγγελλ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαντοῦ θ' ἔμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὔνεκ' Οἰδίπους 1395
 τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.

ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὥς τάχος πάλιν

ΠΟ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 οἴμοι δ' ἑταίρων· οἶον ἄρ' ὁδοῦ τέλος 1400
 Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγὼ,
 τοιοῦτον οἶον οὐδὲ φωνῆσαι τινα
 ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
 ἀλλ' ὅντ' ἀναυδον τῇδε συγκύρσαι τύχῃ.
 ὦ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ 1405

τὰ σκληρὰ πατρός κλύετε τοῦδ' ἀρωμένον,
μή τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', ἐάν αἰ τοῦδ' ἀραὶ
πατρός τελῶνται καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσῃτε γε,
ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἂν κτερίσμασιν· 1410
καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσωνα
ἔτ' ἄλλον οἷσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.

ΠΟ. ᾧ φιλάτῃ τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415

ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε,
καὶ μή σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.

ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· πῶς γὰρ αὐθις ἂν πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταυτόν, εἰσάπαξ τρέσας;

ΑΝ. τί δ' αὐθις, ᾧ παῖ, δεῖ σε θυμουῖσθαι; τί σοι
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται; 1421

ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω γελαῖσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.

ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὥς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

ΠΟ. χρήζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα. 1426

ΑΝ. οἷμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τάνδρός, οἷ' ἐθέσπισεν;

ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μῆδὲ τάνδεᾶ λέγειν. 1430

ΑΝ. οὕτως ἄρ', ᾧ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;

ΠΟ. καὶ μή μ' ἐπίσχυς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς τοῦδε πατρός τῶν τε τοῦδ' ἐρινύων·
σφῶν δ' εὖ διδοίῃ Ζεύς, τάδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435
[θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὐθις ἔξετον].

- μέθεσθε δ' ἤδη χαίρετόν τ'· οὐ γάρ μ' ἔτ
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὐθις. ΑΝ. ὦ τάλαινα
ΠΟ. μὴ τοί μ' ὀδύρου. ΑΝ. καὶ τίς ἔν σ' ὀρμών
εἰς προὔπτου Ἰδην οὐ καταστένοι, κάσι;
ΠΟ. εἰ χροῖ, θανοῦμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ'
πιθοῦ.
ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἂ μὴ δεῖ. ΑΝ. δυστάλαινά τ' ἄρ'
εἰ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαί
καὶ τῇδε φῦναι χᾶτέρα. σφῶ δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μὴ ποτ' ἀντῆσαι κακῶν·
ἀνάξιαι γὰρ πᾶσιν ἐστε δυστυχεῖν.
ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἦλθέ μοι
νέα βαρύνοτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἰ τι μοῖρα μὴ κινχάνει.
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φρο
ὄρᾳ ὄρᾳ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα
τὰ δὲ παρ' ἡμαρ αὐθις αὖξων ἄνω.
ἔκτυπεν αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.
ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἰ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τάξιωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἦδε μ' ἀντίκ' ἄξεται
βροντή πρὸς Ἰδην· ἀλλὰ πέμψαθ' ὥς τά
ΧΟ. ἶδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν.
ἐπτηξα θυμόν· ὀρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει
τί μὲν ἀφήσει τέλος; δέδια δ'· οὐ γὰρ ἄλ
ἀφορμᾶ ποτ', οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς.
ὦ μέγας αἰθήρ, ὦ Ζεῦ.

1447—1456 = 1462—1471.

- ΟΙ. ὦ παῖδες, ἤκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτὴ κούκ' ἐστ' ἀποστροφῇ.
- ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ;
- ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'· ἀλλ' ὥς τάχιστα μοι μολὼν 1475
ἄνακτα χῶρας τῆσδ' ἐτις πορευσάτω.
- ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδὼν μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύ-
σιος ὄτοβος.
- Ἰλαος, ὦ δαίμων, Ἰλαος, εἴ τι γὰρ 1480
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίῳ δὲ σοῦ τύχοιμι, μὴδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν
ἀκερδῇ χάριν μετάσχοιμί πως. Ζεῦ ἄνα, σοὶ
φωνῶ. 1485
- ΟΙ. ἄρ' ἐγγὺς ἀνὴρ; ἄρ' ἔτ' ἐμψύχον, τέκνα,
κιχῆσεται μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;
- ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
- ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἐπασχον εἶ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', υ - - υ - εἴτ' ἄκρον ἐπὶ
γύαλον
- ἐναλίῳ Ποσειδαονίῳ θεῷ
βούθυτον ἐστίαν ἀγίζων, ἰκοῦ. 1495
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν. σπεῦσον, ἄισσ',
ῶναξ.
- ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἡχεῖται κτύπος, 1500
σαφὴς μὲν ἀστῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς ἢ τις ὄμβρος
χάλαξ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
- ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προυφάνης, καὶ σοι θεῶν 1505
1477—1485=1491—1499.

- τύχην τις ἐσθλὴν τῇσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.
 ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Δαΐου, νέορτον αὖ;
 ΟΙ. ῥοπή βίου μοι· καί σ' ἄπερ ξυνήνεσα
 θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
 ΘΗ. τῷ δ' ἐκπέπεισαι τοῦ μόρου τεκμηρίω; 1510
 ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσίν μοι,
 ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
 ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;
 ΟΙ. αἱ πολλὰ βρουνται διατελεῖς τὰ πολλὰ τε
 στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικῆτου βέλη. 1515
 ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὄρω
 κοῦ ψευδόφημα· ἧ' τι χορὴ ποιεῖν λέγε.
 ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
 γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
 χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, 1520
 ἄδικτος ἡγητῆρος, οὗ με χορὴ θανεῖν.
 τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,
 μήθ' οὐ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κείται τόποις·
 ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὕδρ
 δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν αἰεὶ τιθῇ. 1525
 ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
 αὐτὸς μαθήσει, κείσ' ὅταν μόλης μόνος·
 ὡς οὐτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμι τῷ
 οὐτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
 ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε, ἧ' ταν εἰς τέλος 1530
 τοῦ ξῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ γόνῳ
 σήμαιν', ὃ δ' αἰεὶ τῷπιόντι δεικνύτω.
 χούτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
 σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαὶ πόλεις,
 κἄν εὖ τις οἰκῇ, ῥαδίως καθύβρισαν. 1535
 θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὅψ' δ' εἰσορῶσ', ὅταν

τὰ θεῖ' ἀφείς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ·
 ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
 τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδότε' ἐκδιδάσχομεν.
 χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοῦκ θεοῦ παρόν, 1540
 στείχωμεν ἤδη μῆδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
 ὦ παῖδες, ὦδ' ἔπεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
 σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφὼ πατρί.
 χωρεῖτε καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' εἰτέ με
 αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
 τῇδ' ὦδε, τῇδε βᾶτε· τῇδε γάρ μ' ἄγει
 Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἢ τε νερτέρᾳ θεός.
 ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
 νῦν δ' ἐσχατόν σου τοῦμόν ἄπτεται δέμας. 1550
 ἤδη γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύψων παρ' Αἰδην. ἀλλὰ, φίλτατε ξένων,
 αὐτός τε χώρα θ' ἦδε πρόσπολοί τε σοὶ
 εὐδαίμονες γένοισθε, κάπ' εὐπραξία
 μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς αἰεί. 1555
 0. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
 καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
 ἐννυχίων ἄναξ
 Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι 1560
 ἐπιπόνῳ μῆτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ
 ξένον ἐξανύσαι
 μόρῳ τὸν παγκνευθῆ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
 πολλῶν γὰρ ἀνταλλαγὰν 1565
 πημάτων ἱκνουμένων
 πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξει.

1556—1567 = 1568—1578.

ὦ χθόνιαι θεαὶ σῶμά τ' ἀμαιμάκου
 θηρός, ὃν ἐν πύλαισι
 ταῖσι πολυξένοις
 εὐνᾶσθαι κνυξείσθαι τ' ἐξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Αἶδα
 λόγος αἶεν ἔχει·
 ὦν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
 κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι
 ὀρμωμένῳ νεοτέρως
 τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

1568

1570

1575

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα·
 ἃ δ' ἦν τὰ πραχθέντ', οὐθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεί
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τᾶργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
 ΧΟ. ὦλωλε γὰρ δύστηνος; ΑΓ. ὥς λελοιπότα
 κεῖνον τὸν αἰὲ βίοντον ἐξεπίστασο.
 ΧΟ. πῶς; ἄρα θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχη;
 ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθανυμάσαι πρέπον.
 ὥς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σύ που παρῶν
 ἐξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
 ἐπεὶ δ' ἀφῆκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν
 χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
 ἔσθη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
 κοίλον πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
 Περίθου τε κεῖται πίστ' αἰὲ ξυνθήματα·
 ἀφ' οὗ μέσος στάς τοῦ τε Θορικίου πέτρου
 κοίλης τ' ἀχέρδου κἀπὸ λαῖνου τάφου,

1580

1585

1590

1595

καθέξεται· εἴτ' ἔλυσσε δυσπινεῖς στολάς.
κἄπειτ' ἀνδρας παῖδας ἠνώγει ῥυτῶν
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τῷ δ' ἐνχλόου Διμήτρος εἰς προσόψιον 1600
πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολάς πατρὶ
ταχεῖ ᾗ πορευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθ' ἥτι τ' ἐξήσκησαν ἧ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ πάνθ' ὅσ' εἶπ' ἔδρων πρὸς ἡδονήν
κοῦκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὧν ἐφίετο, 1605
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἶ δὲ παρθένοι
ρίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι ἔκλαιον οὐδ' ἀνέεσαν
στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν, 1610
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν· ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμά, κοῦκέτι
τὴν δυσπόνητον ἔξειτ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ
μόνον 1615
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ οὔτου πλέον
ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ', οὗ τητῶμεναι
τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον.
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γῶων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπὴ· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θιάυξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας 1625
[καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός].

ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται.
 ὃ δ' ὥς ἐπῆσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
 αὐδᾶ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα. 16
 κἀπεὶ προσῆλθεν, εἶπεν· ὦ φίλου κάρα,
 δὸς μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον
 μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκῶν, τελεῖν δ' ὅσ'
 μέλλης φρονῶν εὖ ξυμφέρουτ' αὐταῖς ἀεί. 16
 ὃ δ' ὥς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ ὕκνου μέτα
 κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
 ψάύσας ἀμανραῖς χερσὶν ὦν παίδων λέγει·
 ὦ παῖδε, τλάσας χρή τὸ γενναῖον φρενὶ 16
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἂ μὴ θέμις
 λεύσσειν δικαιοῦν μηδὲ φωνούντων κλύειν.
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὥς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
 τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 16
 ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὥς δ' ἀπῆλθομεν,
 χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες ἑξαπείδομεν
 τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 ἄνακτα δ' αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσκιον 16
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὥς δεινοῦ τινος
 φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
 ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
 ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκνυοῦνθ' ἔμα
 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταύτῳ λόγῳ. 16
 μόρῳ δ' ὁποῖα κείνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἰς
 θνητῶν φράσεις, πλὴν τὸ Θησεῶς κάρα.

οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
 κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
 θύελλα κινήθεισα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660
 ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπὸς ἢ τὸ νερτέρων
 εὖνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
 ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
 ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
 θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
 οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

ΧΟ. ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φίλων;

ΑΓ. αἰδ' οὐχ ἑκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
 φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρμωμένας.

ΑΝ. αἰαῖ, ἔστιν ἔστι νῶν δὴ 1670
 οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ἔμφυτον
 ἄλαστον αἶμα δυσμόροιον στενάζειν,
 ὥτινε τὸν πολὺν
 ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἶχομεν,
 ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν 1675
 ἰδόντε καὶ παθόντε.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

ΧΟ. βέβηκεν; ΑΝ. ὥς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ λάβοις.

τί γάρ; ὅτῳ μῆτ' Ἄρης
 μήτε πόντος ἀντέκυρσεν, 1680
 ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
 ἐν ἀφανεῖ τιμὴ μόρῳ φερόμενον.
 τάλαινα· νῶν δ' ὀλεθρία
 νῦξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε.
 πῶς γὰρ ἢ τιν' ἀπῖαν 1685
 γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίου δύσοι-
 στον ἔχομεν τροφάν;

1670—1687 = 1697—1714.

- ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατὰ με φόνιος
 Ἀίδας ἔλοι πατρὶ
 τάλαιναν, ὥς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός
- ΧΟ. ὦ διθύμα τέκνων ἀρίστα,
 τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
 μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατὰ
 ἀπέσβη.
- ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις.
 καὶ γὰρ ὁ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον,
 ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
 ὦ πάτερ, ὦ φίλος,
 ὦ τὸν αἰὲ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος·
 οὐδὲ γὰρ ὢν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
 καὶ τᾶδε μὴ κυρήσης.
- ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. ἔπραξεν οἶον ἤθελεν.
- ΧΟ. τὸ ποῖον; ΑΝ. ἅς ἐχορῆξε γᾶς ἐπὶ ξένας
 ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
 νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
 οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαντον.
 ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
 στένει δακρυῶν, οὐδ' ἔχω
 πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
 ἀφανίσαι τόσον ἄχος.
 — — — — — ἔρημος ἔθανες ὦδ' ἐ
- ΙΣ. ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος
 — — — — —
- ΧΟ. ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, τὰς πατρὸς ὦδ' ἐ
 ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν
 τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,
 λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος

1688—1696 = 1715—1723.

ΑΝ. *πάλιν, φίλα, συθῶμεν.* ΙΣ. *ὥς τί ῥέξομεν;* 1724

ΑΝ. *ἥμερος ἔχει με* ΙΣ. *τίς;*

ΑΝ. *τὰν χθόνιον ἐστίαν ἰδεῖν*

ΙΣ. *τίνος;* ΑΝ. *πατρός, τάλαιν' ἐγώ.*

ΙΣ. *θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστί; μῶν
οὐχ ὀρᾷς;* ΑΝ. *τί τόδ' ἐπέπληξας;* 1730

ΙΣ. *καὶ τόδ', ὥς* ΑΝ. *τί τόδε μάλ' αὐθις;*

ΙΣ. *ἄταφος ἐπιτνε δίχα τε παντός.*

ΑΝ. *ἄγε με, καὶ τότε' ἐπενάριξον.*

ΙΣ. *αἰαῖ, δυστάλαινα, πῇ δῆτ'
αὐθις ᾧδ' ἔρημος ἄπορος* 1735
αἰῶνα τλάμον' ἔξω;

ΧΟ. *φίλοι, τρέσητε μηδέν.* ΑΝ. *ἀλλὰ ποῦ φύγω;*

ΧΟ. *καὶ πάρος ἀπέφυγε* ΑΝ. *τί;*

ΧΟ. *τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς.* 1740

ΑΝ. *φρονῶ.* ΧΟ. *τί δῆθ' ὅπερ νοεῖς;*

ΑΝ. *ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους
οὐκ ἔχω.* ΧΟ. *μηδέ γε μάτενε.*

ΑΝ. *μόγος ἔχει.* ΧΟ. *καὶ πάρος ἐπέιχε.*

ΑΝ. *τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὑπερθεν.* 1745

ΧΟ. *μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι.*

[ΑΝ. *ναὶ ναί.* ΧΟ. *ξύμφημι καὐτός.]*

ΑΝ. *αἰαῖ, ποῦ μόλωμεν, ᾧ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἐς τίν' ἔτι με
δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει;* 1750

ΘΗ. *παύετε θορήων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἢ χθονία ξύν' ἀπόκειται,
πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γὰρ.*

ΑΝ. *ᾧ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.*

ΘΗ. *τίνος, ᾧ παῖδες, χρεῖας ἀνύσαι;* 1755

1724—1736=1737—1750.

- ΑΝ. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
πατρός ἡμετέρου. ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτόν.
- ΑΝ. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν;
- ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κείνος
μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱερὰν, ἣν κείνος ἔχει.
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς
χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυπον.
ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χὼ πάντ' αἰὼν Διὸς Ὀρκος.
- ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ. Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, εἴαν πως
διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
τοῖσιν ὁμαίμοις.
- ΘΗ. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν
μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν· οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἀποπαύετε μῆδ' ἐπὶ πλείῳ
θρηῆνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

V.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΤΑΙΟΣ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάργειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ ταύτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνείλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωσίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Μαίονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνείκου, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἴμονος καὶ μὶτος Εὐρυδίκης τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους· στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώϊδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναί φησιν ἀμφοτέρως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἑτεοκλέους· Μίμνεργμος δὲ φησὶ τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶ τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρώϊδων ἱστορούμενα. ἡ μέντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπέληφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ἣ καὶ οἱ τῆς τραγῳδίας ποιηταὶ ἐπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθενται. τὸ δὲ δράμα τὴν ὁνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.

ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται· φωραθεῖσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται, Αἴμων τε ὁ Κρέοντος ἐρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκῃ ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδὲνα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει γῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροισιν. οὗτοι τὴν κόριν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίροντες οὐδὲν ἦτιον ἐφροῦρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμώξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἐμνᾶτο αὐτήν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνῃ, Τειρεσίῳ ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετή, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θορνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ κοινὸν ἀντάδελφον Ἰσμήνης κῆρα,
 ἄρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίου κακῶν
 ἐλλεῖπον οὐχὶ νῦν ἐτι ζῶσαιν τελεῖ;
 οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἀτήσιμον
 οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὅποιον οὐ 5
 τῶν σῶν τε κἄμῶν οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
 κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
 ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει
 πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 10

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
 οὔθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὅτου
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
 μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χειρί·
 ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς 15
 ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
 οὔτ' εὐτυχοῦσα μάλλον οὔτ' ἀτωμένη.

ΑΝ. ἥδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
 τοῦδ' εἵνεκ' ἐξέπεμπον, ὥς μόνη κλύοις.
 ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20
 ΑΝ. οὐ γὰρ τάφον νῦν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων
 τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

- Ἐτεοκλέα μὲν, ὥς λέγουσι, [σὺν δίκη
 χρησθεὶς δικαίᾳ] καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς
 ἔκρουσε τοῖς ἐνεσθέν ἐντιμον νεκροῖς·
 τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνεῖκους νέκυν
 ἀστοῖσιν φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα,
 ἔαν δ' ἔκλαντον, ἄταφον, οἴωνοις γλυκὺν
 θησαυρὸν εἰσορμῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
 τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
 κάμοι, λέγω γὰρ κάμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῇ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρῶγμ' ἔγειν
 οὐχ ὥς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δό-
 φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
 οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δεῖξεις τάχα
 εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῇ.
- ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγ-
 λύουσ' ἂν ἢ ἴφραπτουσα προσθείμην πλέον;
- ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
- ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;
- ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερσί.
- ΙΣ. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
- ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν κοῦ τὸν σὺν, ἣν σὺ μὴ θέλῃς
 [ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦς' ἀλώσομαι].
- ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκός;
- ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἰργεῖν μέλει;
- ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
 ὥς νῶν ἀπεχθὴς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο,
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶν χερσί·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,

πλεκταῖσιν ἄρτάναισι λωβᾶται βίον·
 τρίτον δ' ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν 55
 αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρῳ μόρον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῶ λειμυμένα σκόπει
 ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βία
 ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρῆξιμεν. 60
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναιχ' ὅτι
 ἔφυνεν, ὥς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα·
 ἔπειτα δ' οὔνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρείσσονων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κᾶτι τῶνδ' ἀλγίονα.
 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65
 ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὥς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
 περισσὰ πρᾶσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

AN. οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις εἰ
 πρᾶσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῶης μέτα. 70
 ἀλλ' ἴσθ' ὅποιά σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
 φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
 ὅσια πανουργήσας· ἐπεὶ πλείων χρόνος
 ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75
 ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσας ἔχε.

ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
 βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

AN. σὺ μὲν τὰδ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
 χῶσους' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι.

ΙΣ. οἷμοι ταλαίνης, ὥς ὑπερδέδοικά σου.

AN. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενί

- τοῦργον, κρυφῇ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὐτως ἐγώ. 85
- ΑΝ. οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.
- ΙΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
- ΑΝ. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.
- ΙΣ. εἰ καὶ δυνήσκει γ'. ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς. 90
- ΑΝ. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
- ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρόπει τὰμύχανα.
- ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
- ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκτὺς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἑπταπύλῳ φανέν 100
Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθησ' ποτ', ὧ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον,
Διοκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα, 105
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα παν-
σαγία

φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ·
ὄν ἐφ' ἡμετέρα γῇ Πολυνείκης 110
ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
οὐ - οὐ - ὀξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γῆν ὡς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὅπλων 115
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθευσιν.

100—109 = 117—126.

στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φρονώσαισιν ἀμφιχανὼν
κύκλῳ

λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120
πλησθῆναι τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πενκάενθ' Ἥφαιστον ἐλεῖν· τοῖος ἀμφὶ νῶτ'
ἑτάσθη

πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλου δυσχείρωμα δράκοντος.
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους 127
ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδὼν
πολλῷ θεύματι προσνισσομένους
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις, 130
παλτῷ ῥίπτει πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη
νίκην ὀρμῶντ' ἀλαλάξαι.

ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γᾶ πέσε τανταλωθεὶς
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένα ξὺν ὀρμᾷ 135
βακχεύων ἐπέπνει

ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλα τὰ μέν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας
Ἄρης

δεξιόσειρος. 140

ἐπὶ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπὶ πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγκαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὃ πατρὸς ἐνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν 145
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

134—140 = 148—154.

15*

ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλῶνυμος ἦλθε Νίκα
 τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων
 τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
 θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
 παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ'
 λίσσων

Βάκχιος ἄρχοι.
 ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
 Κρέων ὁ Μενοικέως,
 νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐλίσσων,
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων
 προύθετο λέσχην,
 κοινῷ κηρύγματι πέμψας;

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὥρθωσαν πάλιν·
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
 ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖου
 σέβοντας εἰδὼς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
 τοῦτ' αὖθις, ἥνικ' Οἰδίπους ὥρθου πόλιν.
 κάπῃ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
 παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
 καθ' ἡμέραν ὥλοντο παίσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν

ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῇ.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει, 180
 κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
 καὶ μείζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρώων ἀεί,
 οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρώων 185
 στείχουσιν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῇ χθονὸς
 θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιννώσκων ὅτι
 ἢδ' ἐστὶν ἡ σφῶζουσα καὶ ταύτης ἐπι
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξω πόλιν,
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
 Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
 ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει, 195
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἀφαιγεῖν
 ἂ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
 τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνεΐκη λέγω,
 ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυχὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
 πρῆσαι κατ' ἅκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλῶσας ἄγειν,
 τοῦτον πόλει τῇδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
 μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
 ἔαν δ' ἄθαρπτον καὶ πρὸς οἴωνων δέμας 205
 καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.
 τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ

τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
ἀλλ' ὅστις εὖνους τῇδε τῇ πόλει, θανῶν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἑμοῦ τιμῆσεται.

ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνον καὶ τὸν εὐμενῇ πόλει·
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που πάρεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χάποσοι ζῶμεν πέρι.

ΚΡ. πῶς ἂν σκοποὶ νῦν εἴτε τῶν εἰρημένων;

ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βασιτάζειν πρόθετος.

ΚΡ. ἀλλ' εἰς' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

ΚΡ. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὅς θανεῖν ἐρᾷ.

ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἑλπί
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΤΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαντὸν εἰς ἀναστροφὴν·
ψυχὴ γὰρ ἡὔδα πολλά μοι μυθουμένη·
τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολῶν δώσεις δίκην;
τλήμων, μένεις αὖ; κελ' τάδ' εἴσεται Κρέον
ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἄλ
τοιαῦθ' ἐλίσσω ἥνυτον σχολῇ βραδύς,
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί, κελ' τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

ΚΡ. τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τὰμαντοῦ· τὸ γὰρ
 πρῶγμ' οὐτ' ἔδρασ' οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
 οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240

ΚΡ. τί φροιμιάζει κάποφάργγυσσαι κύκλῳ
 τὸ πρῶγμα; δημοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον.

ΦΥ. τὰ δεινὰ γὰρ τοι προστίθης· ὅκνον πολύν.

ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;

ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
 θάψας βέβηκε καπὶ χρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλύνας κάφαριστεύσας ἃ χρῆ.

ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;

ΦΥ. οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν
 πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ 250

καὶ χέρσος, ἀρρῶξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.

ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκοπὸς
 δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.

ὃ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ, 255
 λεπτή δ', ἄγος φεύγοντος ὥς, ἐπῆν κόνις·

σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.

λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐρίγνετο 260

πληγὴ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
 εἰς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,

κοῦδεις ἐναργής, ἀλλ' ἔφευγε πᾶς τὸ μῆ.
 ἦμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἰρεῖν χεροῖν

καὶ πῦρ διέροπειν καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν, 265
 τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῷ ξυνειδέναι

τὸ πρῶγμα βουλεύσαντι μηδ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,

λέγει τις εἷς, ὃ πάντας ἐς πέδον κάρα
 νεῦσαι φόβῳ προύτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν 270
 οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
 πράξαίμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
 σοὶ τοῦργον εἴη τοῦτο κούχλ' κρυπτέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκᾳ, καὶ μὲ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγαθὸν λαβεῖν. 275

ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι, μή τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ', ἥ ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καί με μεστῶσαι λέγων, 280
 μὴ 'φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρον ἄμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὥς εὐεργέτην
 ἐκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας 285
 ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
 ἦ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεοὺς;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί, 290
 κρυφῇ κάρᾳ σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὥς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος 295
 κακὸν νόμισμ' ἐβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν·

πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.

ὅσοι δὲ μισθαρονοῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὥς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἶπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὅρκιος δέ σοι λέγω, 305

εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μοῦνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἐνθεν οἴστέον 310

τὸ λοιπὸν ἀρπάξῃτε, καὶ μάθῃθ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
[ἐκ τῶν γὰρ αἰσχροῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἰδοὺς ἂν ἢ σεσωσμένους.]

ΦΤ. εἰπεῖν τι δώσεις ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315

ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὥς ἀνισαρῶς λέγεις;

ΦΤ. ἐν τοῖσιν ὥσιν ἢ πῶς τῇ ψυχῇ δάκνει;

ΚΡ. τί δὲ ὀρθμίσεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;

ΦΤ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.

ΚΡ. οἴμ' ὥς ἀλλήμα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320

ΦΤ. οὐκ οὖν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.

ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.

ΦΤ. φεῦ·

ἢ δεινὸν ᾧ δοκῇ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.

ΚΡ. κόμψενέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 325
τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.

ΦΤ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ'· εἰ δέ τοι
ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὕψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με·

καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330
 σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινὰ κοῦδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·
 τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χιμερίῳ νότῳ 335

χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
 περὼν ὑπ' οἴδμασιν,
 θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
 ἄφθιτον ἀκαμάταν, ἀποτρύεται
 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἱππεῖα γένει
 πολεύων. 340

κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει 343
 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν
 φύσιν 345

σπείραισι δικτυοκλώστοις,
 περιφραδῆς ἀνῆρ·
 κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
 θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
 ἵππον ἔθειξ' ὑπαὶ ἀμφίλοπον ζυγὸν οὐρεῖόν τ'
 ἀκμῆτα ταῦρον.

καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἄστν-
 νόμους 354

ἀγορὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσάυλων
 πάγων ὑπαίθρεια καὶ
 δύσομβρα φεύγειν βέλη·
 παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360
 τὸ μέλλον· Αἶδα μόνον
 φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
 νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ζυμπέφρασται.

σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365

332—342 = 343—353.

354—364 = 365—375.

- ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,
 νόμους παραιρῶν χθονὸς
 θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν·
 ὑψίπολις ἄπολις ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν 370
 ξύνεστι τόλμας χάριν.
 μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
 γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὃς τάδ' ἔρδει. 375
 ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
 τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
 τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
 ὦ δύστηνος
 καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα, 380
 τί ποτ'; οὐ δὴ πού σε γ' ἀπιστοῦσαν
 τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
 καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;
 ΦΥ. ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ ἔξειργασμένη·
 τήνδ' εἵλομεν θάπτουσιν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385
 ΧΟ. ὃδ' ἐκ δόμων ἀπορροῖς εἰς δέον περᾶ.
 ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποίᾳ ξύμμετρος προὔβην τύχῃ;
 ΦΥ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἔστ' ἀπώμοτον.
 ψεύδει γάρ ἢ πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
 σχολῇ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε,
 [ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
 ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ,
 ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,]
 κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθηρέθη τάφον 395
 κοσμοῦσα. κληρὸς ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
 ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρακιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
 καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὥς θέλεις, λαβὼν
 καὶ κρῖνε καλέελεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος

δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400

ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;

ΦΤ. αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.

ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς;

ΦΤ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπεῖπας. ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφῇ λέγω; 405

ΚΡ. καὶ πῶς ὀρεῖται ἀπίληπτος ἠρέθῃ;

ΦΤ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρῶγμ'. ὅπως γὰρ ἤκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
καθήμεθ' ἔκρων ἐκ πάγων ὑπῆνεμοι,
ὁσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνῆρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνον.

χρόνον τέδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι 415

μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἥλιος κύκλος

καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε' ἐξαίφνης χθονὸς

τυφῶς αἰέρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,

πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φύβην

ὑλῆς πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας 420

αἰθήρ· μύσαντες δ' εἶχομεν θείαν νόσον.

καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,

ἢ παῖς ὀρεῖται, κἀνακωκύει πικρᾶς

ῥυτιδος ὀξὺν φθόγγον, ὥς ὅταν κενῆς

εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος· 425

οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὥς ὄρε᾽ νέκυν,

γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἄρ' αὖ κακὰς

ἠρᾶτο τοῖσι τούργον ἐξειργασμένοις.

καὶ χερσὶν εὐθὺς διπρίαν φέρει κόνιν,

ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκίας ἔρδην πρόχου 430

χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
 χῆμεῖς ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δὲ νῦν
 σθηρώμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
 καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἡλέγχομεν
 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
 ἅμ' ἡδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἅμα.

τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
 ἡδιστον, εἰς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
 ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν
 ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440

KP. σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσάν εἰς πέδον κάρα,
 φῆς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;

AN. καὶ φημὶ δρᾶσαι κοῦκ ἄπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

KP. σὺ μὲν κομίζοις ὅν σεαυτὸν ἢ θέλεις
 ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 445

σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
 ἥδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

AN. ἥδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

KP. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

AN. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450

οὐδ' ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
 τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισεν νόμους·
 οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόβον τὰ σά
 κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῇ θεῶν
 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455

οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 ζῆ ταῦτα, κοῦδεὶς οἶδεν ἔξ ὅτου φάνη.
 τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
 φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δάσκειν· θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὐ; 460
 κεῖ μὴ σὺ προυκήρυξας· εἰ δὲ τοῦ χρόνου

πρόσθεν θανούμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὥς ἐγὼ κακοῖς
 ζῇ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465
 παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
 μητρὸς θανόντ' ἄθαρπτον ἠνσχύομην νέκυν,
 κείνοις ἄν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρωσα τυγχάνειν,
 σχεδόν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω. 470

- ΧΟ. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὦμον ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
 τῆς παιδός· εἰκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
- ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον 475
 σίδηρον ὅπτον ἐκ πυρὸς περισκελῇ
 θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλείστ' ἄν εἰσίδοις·
 σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνὴρ, αὕτη δ' ἀνὴρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῇδε κείσεται κρᾶτη. 485
 ἀλλ' εἰτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρα
 τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
 αὐτὴ τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
 μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευσάι τάφου. 490
 καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπεύς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκοτῶ τεχνωμένων·
μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσί τις 495
ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.

AN. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλὼν;

KP. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

AN. τί δῆτα μέλλεις; ὥς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἄρεστόν οὐδὲν μηδ' ἄρεσθείη ποτέ· 500
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τάμ' ἀφανδίκοντ' ἔφν.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγεται· ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήῃ φόβος. 505
[ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
κᾶξέστιν αὐτῇ δοῦν λέγειν θ' ἂ βούλεται.]

KP. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὀρεῖς.

AN. ὀρῶσι χοῦτοι, σοὶ δ' ὑπὲρ πολλοῖσι στόμα.

KP. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510

AN. οὐδὲν γὰρ αἰσχροὺς τοὺς ὁμοσπλάγχθους σέβειν.

KP. οὐκοῦν ὅμαιμος χῶ καταντίον θανάων;

AN. ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτου πατρός.

KP. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῇ τιμᾶς χάριν;

AN. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς. 515

KP. εἰ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

AN. οὐ γὰρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.

KP. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὃ δ' ἀντιστὰς ὑπερ.

AN. ὁμῶς ὃ γ' Αἰδὴς τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.

KP. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. 520

AN. τίς οἶδεν εἰ κάτω 'στὶν εὐαγῇ τάδε;

KP. οὗτοι ποθ' οὐχ θρόος, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

AN. οὗτοι συνέχθην, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφν.

- ΚΡ. * κάτω νυν ἔλθοῦς, εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
- ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ αἵματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. 530
- ΚΡ. σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους ὥς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δὺ' ἅτα κάπαναστάσεις θρόνων,
φέρ' εἰπὲ δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν ἢ ἕξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι; 535
- ΙΣ. δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὁμορροθῶ
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
- ΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
- ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
ξύμπλουν ἐμαντήν τοῦ πάθους ποιουμένη.
- ΑΝ. ὦν τοῦργον Αἰδης χοῖ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
- ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι. 545
- ΑΝ. μή μοι θάνης σὺ κοινὰ μηδ' ἄ μὴ ἔτιγες
ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
- ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;
- ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
- ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνίξς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη; 550
- ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δὴ, καὶ γέλωτ' ἐν σοι γελῶ.
- ΙΣ. τί δῆπ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;
- ΑΝ. σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
- ΙΣ. οἴμοι τάλαινα, κάμπλόκω τοῦ σοῦ μόρου;

- ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
- ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
- ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.
- ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἕξαμαρτία.
- ΑΝ. θάρσει· σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὄφελειν. 560
- ΚΡ. τὼ παῖδε φημὶ τῶδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφν.
- ΙΣ. οὐ γὰρ ποτ', ὠναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάβστη μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
- ΚΡ. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
- ΙΣ. τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; 566
- ΚΡ. ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
- ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαντοῦ τέκνου;
- ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ χιτῶνων εἰσὶν γύναι.
- ΙΣ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδ' ἔτ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
- ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας νύεσιν στυγῶ.
- ΑΝ. ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
- ΚΡ. ἔγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
- ΧΟ. ἧ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαντοῦ γόνον;
- ΚΡ. Αἰδὴς ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφν. 575
- ΧΟ. δεδογμέν', ὥς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
- ΚΡ. καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· εὖ δὲ τάσδε χρὴ
γυναῖκας ἱλαί μῃδ' ἀνειμένας ἔαν.
φεύγουσι γὰρ τοι χοῖ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580
ἦδη τὸν Αἰδὴν εἰσορῶσι τοῦ βίου.
- ΧΟ. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
οὔτις γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἅτας
οὐδὲν ἐλλεῖπει γενεᾶς ἐπὶ πληθὺς ἔρπον· 585

582—592 = 593—603.

ὅμοιον ὥστε ποντίαις
 οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
 Θρήσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
 κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590
 θῖνα καὶ δυσάνεμον,
 στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.
 ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὀρῶμαι 593
 πῆματ' ἄλλ' ἄλλοις ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ', 595
 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
 θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
 ῥίξας ὃ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις, 600
 κατ' αὖ νιν φοινῖα θεῶν τῶν
 νεοτέρων ἀμᾶ κοπὶς
 λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς.
 τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατάσχοι, 605
 τὰν οὔθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὃ πάντ' ἀγρῶν οὔτ'
 ἀκάματοι σκεδῶσιν
 μῆνες, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
 κατέχεις Ὀλύμπου
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
 νόμος ὅδ', οὐδὲν ἔρπει
 θνατῶν βίῳτῳ πάμπολις ἐκτὸς ἥτας.
 ἃ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπίς 615
 πολλοῖς μὲν ὕνασις ἀνδρῶν,
 πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
 εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρπει,

604—614 = 615—625.

πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσάψῃ.
 σοφία γὰρ ἔκ του 620
 κλεινὸν ἔπος πέφανται,
 τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
 τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
 θεὸς ἄγει πρὸς ἅταν·
 πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἅτας. 625
 ὁδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν
 νέατον γέννημ'· ἄρ' ἀχνύμενος
 τάλιδος ἦκει μόρον Ἀντιγόνης,
 ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν; 630
 ΚΡ. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
 ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
 τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
 ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρωντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σὸς εἰμι, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων 635
 χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφρέβομαι.
 ἔμοι γὰρ οὐδεὶς ἀξιόσεται γάμος
 μελζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
 ΚΡ. οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
 γνώμης πατρῷας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι. 640
 τούτου γὰρ εἵνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὥς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
 ὅστις δ' ἀνωφέλῃτα φιλύει τέκνα, 645
 τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
 φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, φρένας ὑφ' ἡδονῆς δαμεῖς
 νυναικὸς εἵνεκ' ἐκβάλλης, εἰδὼς ὅτι

ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίνεται,
 γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
 ἀλλὰ πτύσας ὥσει τε δυσμενῇ μέθης
 τὴν παῖδ' ἐν Ἄιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῇ γ' ἐμαντὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφθυμνείτω Δία
 ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τὰ γ' ἐγγενῇ φύσει
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἕξω γένους.
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανεῖται καὶ πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἑμοῦ τυχεῖν.
 ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία.
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοῖην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλ-
 δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
 μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὕτη πόλεις ὀλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν, ἥδε συμμάχου δορὸς
 τροπὰς καταρρήγνυσιν· τῶν δ' ὀρθομένων
 σφάζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
 οὗτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
 κρεῖσσον γάρ, εἶπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκ-
 κοῦκ ἂν γυναικῶν ἡσσουμενὸς καλοῖμεθ' ἂν.

- XO. ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμεσθα,
 λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
 AI. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
 οὔτ' ἂν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν·
 γένοιτο μέντ' ἂν χᾶτέρω καλῶς ἔχον.
 σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ 690
 λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
 ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
 πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιώτάτῃ
 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει· 695
 ἦτις τὸν αὐτῆς ἀντάδελφον ἐν φοναίῃς
 πεπτῶτ' ἄθαρπτον μὴθ' ὑπ' ὤμηστων κυνῶν
 εἶας' ὀλέσθαι μὴθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος·
 οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
 τοιάδ' ἐρεμνὴ σίγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
 ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
 τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
 ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
 μὴ νυν ἐν ἡθὸς μῦνον ἐν στυγρῷ φόρῃ, 705
 ὡς φῆς σύ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ
 ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὔτοι διαπτυχθέντες ὠφθησαν κενοί.
 ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν 710
 πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.

- ὄρε' παρὰ ῥεΐθροισι χειμάρροισι ὅσα
 δένδρων ὑπείκει, κλῶνας ὥς ἐκσφάζεται,
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῇ πόδα 715
 τείνας ὑπείκει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται
 ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κἄπ' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσσεστι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ 720
 φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὔν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
- ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
 μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλῇ.
- ΚΡ. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ 726
 φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;
- ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
 οὐ τὸν χρόνον χρὴ μαῖλλον ἢ τᾶρρα σκοπεῖν.
- ΚΡ. ἔργον γὰρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
- ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοὺς.
- ΚΡ. οὐχ ἦδε γὰρ τοιᾶδ' ἐπέιληπται νόσφ;
- ΑΙ. οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπολις λεώς.
- ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
- ΑΙ. ὄρε' τόδ' ὥς εἴρηκας ὥς ἔγαν νέος; 735
- ΚΡ. ἄλλω γὰρ ἢ μοι χρὴ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
- ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἔσθ' ἑνός.
- ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πόλις νομίζεται;
- ΑΙ. καλῶς γ' ἐρήμης ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
- ΚΡ. ὅδ', ὥς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
- ΑΙ. εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι.
- ΚΡ. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;

- ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὄρω.
 ΚΡ. ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
 ΑΙ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμὰς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
 ΚΡ. ὦ μιᾶρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
 ΑΙ. οὐ τῶν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
 ΚΡ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε.
 ΑΙ. καὶ σοῦ γε κἄμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νεοτέρων. 749
 ΚΡ. γυναικὸς ὦν δούλευμα μὴ κώτιλλέ με. 756
 ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
 ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὥς ἐτι ζῶσαν γαμεῖς. 759
 ΑΙ. ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.
 ΚΡ. ἦ κἀπαπειλὼν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
 ΑΙ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
 ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὦν φρενῶν αὐτὸς κενός. 754
 ΑΙ. εἰ μὴ πατήρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
 ΚΡ. ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι, 758
 *
 χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δειννάσεις ἐμέ.
 ἄραγε τὸ μῖσος, ὥς κατ' ὕμνατ' αὐτίκα 760
 παρόντι θνήσκει πλησία τῷ νυμφίῳ.
 ΑΙ. οὐ δῆτ' ἐμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
 οὔθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σὺ τ' οὐδ' αὖ
 τοῦμὸν προσόψει κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
 ὥς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνη συνών. 765
 ΧΟ. ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
 νοῦς δ' ἔστι τηλικούτος ἀλγίστας βαρύς.
 ΚΡ. δρᾶτω, φρονεῖτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·
 τῷ δ' οὖν κόρα τῷδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
 ΧΟ. ἄμφω γὰρ αὐτῷ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770
 ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
 ΧΟ. μόρῳ δὲ ποίω καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;
 ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἄν ἦ βροτῶν στίβος

κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυγι,
 φορβῆς τοσοῦτον ὥς ἄγρος μόνον προθεῖς, 775
 ὅπως μίasma πᾶς ὑπεκφύγη πόλις.
 κάκει τὸν Ἄιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
 αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
 ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
 πόνος περισσός ἐστι τὰν Ἄιδου σέβειν. 780

ΧΟ. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν,
 Ἔρως, ὃς ἐν πλεύμοσι πίπτεις,
 ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
 νεάνιδος ἐννυχεύεις,
 φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
 καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς 787
 οὔθ' ἀμερίων σέ γ' ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔχων μέ-
 μνηνεν. 790

σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
 φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λῶβα,
 σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
 ξύναιμον ἔχεις ταράξας·
 νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρον 795
 νύμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὀμιλῶν
 θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα.
 νῦν δ' ἤδη γὰρ καὶ τὸς θεσμῶν 801
 ἔξω φέρομαι τὰδ' ὀρῶν, ἴσχειν δ'
 οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
 τὸν παγκοίτην ὅθ' ὀρῶ θάλαμον
 τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν. 805

ΑΝ. ὀρᾷτ' ἔμ', ὦ γὰρ πατρίας πολῖται,
 τὰν νεάταν ὁδὸν

781—790 = 791—800.

806—816 = 823—833.

στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
 λεύσσουνσαν ἀελίου,
 κοῦποτ' αὐθις· ἀλλὰ μ' ὁ πάγκοινος Ἄιδας ζῶσαν
 ἄγει 810

τὰν Ἀχέροντος
 ἀκτάν, οὐθ' ὑμεναίων
 ἔγκληρον, οὐτ' ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕμνος 815
 ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

ΧΟ. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἐπαινον ἔχουσ'
 ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
 οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
 οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820
 ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
 θνητῶν Ἄιδην καταβίσει.

ΑΝ. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὰν Φρυγίαν ξέναν
 Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ, 825
 τὰν κισσὸς ὥς ἀτενῆς
 πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὄμβροι τα-
 κομέναν,

ὥς φάτις ἀνδρῶν,
 χιών τ' οὐδαμὰ λείπει, 830
 τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· ἤ με
 δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.

ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής,
 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
 καίτοι φθιμένῳ τοῖσι θεοῖσιν
 σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι.

ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῶων, 838
 οὐκ οἰχομέναν ὑβρίζεις, 840

838—856 = 857—875.

ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ὦ πόλις, ὦ πόλεως
 πολυκλήμονες ἄνδρες·
 ἰὼ Διοκαῖα κρῆναι Θήβας τ'
 εὐαρχάτου ἄλσος, ἔμπας 845
 ξυμάρτυρας ὑμ' ἐπικτῶμαι,
 οἷα φίλων ἄκλαντος, οἷοις νόμοις
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου
 ἰὼ δύστανος, 850
 ἔτ' οὐς' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ' οὔσα,
 μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

ΧΟ. προβάς' ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύν· 855
 πατρῶον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.

ΑΝ. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
 πατρὸς τριπόλιστον οἶτον
 τοῦ τε πρόπαντος
 ἀμετέρου πότμου 860
 κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
 ἰὼ ματρῶαι λέκτρων ἄται
 κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
 ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός,
 οἷων ἐγὼ ποθ' ἅ ταλαίφρων ἔφυν· 865
 πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
 ἰὼ δυσπότμων
 κασίγνητε τιμῶν κυρήσας, 870
 θανῶν ἔτ' οὔσαν κατήναρές με.

ΧΟ. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
 κράτος δ' ὅτῳ κράτος μέλει
 παραβατὸν οὐδαμᾶ πέλει·

σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά.

875

ΑΝ. ἄκλαντος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ἐρχομαι
τὰν πυμάταν ὁδόν· οὐκέτι μοι τόδε
λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
θέμις ὄρᾶν ταλαίνα·
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στενάζει.

880

ΚΡ. ἄρ' ἴστ', αἰοιδὰς καὶ γούους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὥς οὐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρεὶή λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὥς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὥς εἴρηκ' ἐγὼ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χοῇ θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα νυμφεύειν στέγη·
ἡμεῖς γὰρ ἄγνοι τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.

885

890

ΑΝ. ᾧ τύμβος, ᾧ νυμφεῖον, ᾧ κατασκαφῆς
οἰκησις αἰέθρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ᾧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφαςσ' ὀλωλότων·
ᾧν λοισθία γὰρ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ
κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἤξειν πατρί, προσφιλῆς δὲ σοί,
μητέρ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ
ἔλousα κἀκόσμησα κἀπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρυνναι.
καίτοι σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
[οὐ γὰρ ποτ' οὔτ' ἄν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν, 905
οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,

895

900

βία πολιτῶν τόνδ' ἂν ἡρόμην πόνον.
 τίνας νόμον δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἡμπλακον, 910
 μητρὸς δ' ἐν Αἰδου καὶ πατρὸς κεκενθότοι
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.]
 τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσας ἐγὼ
 νόμῳ Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὧ κασίγνητον κῆρα. 915
 καὶ νῦν ἄγρι με διὰ χειρῶν οὕτω λαβὼν
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείον τροφῆς,
 ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δῦσμορος
 ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς· 920
 ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τίς αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦς' ἐκτησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ, 925
 παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
 εἰ δ' οἷδ' ἀμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων ὄριπαί
 τήμδε γ' ἔχουσιν.

930

ΚΡ. τοιγάρτοι καὶ τοῖσιν ἔχουσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὑπερ.

ΑΝ. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 τοῦπος ἀφίεται.

ΚΡ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι.

935

ΑΝ. ὦ γῆς Θήβης ἔστυ πατρῷον

καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγομαι δὴ κούκῃ μέλλω.
 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι 940
 [τὴν βασιλῖδα μούνην λοιπὴν],
 οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάης οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς· 945
 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρῃ θαλάμῳ κατεξεύχθη·
 καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
 καὶ Ζηνὸς ταμιεύσκε γονὰς χρυσορύντους. 950
 ἀλλ' ἅ μοιριδία τις δύνασις δεινὰ·
 οὐτ' ἂν νιν ὄλβος οὐτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
 ἁλίκευποι

κελαινὰ νᾶες ἐκφύγοιεν.
 ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
 Ἥδωνων βασιλεύς, κερτομίῳις ὀργαῖς
 ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
 οὕτω τὰς μανίας δεινὸν ἀποστᾶζει
 ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίαις 960
 ψάφῳ τὸν θεὸν ἐν κερτομίῳις γλώσσαις.
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὐῖόν τε
 πῦρ,

φιλαύλους τ' ἠρέθειζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ κνανέων σπιλάδων διδύμας ἄλως
 ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
 Σαλμυδησός, ἵν' ἀγχίπτολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινεΐδαις
 εἶδεν ἄρατὸν ἔλκος

944—954 = 955—965.

966—976 = 977—987.

ἄραχθ' ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαῶν ἀλαστόροισιν ὁμμάτων κύκλοις
 ἄτερθ' ἐγγέων, ὕφ' αἵματηραῖς 975
 χεῖρεςσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεσι μελέαν πάθαν 977
 κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν· 980
 ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἄντας' Ἐρεχθιδᾶν,
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
 τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρώαις
 Βορέας ἄμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
 θεῶν παῖς· ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνα
 Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὧ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἄνακτες, ἤκομεν κοινήν ὁδὸν
 δὴ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὕτη κέλευθος ἐκ προσηγητοῦ πέλει. 990

ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραίε Τειρεσία, νέον;

ΤΕ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.

ΚΡ. οὐκ οὐν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.

ΤΕ. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.

ΚΡ. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995

ΤΕ. φρόνει βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

ΚΡ. τί δ' ἔστιν; ὥς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.

ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.

εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
 ἴζων, ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν, 1000
 ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνιθίων, κακῶ
 κλάζοντας οἷστρω καὶ βεβαρβαρωμένῳ·
 καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
 ἔργων· πετρῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἔσημος ἦν.

εὐθὺς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγενόμην 1005
 βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
 Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῷ
 μυδῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο
 κᾶτυφε κἀνέπτυνε, καὶ μετάρσιοι
 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρνεῖς 1010
 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
 τοιαῦτα παῖδός τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
 φθίνοντ' ἀσῆμων ὀργίων μαντεύματα·
 ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ.
 καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις. 1015
 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάται τε παντελεῖς
 πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
 τοῦ δυσμόρου πεπιῶτος Οἰδίπου γόνου.
 κατ' οὐδέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
 θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, 1020
 οὐδ' ὕρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
 ἀνδροφθόρου βεβρωῶτες αἵματος λίπος.
 ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦξαμαρτάνειν·
 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ 1025
 ἄβουλος οὐδ' ἀνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 πεσὼν ἀκῆται μῆδ' ἀκίνητος πέλῃ.
 αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
 ἀλλ' εἴκε τῷ θανόντι μῆδ' ὀλωλότα
 κέντει· τίς ἀλκή τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030
 εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
 ἡδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
 ὦ πρόεσβν, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδὲ μαντικῆς
 ἀπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ' ὑπαὶ γένους 1035

ΚΡ.

ἐξημπολόημαι κάμπεφόρτισμαι πάλαι.
 κερδαίνεται, ἐμπολάτε τὰπὸ Σάρδεων
 ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
 χρυσόν· τάφω δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε,
 οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν 1040
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 οὐδ' ὥς μίasma τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
 θάπτειν παρήσω κείνον· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 θεοὺς μιαίνειν οὐτις ἀνθρώπων σθένει.
 πίπτουσι δ', ὧ γεραῖε Τειρεσία, βροτῶν 1045
 χοῖ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρ', ὅταν λόγους
 αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

ΤΕ. φεῦ·

ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,

ΚΡ. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις;

ΤΕ. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; 1050

ΚΡ. ὅσῳ περ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

ΤΕ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῇ με θεσπίζειν λέγων.

ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055

ΤΕ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

ΚΡ. ἄρ' οἶσθα ταγόνους ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;

ΤΕ. οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.

ΤΕ. ὄρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060

ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.

ΤΕ. οὐτῷ γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.

ΚΡ. ὥς μὴ 'μπολήσωμαι ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

ΤΕ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
 τρόχους ἀμιλλητῆρας ἥλιον τελεῖν, 1065

ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγγνων ἕνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσει,
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω
 ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῳκίσας,
 ἔχεις δὲ τῶν· κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν 1070
 ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
 ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
 λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἑρινύες, 1075
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
 καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
 λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
 ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
 ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις, 1080
 ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγγισαν
 ἢ θῆρες ἢ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων
 ἀνόσιον ὁσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.
 τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
 βέβαια, τῶν σὺ θάλλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
 ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
 καὶ γυνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαιτέραν
 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ὧν νῦν φέρει.
 XO. ἀνήρ, ἕναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας· 1091
 ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
 τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.
 KP. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας· 1095
 τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ

ἄτη πατάξει θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.

ΚΡ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.

ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατῶρυχος στέγης
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον. 1100

ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρειαθεῖν;

ΧΟ. ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

ΚΡ. οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι
τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον. 1105

ΧΟ. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μὴδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.

ΚΡ. ᾧδ' ὥς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἔτ' ἔτ' ὀπάουες,
οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χερσὶν
ὀρμαῖσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110

* * * * *

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ἢ σφάζοντα τὸν βίον τελεῖν.

ΧΟ. πολυῶνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα 1115

γένος, κλυτὰν δὲ ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἑλευσινίας 1120

Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν

ὁ ματρόπολιν Θήβαν

ναιετῶν παρ' ὑγρῶν

Ἰσμηνοῦ ρεῖθρων ἀγρίου τ'

ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125

σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὥπωπε
λιγνύς, ἐνθα Κωρύκεια

1115—1125 = 1126—1136.

νύμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα· 1130
 καί σε Νυσαίων ὀρέων
 κισσήρεις ὄχθαι γλωρά τ' ἄκτᾶ
 πολυστάφυλος πέμπει,
 ἀμβρότων ἐπέων
 εὐαζόντων Θηβαῖας 1135
 ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·
 τὰν ἔκπαγλα τιμᾶς
 ὑπὲρ πασᾶν πόλεων
 ματρὶ σὺν κεραννία·
 καὶ νῦν, ὥς βιαίας 1140
 ἔχεται πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
 ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στονόεντα πορθμόν. 1145
 ἰὼ πῦρ πνεόντων
 χοράγ' ἄστρον, νυχίων
 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Δίον γένεθλον,
 προφάνηθ', ὦναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοις 1150
 Θυίαισιν, αἷ σε μαινόμεναι πάννυχοι
 χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἰακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
 οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
 οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεί·
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν ἐφεστώτων βροτοῖς. 1160
 Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὥς ἐμοί, ποτέ,

1137—1145 = 1146—1154.

σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
 λαβὼν τε χώρας παντελῇ μοναρχίαν
 ἠϋθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·
 καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 116
 ὅταν προδῶ σῶμ' ἀνδρός, οὐ τίθην' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
 πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
 καὶ ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ
 τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 117
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

ΧΟ. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἤκεις φέρων;

ΑΓ. τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.

ΧΟ. καὶ τίς φρονεῖ; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.

ΑΓ. Αἴμων ὕλωεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται. 118

ΧΟ. πότερα πατρῷας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;

ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.

ΧΟ. ᾧ μάντι, τοῦπος ὥς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.

ΑΓ. ὥς ᾧδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλευεῖν πάρα.

ΧΟ. καὶ μὴν ὀρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 119
 δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
 ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχῃ περᾶ.

ΕΤΡΥΔΙΚΗ.

ᾧ πάντες ἄστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην
 πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
 ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος. 120
 καὶ τυργάνω τε κληῖθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
 χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
 βάλλει δι' ὧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
 δείσασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐτίς εἶπατε· 121

- κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἀκούσομαι.
 ΑΓ. ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ
 κοῦδέν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
 τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὦν ἐς ὕστερον
 ψεύσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' αἰεί. 1195
 ἐγὼ δὲ σὺ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
 πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεὲς
 κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
 Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν, 1200
 λούσαντες ἀγνὸν λουτρὸν, ἐν νεοσπάσιν
 θαλλοῖς ὃ δὴ ἔλειπτο συγκατήγομεν,
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
 χάσαντες αὐτὶς πρὸς λιθόστρωτον κόρης
 νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
 τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
 ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμῶξας δ' ἔπος 1210
 ἵησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγὼ,
 ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυστυχεστάτην
 κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 παιδὸς με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι,
 ἵτ' ἄσσον ὠκεῖς καὶ παραστάντες τάφῳ 1215
 ἀθρήσαθ', ἄρμον χάματος λιθοσπαδῇ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνήμ' ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
 τὰδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότης κελεύσμασιν
 ἡθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220
 τὴν μὲν κρεμαστὴν ἀνχένος κατείδομεν,

βρόχῳ μιτώδει σινδόνας κατημμένην,
 τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετὴ προσκείμενον,
 εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
 καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225
 ὃ δ' ὡς ὁρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμῶξας ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν κἀνακωκύσας καλεῖ·
 ὦ τλήμων, οἷον ἔργον εἰργασαι· τίνα
 νοῦν ἔσχεις; ἐν τῷ συμφορᾷ διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1230
 τὸν δ' ἀγρόις ὕσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
 πτύσας προσώπῳ κοῦδὲν ἀντειπών, ξίφους
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὁρμωμένου
 πατρὸς φρυγᾶσιν ἤμπλακ'· εἶδ' ὁ δῶμορος
 αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθείς 1235
 ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὕρρον
 ἀγκῶν' ἔτ' ἐμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ῥοήν
 λευκῇ παρειᾷ φοινίον σταλάγματος.
 κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ 1240
 τέλη λαχὼν δειλαιοῖς εἰν Αἰδου δόμοις,
 δειξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
 ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
 ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
 φρούδῃ, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245
 ΑΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
 ἄλλῃ τέκνου κλύουσας ἐς πόλιν γόους
 οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγῃς ἔσω
 δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
 [γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἀμαρτά-
 νειν.] 1250

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἢ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ

δοκεῖ προσεῖναι χῆ μάτην πολλὴ βοή.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μὴ τι καὶ κατὰσχετον
 κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
 δόμους παραστείχοντες· εὖ γὰρ οὖν λέγεις. 1255
 καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστὶ που σιγῆς βάρος.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἔναξ αὐτὸς ἐφήκει
 μνημ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
 εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίας
 ἄτης, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτών. 1260
 ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ',
 ὦ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
 ὦμοι ἐμῶν ἀνολβα βουλευμάτων. 1265
 ἰὼ παῖ, νέος νέῳ ξὺν μόρῳ,
 αἰαῖ αἰαῖ,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
 ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὁψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270
 ΚΡ. οἴμοι,
 ἔχω μαθὼν δειλαιοῖς· ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ
 θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
 ἐπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγροῖς ὁδοῖς,
 οἴμοι, λακκάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
 φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278
 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
 ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά. 1280
 1261—1277 = 1284—1300.

- KP. τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;
 ΕΞ. γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
 δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
 KP. ἰὼ ἰὼ δυσκάθατος Αἰδου λιμὴν, 1284
 τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις; 1285
 ὦ κακάγγελτά μοι
 προπέμψας ἄχην, τίνα θροεῖς λόγον;
 αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
 τί φῆς, παῖ; τί ν' αὖ λέγεις μοι νέον,
 αἰαῖ αἰαῖ, 1290
 σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
 γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
 XO. ὄρᾱν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
 KP. οἴμοι,
 κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
 τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
 ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσσιν ἄρτίως τέκνον,
 τάλας, τὸν δ' ἐναντα προσβλέπω νεκροῦ.
 φεῦ φεῦ μάτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον. 1300
 ΕΞ. ἦ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία πέριξ
 λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
 τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
 αὐθις δὲ τοῦδε, λοισθήιον δὲ σοὶ κακὰς
 πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
 KP. αἰαῖ αἰαῖ,
 ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
 ἐπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
 δειλαῖος ἐγὼ, αἰαῖ, 1310
 δειλαία δὲ συγκέκραμαι δῦα.
 ΕΞ. ὥς αἰτίαν γε τῶνδε κακείνων ἔχων
 1306—1311 = 1328—1333.

πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.

KP. ποίῳ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;

EΞ. παῖσας ὕφ' ἥπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως 1315
παιδὸς τόδ' ἦσθετ' ὀξυκώκυτον πάθος.

KP. ὦμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι, 1320
ἄγετέ μ' ὅ τι τάχιστ', ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1325

XO. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς
βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.

KP. ἴτω ἴτω,
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
ἐμοὶ τερμίαν ἔργων ἀμέραν
ὑπατος· ἴτω ἴτω,
ὅπως μηκέτ' ἅμαρ ἄλλ' εἰσίδω. 1333

XO. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρῆ
πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρῆ 1335
λειν.

KP. ἀλλ' ὦν ἐρῶ, τοιαῦτα συγκατηυξάμην.

XO. μή νυν προσεύχου μηδέν· ὥς πεπωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῇ.

KP. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκὼν κάκτανον 1340
σέ τ' αὖ τάνδ', ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
ὅπα πρὸς πότρεα κλιθῶ· πάντα γὰρ
λέχρια τὰν χειροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατί μοι 1345
πότμος δυσκόμιστος εἰσῆλατο.

XO. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
1317—1325 = 1339—1346.

πρῶτον ὑπάρχει· χρόν' δ' ἐς τὰ θεῶν
μηδέν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεράυχων
ἀποτίσαντες
γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1350

VI.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΤΑΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΤ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ (Π. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῶν ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τοῦτου τὸ τῆς Ἀμάλθειας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτόν, ὅπερ εὕξειτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς, καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφύραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεταί. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεί, κονδύλῳ παῖδας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήνηκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἤλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσως ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημεν μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὃ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὃ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηιά-

νειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόλῳ, εἰ θέλοι πρὸς
 Ἑρακλέα φίλιαν ἔχειν, τὸν τε ἰὼν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόλῳ
 καὶ τὸ ὄν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας
 δέδωκεν· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ
 Ἑρακλῆς τὴν Ἀρυσίαν χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντή-
 σαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν
 ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὥς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα
 πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Ἀρυσίαν κατεπολέμησεν.
 αὐτῷ ἐκείθεν Αἰγυμῖον βασιλεῖ συνεμάχησε Λωρῆων. Ἀπιδθαί
 γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνων στρα-
 τηγοῦντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἑρακλέα βοηθὸν
 ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἑρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον
 μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν·
 ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Ἀρυ-
 σίαν, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Ἀπιδθῶν σύμμαχον. παριόντα
 δὲ Ἴωνα εἰς μονομαχίαν προηκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος
 καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὥς δὲ εἰς
 Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἴασε μεθ'
 ὕπλων παρίεναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέ-
 κτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατὸν ἐπ' Οἰχαλίαν
 συνήθροισεν, Εὐρυντον τιμαρῆσασθαι θέλων. συμμαχοῦντων
 δ' Ἀρκάδιον αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λο-
 κρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυ-
 ντον, αἶρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσα-
 μένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασον τὸν Κήρυκος καὶ Ἀργεῖον
 καὶ Μέλανα, τοὺς Δικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας
 τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰγυμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς
 Κηναῖον τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο.
 μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἰσόντα.
 παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πνυθομένη,
 καὶ δεισάσα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀλη-
 θεῖα φίλτρον εἶναι τὸ ὄν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα
 ἔχρισεν. ὥς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας
 ἠσθίετο, τὸν μὲν Ἀλχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχίνα δὲ ἐπὶ νεῶς
 κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.
 Ἑρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ἰλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν
 παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμε-

νος εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας
ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Πολύας
παριῶν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ'
αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται νέφος
ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα
τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἦβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ
παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἑρμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαιινόν.
ἑβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
ἐκ Θωρήκης, ἕνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἑρυνθείης.
ἐνδέκατον δ', ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Αἰδαο.
δωδέκατον δ', ἠνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
Θεστίεω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
 ὥς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνῃ τις, οὐτ' εἰ χρηστὸς οὐτ' εἰ τῷ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν,
 ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῇ τε καὶ βαρύν,
 ἣτις πατὴρ μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναίονσ' ἔτ' ἐν Πλευρώνι νυμφείων ὄκνον
 ἄλγιστον ἔσχον, εἰ τις Αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστὴρ γάρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
 ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρός, 1
 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
 βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη 1
 δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
 πρὶν τῇσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἄσμενῃ δέ μοι,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης 2
 ἐκλύεται με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 οὐκ ἂν διείποιμ'. οὐ γὰρ οἶδ'. ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακὼν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὅδ' ἂν λέγοι·
 ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ

μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ. 25
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
 ξυστᾶσ' αἰεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνου προκηραίνουσα· νύξ γὰρ εἰσάγει
 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
 κάφυσάμεν δὴ παῖδας, οὓς κείνός ποτε,
 γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
 σπείρων μόνον προσεῖδε κᾶξαμῶν ἅπαξ.
 τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἐπεμπε λατρεύοντά τω. 35
 νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφυ,
 ἔνταυθα δὴ μάλιστα ταρβήσας' ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάστατοι
 ξένω παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κείνος δ' ὅπου 40
 βέβηκεν οὐδείς οἶδε· πλὴν ἔμοι πικρὰς
 ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει. 45
 κάστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἔμοι
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

δέσποινα Διάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα 50
 τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
 γνῶμαισι δούλαις, καμὲ χρὴ φράσαι τὸ σόν·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ

ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,
 μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς Ὑλλου, εἰ πατρὸς
 νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν
 ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμου
 ὥστ' εἰ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 πάρεστι χρῆσθαι τάνδρῃ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις

ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἄξ ἀγεννήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνή
 δούλη μὲν, εἰρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μήτερ, εἰ διδακτά μοι.

ΔΗ. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου
 τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ἔστιν, αἰσχύνην φέρειν

ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἰ τι πιστεύειν χρεῶν.

ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῦσθαι χθονὸς

ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνον
 Ἀνδρῇ γυναικί φασί νιν λάτρην πονεῖν.

ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν

ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὥς ἐγὼ κλύω.

ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;

ΥΛ. Εὐβοῖδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν ἢ μέλλειν ἔτι.

ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὥς ἔλειπέ μοι
 μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς ὥρας πέρι;

ΥΛ. τὰ ποῖα, μήτερ; τὸν λόγον γὰρ ἄγνοῶ.

ΔΗ. ὥς ἢ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν
 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλου — υ ι υ —
 τὸν λοιπὸν ἤδη βίοντον εὐαίων' ἔχειν.
 ἐν οὖν ῥοπῇ τοιαῦδε κειμένῳ, τέκνον,
 οὐκ εἴ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσῶσμεθα
 [ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος]

κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα; 85

ΥΛ. ἀλλ' εἶμι, μήτηρ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
 βάξιν κατήδη τῶνδε, κἂν πάλαι παρῇ·
 νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄραν.
 νῦν δ' ὥς ξυνήμ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ 90
 παῖσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

ΔΗ. χώρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
 πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ὄν αἰόλα νύξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάξει τε,
 φλογιζόμενον 94

Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ
 τοῦτο καρῦξαι, τὸν Ἀλκυήνας πόθι μοι πόθι
 μοι ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ
 φλεγέθων, 99

ἢ ποντίας ἀυλῶνος ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεῖς,
 εἰπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 102

ποθομένῃ γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἐμφυνεικῇ
 Δηιάνειραν ἀεὶ,

οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, 105
 οὐποτ' εὐνάξιν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον,
 ἀλλ' εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσιν
 ὁδοῦ

ἐνθυμίῳ εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κα-
 κὰν δύστανον ἐλπίζουσιν αἶσαν. 111

πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρέι πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ, 115
 οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ στρέφει, τὸ δ' αὖξει βιότου

94—102 = 103—111.

112—121 = 122—131.

πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλὰ τὴν
θεῶν

αἶεν ἀναμπλάκητον Ἄϊδα σφε δόμων ἐρύκει. 12
ὧν ἐπιμεμφομένα σ' ἄδεια μὲν, ἀντία δ' οἶσω. 12
φραμί γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 12
χοῆναί σ'· ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' ὃ πάντα κραίνω
βασιλεὺς

ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ
χαρὰ
πᾶσι κυκλοῦσιν οἶον ἄρκτου στροφάδες καὶ
λευθοί. 13

μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα 13
νύξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες οὔτε πλοῦτος,
ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τὴν
καὶ στέρεσθαι.

ὦ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἶεν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε
τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 14

ΔΗ. πεπυσμένη μὲν, ὥς ἀπεικάσαι, πάρει
πάθημα τοῦμόν· ὥς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα νῦν τ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλπος θεοῦ 14
οὐδ' ὄμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
ἐς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνή
κληθῇ λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος.
[ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.
τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.]
πάθη μὲν οὖν διὰ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην·

ἐν δ', οἶον οὐπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
 ὁδὸν γὰρ ἤμος τὴν τελευταίαν ἀνάξ 155
 ὠρμᾷτ' ἀπ' οἴκων Ἑρακλῆς, τότε' ἐν δόμοις
 λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
 ξυνθήμαθ', ἅμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιῶν, οὐπω φράσαι,
 ἀλλ' ὥς τι θράσων εἶρπε κοῦ θανούμενος. 160
 νῦν δ' ὥς ἔτ' οὐκ ὦν εἶπε μὲν λέχους ὅ τι
 χρεῖή μ' ἐλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρῶας γῆς διαιρετὸν νέμοι,
 χρόνον προτάξας ὥς τρίμηνον ἡνίκα
 χῶρας ἀπείη κἀνιαύσιον βεβῶς 165
 [τότ' ἢ θανεῖν χρεῖη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ
 ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἤδη ξῆν ἀλυπήτῳ βίῳ].
 τοιαῦτ' ἔφραξε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα
 [τῶν Ἑρακλείων ἐκτελεντᾶσθαι πόρων], 170
 ὥς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
 Ἀσδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνον
 τοῦ νῦν παρόντος, ὃ τέλεσθῆναι χρεῶν
 ὥστ' ἐνδεῶς εὐδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ 175
 φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἰ με χρὴ μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.
 εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῇ
 στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

XO.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

θέσποινα Διάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων 180
 ὕκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκου
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κἀκ μάχης
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

- ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραῖέ, τόνδε μοι λόγον;
- ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοῦς τὸν πολύζηλον πόσιν
ἤξειν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
- ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἄστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
- ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Αἰχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
ἀπῆλξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε
πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῶμην χάριν.
- ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἔπεστιν, εἶπερ εὐτυχεῖ;
- ΑΓ. οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεῶς
κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω·
τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἐκῶν, ἐκοῦσι δὲ
ξύνεστιν· ὅψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
- ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἰτης ἄτομον ὅς λειμῶν' ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἶ τ' εἴσω στέγης
αἶ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὥς ἄελπτον ὅμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὼν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
- ΧΟ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς
ὁ μελλόννυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἵτω κλαγγὰ τὸν εὐφραρέτραν
Ἀπόλλω προστάταν·
δομοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν'
ἀνάγειτ', ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἀρτεμιν Ὀρτυγίαν,
ἐλαφαβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε νύμφας.
αἰείρομαι οὐδ' ἀπώσομαι

τὸν αὐλόν, ὦ τύραννε τᾷς ἐμᾶς φρενός.
 ἰδοὺ ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,
 εὐοῖ εὐοῖ,
 ὁ κισσὸς ἔρτι βακχίαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν. 220
 ἰὼ ἰὼ Παιάν.
 ἰδ', ὦ φίλα γυναικῶν,
 τάδ' ἀντίπρωρα δὴ σοι
 βλέπειν πάρεστ' ἐναργή.

ΔΗ. ὄρω, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος 225
 φρουρὰν παρήλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
 χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ
 πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,
 γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς 230
 πρᾶσσουντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.
 ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἂ πρῶτα βούλομαι
 δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλῇ προσδέξομαι.

ΛΙ. ἔρωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
 καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσφ' βαρύν. 235

ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρίδας εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΛΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίς, ἔνθ' ὀρίζεται
 βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.

ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;

ΛΙ. εὐκταῖ', ὅθ' ἦρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει 240
 χώραν γυναικῶν ὧν ὄρᾳς ἐν ὄμμασιν.

ΔΗ. αὐταὶ δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
 οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμποραὶ κλέπτουσί με.

ΛΙ. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
 ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245

ΔΗ. ἦ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον

- χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
 ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλεῖστον ἐν Αὐδοῖς χρόνον
 κατείχεθ', ὥς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλευθέρος,
 ἀλλ' ἐμποληθεῖς· τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνου,
 γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ. 251
 κεῖνος δὲ πραθεῖς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ
 ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὥς αὐτὸς λέγει,
 χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦναιδος λαβὼν
 ὥσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
 ἢ μὴν· τὸν οἱ κτιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδί καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
 κούχ ἡλίωσε τοῦπος, ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
 στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτείαν. τὸνδε γὰρ μεταίτιον 260
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρώθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενί,
 λέγων χεροῖν μὲν ὥς ἄφνικ' ἔχων βέλη 265
 τῶν ὦν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
 φανείς δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ' ἐλευθέρου
 ῥαίοιτο· δειπνοῖς δ' ἡνίκ' ἦν ὠνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
 ὥς ἔκετ' αὐθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν 270
 πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
 τότ' ἄλλος· αὐτὸν ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
 ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἀναξ
 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατήρ Ὀλύμπιος 275
 πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν οὐδ' ἠνέσχετο,
 ὀθούνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ

ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἡμύνατο,
 Ζεὺς τᾶν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ·
 ὕβριον γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280
 κείνοι δ' ὑπερχλίωντες ἐκ γλώσσης κακῆς
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἰς' οἰκήτορες,
 πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾷς
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον

χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285
 ἐφεῖτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὦν κείνῳ τελέω.
 αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 ῥέξῃ πατρὶά· Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 φρύνει νιν ὥς ἤξοντα· τοῦτο γὰρ λόγον
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἡδίστον κλύειν. 290

ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.
 ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
 κλύουσα προᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν. 295

ὁμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοποῦμένοις
 ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
 ἔμοι γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
 ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης
 χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300

αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μὴ ποτ' εἰσίδοιμί σε
 πρὸς τοῦμόν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι. 305
 οὔτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὁρωμένην.

ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;
 ἄνανδρος ἦ τεκοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν

- πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
 Αἶχα, τίνοσ ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν; 31
 τίς ἡ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιλύσας πατήρ;
 ἔξειπ'· ἐπεὶ νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα
 βλέπουσ', ὅσῳ περ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
- ΔΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ, τί δ' ἂν με καὶ κρίνεις; ἴσως
 γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 31
- ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
 ΔΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.
- ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
 ΔΙ. ἦκιστα· σιγῇ τοῦμόν ἐργον ἦνυτον.
- ΔΗ. εἰπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς, ἐπεὶ 32
 καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἶ.
- ΔΙ. οὐ τάρτα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
 χρόνῳ διήσει γλῶσσαν, ἦτις οὐδαμὰ
 προύφηγεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἶν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος 32
 δακρυρροεὶ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
 διήνεμον λέλοιπεν· ἡ δέ τοι τύχη
 κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
- ΔΗ. ἢ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
 οὕτως ὅπως ἡδίστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 3
 τοῖς οὔσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ διπλὴν λάβοι·
 ἄλλος γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
 χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἷ θέλεις
 σπεύδῃς, ἐγώ τε τέκνον ἐξαρκῇ τιθῶ.
- ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμεύσας, ὅπως
 μάθῃς ἔνευ τῶνδ', οὔστιν' ἄς τ' ἔγεις ἔσω,
 ὦν τ' οὐδὲν εἰσῆκουσας ἐκμάθῃς ἃ δεῖ·
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
- ΔΗ. τί δ' ἐστί; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;

- ΑΓ. σταθεῖς ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
- ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ ἴμοι ταῖσδ' ἑξείπειν θέλεις;
- ΑΓ. σοὶ ταῖσδ' ἑξείπειν οὐδὲν εἴργεται, τούτους δ' ἔα.
- ΔΗ. καὶ δὴ βεβῶσι, χά λόγος σημαινέτω. 345
- ΑΓ. ἀνὴρ ὃδ' οὐδὲν ὦν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
- ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
- ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρ' εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι
τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἐρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
οὐ τὰπὶ Λυδοῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ' οὐδ' ὃ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος·
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἐμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
ἐγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ἣ
τὸν ἐργάτην τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἐπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὀρᾷς, ἥκει δόμους 365
ὡς τοῦσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδύκα τόδε·
οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐκτεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποινα, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370

- καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
 ἀγορᾷ συνεξήκονον ὡσαύτως ἐμοί,
 ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
 οὐχ ἤδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξεῖραχ' ὁμῶς.
- ΔΗ. οἶμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμι πράγματος;
 τί ν' εἰσδέδεγμαι πημονήν ὑπύστερον
 λαθραῖον; ὦ δύστηνος· ἄρ' ἀνώνυμος
 πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο;
- ΑΓ. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν,
 πατὴρ δὲ μὲν οὐσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ
 Ἰόλῃ καλεῖτο, τῆς ἐκείνος οὐδαμὰ
 βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
- ΧΟ. ὕλονται — μὴ τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
 λαθραῖ' ὅς ἄσκει μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά.
- ΔΗ. τί χρὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὥς ἐγὼ λόγοις
 τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
- ΧΟ. πεύθου μολοῦσα τάνδρος, ὥς τάχ' ἂν σαφῇ
 λέξειεν, εἰ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
- ΔΗ. ἀλλ' εἰμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.
- ΧΟ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποεῖν;
- ΔΗ. μῖμν', ὥς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
 ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
- ΑΙ. τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
 δίδαξον, ὥς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
- ΔΗ. ὥς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν
 ἔσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
- ΑΙ. ἀλλ' εἰ τι χρῆζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
- ΔΗ. ἡ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
- ΑΙ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ.
- ΔΗ. τίς ἢ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἤκεις ἄγων;
- ΑΙ. Εὐβοίης· ὦν δ' ἔβλασται οὐκ ἔχω λέγειν.

- ΑΓ. οὔτος, βλέφ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
 ΛΙ. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
 ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὃ σ' ἱστορῶ.
 ΛΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Διάνειραν, Οἰνέως 405
 κόρην δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
 λεύσσω μάταια, δεσπότιν τε τὴν ἐμήν.
 ΑΓ. τοῦτ' αὖτ' ἐχορῆσον, τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις
 δέσποιναν εἶναι τήνδε σὴν; ΛΙ. δίκαια γάρ.
 ΑΓ. τί δῆτα; ποῖαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, 410
 ἣν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν;
 ΛΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
 ΑΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο θρῶν κυρεῖς.
 ΛΙ. ἄπειμι· μῶρος δ' ἦ πάλα κλύων σέθεν.
 ΑΓ. οὔ, πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἱστοροῦμενος βραχύ. 415
 ΛΙ. λέγ', εἰ τι χορήξεις· καὶ γὰρ σὺ σιγηλὸς εἶ.
 ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
 κάτοισθα δῆτ'; ΛΙ. οὐ φημι· πρὸς τί δ' ἱστο-
 ρεῖς;
 ΑΓ. οὐκ οὖν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὄρας,
 Ἰόλῃν ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἄγειν; 420
 ΛΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολῶν
 σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών;
 ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίῳ
 ἄγορᾳ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσέηκους ὄχλος.
 ΛΙ. κλύειν γ' ἔφασκον· ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται 425
 δόκησιν εἰπεῖν ἀξιακριβῶσαι λόγον.
 ΑΓ. ποῖαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
 ΛΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
 δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430
 ΑΓ. ὃς σοῦ παρὼν ἤκουσεν, ὥς ταύτης πόθῳ

- πόλις δαμείῃ πᾶσα, κοῦχ ἡ *Ανδία*
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρωσ φανείς.
- ΛΙ. ἄνθρωπος, ᾧ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν τι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σῶφρονος. 435
- ΔΗ. μή, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον *Οἰταῖον νάπος*
Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ
 οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τάνθρωπων, ὅτι
 χαίρειν πεφύκασ' οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς αἰεί. 440
 Ἔρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμοῦ γε· πῶς δ' οὐ χᾶτέρας οἷας γ' ἐμοῦ;
 ὥστ' εἴ τι τῷμῳ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ 445
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῇδε τῇ γυναικὶ τῇ μεταιτίᾳ
 τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
 ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσῃ κακός.
 ἀλλ' εἰπέ πᾶν τᾶληθές· ὥς ἐλευθέρῳ
 ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσσεστιν οὐ καλή.
 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γὰρ οἷς εἰρηκας, οὐ φράσσουσ' ἐμοί.
 κεί μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβείς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πνθίεσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χᾶτέρας
 πλείστας ἀνὴρ εἷς *Ἡρακλῆς* ἔγρημε δῆ;
 κοῦπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκας· οὐδ' ὄνειδος· ἥδε τ' οὐδ' ἂν εἰ

κάρτ' ἔντακείη τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ὥκτιρα δὴ μάλιστα προσβλέψας, ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
 καὶ γῆν πατρῶαν οὐχ ἑκοῦσα δύσμορος
 ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ἴτω κατ' οὔρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἕλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν αἰεί.

ΧΟ. πείθου λεγούσῃ χρηστᾷ, κοῦ μέμψει χρόνῳ 470
 γυναικὶ τῇδε κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν.

ΛΙ. ἀλλ' ὦ φίλῃ δέσποινα, ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοι φράσω τᾶληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἥμερός ποθ' Ἑρακλῆ
 διῆλθε, καὶ τῆσδ' εἵνεχ' ἡ πολύφθορος
 καθηρέθη πατρῶος Οἰχαλία δόρυ.

καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὐτ' εἶπε κρύπτειν οὐτ' ἀπηρνήθη ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτός, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
 μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἡμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485
 καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους,
 οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρημέναι·
 ὥς τᾶλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἥσσαν ἔφν.

ΔΗ. ἀλλ' ὦδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δοᾶν, 490
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέργης
 χωρῶμεν, ὥς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρῃς,

ἂ τ' ἀντὶ δώρων δῶρα χορὴ προσαρμόσαι,
καὶ ταῦτ' ἄγρης· κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε 49
χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ.

ΧΟ. μέγα τι σθένος ἂ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας αἰεί.
καὶ τὰ μὲν θεῶν

παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαυ ἀπάτασεν οὐ λέγω, 50
οὐδὲ τὸν ἐννυχον Ἄϊδαν

ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·

ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν

τίνες ἀμφίγνοι κατέβαν πρὸ γάμων,

τίνες πᾶμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλῳ 51

ἀγώνων.

ὃ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρο
φάσμα ταύρου, 50

Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὃ δὲ Βακχίας ἀπὸ 51

ἦλθε παλίντονα Θήβας

τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,

παῖς Διός· οἱ τότε ἄολλεῖς

ἶσαν ἐς μέσον ἰέμενοι λεχέων·

μόνα δ' εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμῳ 52

ξυνοῦσα.

τότ' ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων πάταγος, 53

ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων·

ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 54

κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα

πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.

ἂ δ' εὐῶπις ἄβρα

τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ

ἦστο, τὸν δὲ προσμένουσ' ἀκοίταν. 55

ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·

497—506 = 507—516.

τὸ δ' ἀμφινείκητον ὕμνα νύμφας
 ἐν' εἶδ', ἐν' ἀμμένει·

κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
 ὥστε πόρτις ἐρήμα.

530

- ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
 ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
 τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν φράσσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
 τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη. 535
 κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐξευγμένην,
 παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος,
 λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
 καὶ νῦν δὴ οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
 χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς, 540
 ὁ πιστὸς ἡμῖν ἀγαθὸς καλούμενος,
 οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
 ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
 νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ·
 τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή 545
 δύναίτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
 ὁρῶ γὰρ ἦβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
 τὴν δὲ φθίνουσαν· ὦν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
 ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς 550
 ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἄρ' ἦ.
 ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
 γυναικα νοῦν ἔχουσαν· ἦ δ' ἔχω, φίλαι,
 λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ 555
 θηρός, λέβητι χαλκῷ κεκρυμμένον,
 ὃ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ

Νέσσον φθίνοντος ἐκ φονῶν ἀνειλόμην,
 ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὐήνον βροτοῦς
 μισθοῦ πόρευε χερσίν, οὔτε πομπίμοις 56
 κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαίφεσιν νεώς.
 ὃς καὶ μέ, τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμεν,
 φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκ' ἦ μέσῳ πόρῳ,
 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἦν σ' ἐγώ, 56
 χῶ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρνων διερροίξῃσεν. ἐκδυήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
 τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθῃ, 57
 πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψ' ἐγώ·
 ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἧ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοὺς θρόμμα Λερναίας ὕδρας,
 ἔσται φρενὸς σοι τοῦτο κηλητήριον 57
 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
 στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννοήσας, ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα 58
 ξῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
 μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ·
 φίλτροις δ' ἐὰν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ, 58
 μεμηχάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,

δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.

ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὥς τὸ μὲν δοκεῖν 590
ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.

ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὥς οὐδ' εἰ δοκεῖς
ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω 595
θυραῖον ἦδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται.
μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὥς σκοτῶ
κἂν αἰσχροῖα πράσσης, οὐποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.

ΑΙ. τί χρὴ ποεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
ὥς ἐσμέν ἦδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Αἴχα, 600
ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις,
ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναῦφῃ πέπλον,
δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρῃ τῆς ἐμῆς χειρός.
διδούς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
κείνου πάροισιν ἀμφιδύσεται χροῖ, 605
μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
μήθ' ἔρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεῖς
δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.

οὕτω γὰρ ἡνῆγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,
στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς
θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.

καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπὶ μαθήσεται. 615

ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
τὸ μὴ πιθυμεῖν πομπὸς ὦν περισσὰ δρᾶν·
ἐπειδ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
κἄμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἀπλῆς διπλῇ φανῇ.

- ΔΙ. ἀλλ' εἶπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην
βέβαιον, οὐ τοι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγρος ὥς ἔχει δεῖξαι φέρων
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
- ΔΗ. στείοις ἂν ἦδη· καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὥς ἔχοντα τυγχάνει.
- ΔΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
- ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
[προσδέγματ' αὐτήν θ' ὥς ἐδεξάμην φίλως]
- ΔΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἡδονῇ κέαρ.
- ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
μὴ πρὶν λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τὰ κεῖθεν εἰ ποθούμεθα.
- ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἳ τε μέσσαν
Μηλίδα παρ λίμναν
χρυσалаκάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες κλέονται·
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἄχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς ἀλκαῖος κόρος
σοῦται πάσας ἀρετὰς
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν
παντᾷ, δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι

633—639 = 640—646.

647—654 = 655—662.

χρόνον, πελάγιον, ἰδριες οὐδέν· ἃ δέ οἱ φίλα
δάμαρ 650

τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
πάγκλαυτος αἶεν ὥλλυτο·
νῦν δ' Ἄρης οἰστροθεὶς ἐξέλυσ'
ἐπιπόνων ἀμερᾶν.

ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ 655
σταίῃ πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ,
πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιῶτιν ἐστίαν
ἀμείψας, ἔνθα κλήζεται θυτήρ·
ὅθεν μόλοι πανίμερος, 660

τᾶς πειθοῦς παγχρόστῳ συγκραθεὶς
ἐπὶ προφάνσει θηρός.

ΔΗ. γυναικες, ὥς δέδοικα μὴ 'π' ἀριστερὰ
πεπραγμέν' ἧ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.

ΧΘ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἶνέως; 665

ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΘ. οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;

ΔΗ. μάλιστά γ', ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν. 670

ΧΘ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.

ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν οἶον, ἣν φράσω,
γυναικες, ὑμῖν θαῦμα' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
ὧ γὰρ τὸν ἐνδυτήρα πέπλον ἀρτίως
ἔχριον ἀργῆτ', οἶος εὐέρου πόκῳ, 675

τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐθενὸς
τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἔδεστον ἐξ αὐτοῦ φθίνει,
καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος· ὥς δ' εἰδῆς ἄπαν,
ἧ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἔκτενῶ λόγον.
ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν 680

πλευρὰν πικρᾷ γλῶχινι, προυδιδάξατο
 παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσφρόμην
 χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν,
 [καί μοι τὰδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων
 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἔπυρον ἀκτῖνός τ' αἶε 68
 θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σφῆξιν ἐμέ,
 ἕως νιν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμί που.
 κᾶδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
 ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
 μαλλῶ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, 69
 κᾶθηκα συμπτύξας' ἀλαμπές ἡλίου
 κοίλῳ ξυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
 εἴσω δ' ἀποστείχουσα δέρομαι φάτιν
 ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
 τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως 69
 [τῆς οἴος, ᾧ προύχριον, ἐς μέσσην φλόγα,]
 ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν· ὥς δ' ἐθάλλετο,
 ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
 μορφῇ μάλιστα εἰκαστὸν ὥστε πρόιονος
 ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου. 70
 τοιούνδε κεῖται προπετές· ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
 προύκειτ', ἀναξέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
 γλανκῆς ὁπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ
 χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
 ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσσω· 70
 ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
 πόθεν γὰρ ἂν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
 ἐμοὶ παρέσχ' εὐνοίαν, ἧς ἐθνησχ' ὕπο;
 οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσει
 χορήζων ἔθειλγέ μ'. ὦν ἐγὼ μεθύστερον, 71
 ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρυνμαι.

μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθῆσομαι
 γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἔξαποφθερῶ·
 τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημῆναντα, χῶνπερ ἂν θίγῃ, 715
 φθείρει τὰ πάντα· κνωδάλου δὲ τοῦδ' ὕδρ
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ.
 καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλήσεται,
 ταύτῃ σὺν ὀρμῇ κάμῃ συνθανεῖν ἅμα· 720
 ξῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,
 ἥτις προτιμᾷ μὴ κακῇ πεφυκέναι.

ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκάως ἔχει,
 τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χροὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμασιν 725
 οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.

ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας
 ὀργῇ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.

ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
 κοινωνός, ἀλλ' ὃ μὴδὲν ἔστ' οἴκοι βαρύν. 730

ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἀρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
 εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ στυγερῷ· ἐπεὶ
 πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς ὅς πρὶν ὄχετο.

ΤΔ. ὦ μῆτερ, ὥς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
 ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην 735
 ἄλλου κεκληῆσθαι μητέρ', ἢ λῶους φρένας
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμεψασθαί ποθεν.

ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;

ΤΔ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
 πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ. 740

ΔΗ. οἴμοι, τί ν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;

ΤΔ. ὃν οὐχ οἶόν τε μὴ οὐ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ

- φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποεῖν;
- ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μακρὸν ἄξιον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φής;
- ΤΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὕμνασιν πατρὸς δεδορκῶς κοῦ κατὰ γλῶσσαν κλύων.
- ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάξεις τάνδρ' καὶ παρίστασαι;
- ΤΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεῶν. ὅθ' εἶρε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν, νίκης ἄγων τροπαῖα κάκροθίνια, ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρὶφι Διὶ βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα· οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ. μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οὐ κενὸς Αἰχας, τὸ σὸν φέρων δῶρημα, θανάσιμον πέπλον· ὃν κεῖνος ἐνδύς, ὥς σὺ προυξεφίεσο, ταυροκτονεῖ μὲν δῶδεκ' ἐντελεῖς ἔχων λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῇ βοσκήματα. καὶ πρῶτα μὲν δείλαιος ἵλεω φρενί, κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο· ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλόξ αἵματηρὰ καπνὸν πιείρας δρυός, ἰδρὼς ἀνῆει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος, χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας ἐχθρὰς ἐχίδνης ἰὸς ὥς ἐδαίνυτο. ἐνταῦθα δὴ ῥόησε τὸν δυσδαίμονα Αἰχάν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,

ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
 ὃ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνῃς 775
 δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένος.
 κακέϊνος ὡς ἦκουσε καὶ διώδυνος
 σπαραγμοὺς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
 μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἧ λυγίζεται,
 ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραι· 780
 κόγχης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἴμωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 κοῦδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν. 785
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτίπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἔκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπέειπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἴμωγῇ βοῶν, 790
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἶον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν βίου,
 τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
 δακρυρροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ·
 ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγῃς τοῦμὸν κακόν,
 μηδ' εἴ σε χροὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἐξω, καὶ μάλιστα μὲν με θῆς
 ἐνταῦθ' ὅπου με μὴ τις ὕψεται βροτῶν· 800
 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
 τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
 θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις

- βρονχώμενον σπασμοῖσι· καὶ νιν αὐτίκα 805
 ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ' ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μῆτερ, πατρὶ βουλεύσας· ἐμῷ
 καὶ δρωσ' ἐλήφθης, ὦν σε ποίνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἑρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες, 810
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτείνας', ὅποιον ἄλλον οὐκ ὕψει ποτέ.
- ΧΟ. τί σῖγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὀθούνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
- ΤΔ. ἔατ' ἀφέρπειν· οὐρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν 815
 αὐτῇ γένοιτ' ἅπαθεν ἐρπούση καλός.
 ὕγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
 μητρῶον, ἥτις μηδὲν ὥς τεκοῦσα δρᾷ;
 ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
 τῷμῳ δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτὴ λάβοι. 820
- ΧΟ. ἰδ' οἶον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
 τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
 τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
 ὃ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέρει
 δωδέκατος ἄροτος, ἀναπνοῶν τελεῖν πόνων 825
 τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·
 καὶ τὰδ' ὀρθῶς ἐμπεδα κατουρίζει.
 πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω
 ποτ' ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανὼν λατρείαν; 830
 εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλα
 χρίει δολοποιὸς ἀνάγκη
 πλευρά, προστακέντος ἰοῦ,
 ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων,
 πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἰδοι, 835
- 821—830 = 831—840.

δεινотάτῳ μὲν ὕδρας
 προστετακὼς φλέγματι; μελαγχαίτα δ'
 ἄμμιγ'ά νιν αἰκίζει
 θηρὸς ὀλόεντα κέντρ' ἐπιξέσαντα. 840
 ὦν ἄδ' ἅ τλάμων ἄοκνος
 μεγάλην προορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
 αἰσδόντων γάμων τὰ μὲν οὔτι
 προσέβαλεν, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
 γνώμας μολόντ' οὐλίαισι συναλλαγαῖς 845
 ἧ που ὀλοὰ στένει,
 ἧ που ἀδινῶν χλωρὰν
 τέγγει δακρύνων ἄχραν.
 ἅ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγά-
 λαν ἔταν. 851

ἔρρωγεν παρὰ δακρύνων·
 κέχνται νόσος, ὧ πόποι, οἶον ἀναρσίων
 οὔπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγκαλειτὸν
 ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι. 855
 ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχον δορός,
 ἅ τότε θοὰν νύμφαν
 ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·
 ἅ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄναυδος φανερὰ τῶνδ'
 ἐφάνη πράκτωρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω τινὸς 863
 οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρρωμένον;
 τί φημι; 865

ΗΜ. ἤχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῇ
 κωκυτὸν εἶσω, καί τι καινίζει στέγη.

841—851 = 852—862.

ΗΜ. ξύνες δὲ
 τήνδ' ὥς ἀηδὴς καὶ συνωφρυνωμένη
 χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σηματοῦσά τι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὥς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
 ἤρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟ. τί δ', ὦ γεραία, καινοποιηθὲν λέγεις;

ΤΡ. βέβηκε Διάνειρα τὴν παννυστάτην
 ὁδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

ΧΟ. οὐ δὴ ποθ' ὥς θανούσα; ΤΡ. πάντ' ἀκήκοα.

ΧΟ. τέθνηκεν ἢ τάλαινα; ΤΡ. δεύτερον κλύεις.

ΧΟ. τάλαιν' ὀλεθρία· τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φής;

ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν. ΧΟ. εἰπὲ τῷ μὲν
 γύναι, ξυντρέχει.

ΤΡ. αὐτὴν διηρίστωσε. ΧΟ. τίς θυμὸς ἢ τίνες
 νόσοι τάνδ' αἰχμὰν

βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
 πρὸς θανάτῳ θάνατον

ἀνύσασα μόνα; ΤΡ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρε.

ΧΟ. ἐπείδεις, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν;

ΤΡ. ἐπείδον, ὥς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟ. τίς ἦν; πῶς; φέρε' εἰπέ.

ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟ. τί φωνεῖς; ΤΡ. σαφηνῇ.

ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μέγαν

ἅ νέορτος ἄδε νύμφα

δόμοισι τοῖσδ' ἐρινύν.

ΤΡ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παρούσα πλησία

ἐλευσσεσ οἷ' ἔδρασε, κάρε' ἂν ᾤκτισας.

ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι;

ΤΡ. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἰσω μόνη
 καὶ παῖδ' ἐν ἀνλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
 στορνύνθ', ὅπως ἄπορρον ἀντὶ πατρί,
 κρύψασ' ἑαυτὴν ἐνθα μὴ τις εἰσίδοι,
 βρουχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
 γένοιοντ' ἔρημοι, κλαίει δ' ὀργάνων ὅτου
 ψαύσειεν οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος·
 ἄλλη δὲ ἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,
 εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
 ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη
 [καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας].
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὄρῳ
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορωμένην.
 κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
 φρούρουν· ὄρῳ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις
 τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσιν φάσθαι.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
 καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
 ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμέ,
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὥς ἐμ' οὔποτε
 δέξεσθ' ἐτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνάτριάων.
 τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῳ χειρὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ἣ χρυσήλατος
 προύκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν
 πλευρὰν ἄπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσον περ ἔσθενον,
 τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 κὰν ᾧ τὸ κείσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
 ὀρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ

πλευρὰν ὅψ' ἦπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε,
 ὅψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὔνεκα
 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε. 935
 κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὐδέν, ἀμφὶ νιν γρώμενος,
 οὔτ' ἀμφιπύπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευρὰν παρὲς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 ὡς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ, 940
 κλαίων ὀθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἄμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
 τοιαῦτα τάνθαδ' ἐστίν· ὥστ' εἴ τις δῦο
 ἢ καὶ τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὔριον, 945
 πρὶν εὖ παρῇ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

ΧΟ. πότερα πρότερον ἐπιστένω,
 πότερα μέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις, 950
 τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
 εἶθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὔρα,
 ἥ τις μ' ἀποικίσσειεν ἐκ τόπων, ὅπως 955
 τὸν Δῖον ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
 μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσπαλλάκτοις ὀδύναις

947—949 = 950—952.

953—961 = 962—970.

χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα.
ἀγχοῦ δ' ἄρα κοῦ μακρὰν 962

προῦκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.

ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.

πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου 965

προκηδομένα βαρεῖαν

ἄψοφον φέρει βάσιν.

αἰαί, ὅδ' ἀναύδατος φέρεται.

τί χρὴ θανόντα νιν ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρῖναι; 970

ΤΛ. οἴμοι ἐγὼ σοῦ,

πάτερ, οἴμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.

τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

σίγα, τέκνον, μὴ κινήσῃς

ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος· 975

ξῆ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴσχε δακῶν

στόμα σόν. ΤΛ. πῶς φῆς, γέρον; ἢ ξῆ;

ΠΡ. οὐ μὴ ἔξεγερῆς τὸν ὕπνω κάτοχον

κἀκκινήσεις κἀναστήσεις

φριτάδα δεινὴν 980

νόσον, ὦ τέκνον; ΤΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέφ

βάρους ἄπλετον· ἐμμέμονεν φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ,

ποῖ γὰρ ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν

κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήλοισι 985

ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·

ἢ δ' αὖ μισρὰ βρύκει, φεῦ.

ΠΡ. ἄρ' ἐξήδη σ' ὅσον ἦν κέρδος

σιγῇ κεῦθαι καὶ μὴ σκεδάσαι

τῷδ' ἀπὸ κρατὸς 990

βλεφάρων θ' ὕπνον; ΤΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων.

- ΗΡ. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
 ἱερῶν οἶαν οἶων ἐπὶ μοι
 μελέῳ χάριν ἡνύσω· ὦ Ζεῦ. 996
 οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἶαν·
 ἦν μὴ ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὠφελον ὕσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000
 τίς γὰρ αἰδός, τίς ὁ χειροτέχνης
 ἱατρορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακηλήσει;
 θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
 ἔἔ,
 ἔἄτέ μ', ἔἄτέ με δύσμορον εὐνάσαι, 1005 a
 ἔἄδ' ὕστατον εὐνάσαι. 1005 b
 πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
 ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
 ἀνατέτροφας ὅ τι καὶ μύση.
 ἦπταί μου, τοτοτοῖ, ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν
 ἔστ', ὦ 1009
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἀνέρες, οὓς δὴ
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατὰ τε θρία πάντα καθαίρων
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
 οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
 ἔἔ,
 οὐδ' ἀπαράξαι κραῖτα βίου θέλει 1015
 μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.

ΠΡ. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει 1018

1005 a. b. = 1015 — 1017.

1006 — 1014 = 1027 — 1040.

ἦ κατ' ἐμὴν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
 ἐμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σῶζειν. ΤΑ. ψάύω μὲν ἐγώ γε,
 λαθίπονον δ' ὁδυνᾶν οὐτ' ἐνδοθεν οὐτε θύραθεν 1021
 ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοντον· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

P. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;

τᾷδ' ἐ με τᾷδ' ἐ με πρόσλαβε κουφίσας. 1024

αἰαῖ, ἰὼ δαῖμον.

θρῶσκει δ' αὖ, θρῶσκει δειλαία

διολοῦσ' ἡμᾶς

ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. 1030

ὦ Παλλὰς Παλλὰς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,

τὸν φύσαντ' οἴκτιρ', ἀνεπίφθονον εἰρυσον ἐργος,

παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ'

ἐχόλωσεν 1035

σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ᾧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν

αὐτῶς, ᾧδ' αὐτῶς ὥς μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς Αἰδας,

ὦ Διὸς ἀνθαίμων, 1041

εὐνασον εὐνασον ὠκυπέτα μόρῳ

τὸν μέλεον φθίσας.

O. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι,

ἄνακτος, οἷαις οἷος ὦν ἐλαύνεται. 1045

IP. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ

καὶ χειρὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·

κοῦπω τοιοῦτον οὐτ' ἄκοιτις ἢ Διὸς

προύθηκεν οὐθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,

οἷον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050

καθῆψεν ὥμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων

ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.

πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας

βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας

1023 — 1026 = 1041 — 1043.

ὄσφεϊ ξυνοικοῦν, ἐκ δὲ χλωρὸν αἶμά μου 1055
 πέπωκεν ἥδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
 κοῦ ταῦτα λόγῃ πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενὴς
 στρατὸς Γιγάντων οὔτε θήρειος βία,
 οὔθ' Ἑλλὰς οὔτ' ἄγλωσσος οὔθ' ὄσῃν ἐγὼ 1060
 γαῖαν καθαίρων ἰόμην, ἔδρασέ πω·
 γυνὴ δέ, θῆλυς φῦσα κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον. 1065
 δὸς μοι χερσὶν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὥς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμὸν ἄλγεις μᾶλλον ἢ κείνης ὄρων
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
 ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τέ με 1070
 πολλοῖσιν οἴκτρον, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα φαίῃ πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
 ἀλλ' ἄστένακτος αἶεν εἰπόμεν κακοῖς.
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ἠΰρημαι τάλας. 1075
 καὶ νῦν προσελθὼν στήθει πλησίον πατρός,
 σκέψα θ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
 πέπονθα· δείξω γὰρ τὰδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὥς οἴκτρῳς ἔχω. 1080
 αἰαῖ, ἦ τάλας,
 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὅδ' αὖ,
 διῆξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔαν
 ἔοικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.
 ὦναξ Αἰδῇ, δέξαι μ', 1085

ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον,
 ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραυνουῖ· δαίνυνται γὰρ αὖ πάλιν,
 ἦνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
 ὑμεῖς δὲ κείνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε
 Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα
 λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κἄπροσήγορον,
 βία κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 διφυῇ τ' ἄμικτον ἱποβάμονα στρατὸν 1095
 θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἑρμύανθιόν τε θῆρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Αἰδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
 δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις,
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην, 1101
 κοῦδεις τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χειρῶν.
 νῦν δ' ὦδ' ἀναρθρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος, 1105
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κἂν τὸ μηδὲν ὦ
 κἂν μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι κακ τῶνδε· προσμύλοι μόνον,
 ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.
 O. ὦ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.
 A. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγὴν παρασχὼν κλυθί μου, νοσῶν ὁμως· 1115
 αἰτήσομαι γάρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.

- δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὥς δάκνει
θυμῷ δύσοργος· οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
χαίρειν προθυμεῖ κὰν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.
- ΗΡ. εἰπὼν ὃ χρήξεις λήξον· ὥς ἐγὼ νοσῶν
οὐδὲν ξυνίημι· ἦν σὺ ποιικίλλεις πάλαι.
- ΤΛ. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
νῦν ἐστίν ὥς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἐκονσία.
- ΗΡ. ᾧ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὐ
τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὥς κλύειν ἐμέ;
- ΤΛ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρόπειν.
- ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
- ΤΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
- ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγῶς.
- ΤΛ. λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς.
- ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
- ΤΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐντόπον.
- ΗΡ. οἶμοι· πρὶν ὥς χοῖν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερσὶν.
- ΤΛ. κὰν σοῦ στραφεῖη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατήρξας· εἶπε δ' ἦ νοεῖς.
- ΤΛ. ἀπλοῦν τὸ ῥῆιμ', ἤμαρτε χρηστὰ μωμένη.
- ΗΡ. χρήστ', ᾧ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δροῶν.
- ΤΛ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
ἀπήμπλαχ', ὥς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
- ΗΡ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;
- ΤΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῶδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.
- ΗΡ. ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας·
ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἐστὶ μοι.
οἶμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν.
ἰθ', ᾧ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἐστὶ σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων,

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μᾶτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθῃσθε θεσφάτων ὅς' οἶδ' ἐγώ. 1150

ΥΛ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτία
Τίρουνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦς' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρή, πάτερ, 1155
πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
φανεῖς ὁποῖος ὦν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
ἀνδρῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο, 1160
ἀλλ' ὅστις Ἄιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα, 1165
ἃ τῶν θρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
ἢ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ 1170
λύσειν τελεῖσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
τοῖς γὰρ θανούσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
θεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρῳ σύμμαχον 1175
καὶ μὴ ᾗπιμῆναι τοῦμὸν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

- ΤΛ. ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγον στάσιν
τοιάνδ' ἐπελθόν, πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ. 1
- ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρώτιστά μοι.
- ΤΛ. ὥς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἔργαν ἐπιστρέφεις;
- ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
- ΤΛ. ἰδοὺ προτείνω, κοῦδ' ἐν ἀντειρήσεται.
- ΗΡ. ὕμνυ Διὸς νυν τοῦ με φύσαντος κάρα,
- ΤΛ. ἦ μὴν τί δράσειν; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται;
- ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
- ΤΛ. ὕμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
- ΗΡ. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὖχου λαβεῖν.
- ΤΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὖχομαι δ' ὅμως. 1
- ΗΡ. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον;
- ΤΛ. οἶδ', ὥς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
- ΗΡ. ἐνταῦθα νυν χορὴ τοῦμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χορήξεις φίλων,
πολλήν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄργριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμὸν ἐμβαλεῖν,
καὶ πενκλίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίστω δάκρυ,
ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἵπερ εἶ
τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ
καὶ νέρθην ὦν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς.
- ΤΛ. οἴμοι, πάτερ, ποῖ' εἵπας; οἶά μ' εἰργασαι.
- ΗΡ. ὅποια δραστὲ' ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι.
- ΤΛ. οἴμοι μάλ' αὖθις, οἶά μ' ἐγκαλεῖ, πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
- ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὧν ἔχω παιώνιον
καὶ μοῦνον ἱατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

- Δ. καὶ πῶς ὑπαίθρων σῶμ' ἄν ἰώμην τὸ σόν; 1210
 Ρ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
 Δ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 Ρ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 Δ. ὅσον γ' ἄν αὐτὸς μὴ ποτιψάων χεροῖν·
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κοῦ καμῖ τοῦμόν μέρος. 1215
 Ρ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
 χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 Δ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
 Ρ. τὴν Εὐρυτεῖαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
 Δ. Ἰόλην ἔλεξας, ὥς γ' ἐπεικάξειν ἐμέ. 1220
 Ρ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκίπτω, τέκνον·
 ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἶπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρῶων ὀρκίων μεμνημένος
 προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ, 1225
 ἀλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου· τὸ γάρ τοι μέγала πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγγεῖ χάριν.
 Δ. οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν, 1230
 τὸ δ' ὦδ' ὀρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἄν φέροι;
 Ρ. ὥς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω θροεῖς.
 Δ. τίς γάρ ποθ', ἦ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ
 μεταίτιος σοὶ τ' αὐθις ὥς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἄν, ὅστις μὴ ἕξ ἀλαστόρων νοσοῖ, 1235
 ἔλοιτο; κρεῖσσον κἀμέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
 ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
 Ρ. ἀνὴρ ὅδ', ὥς ἔοικεν, οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240

- ΥΛ. ὦμοι, τάχ', ὥς ἔοικας, ὥς νοσεῖς φράσεις.
 ΗΡ. σὺ γὰρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
 ΥΛ. δείλαιος, ὥς ἐς πολλὰ τὰπορεῖν ἔχω.
 ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
 ΥΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 124
 ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοῦμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.
 ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
 ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεοῦς.
 ΥΛ. τοιγὰρ ποιήσω κούκ ἀπάσομαι, τὸ σὸν
 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· οὐ γὰρ ἔν ποτε 125
 κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
 ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχεῖαν, ᾧ παῖ, πρόσθε, ὥς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον, ἐς πυρὰν με θῆς.
 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε· παῦλά τοι κακῶν 126
 αὕτη, τελευτῇ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.
 ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἶργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελεύεις κἄξαναγκάζεις, πάτερ.
 ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι
 νόσον, ᾧ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος 127
 λιθοκόλλητον στόμιον πρίουσ',
 ἀνάπαυε βοήν, ὥς ἐπίχαρτον
 τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.
 ΥΛ. αἶρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
 μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
 εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
 οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
 πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
 τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ,
 τὰ δὲ νῦν ἔστι τ' οἴκτρά μὲν ἡμῖν,

αἰσχροῖα δ' ἐκείνοισι,
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
λείπον μὴδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ,
κούδεν τούτων ὅ τι μὴ Ζεὺς.

1275

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

VII.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ἀπαγωγή Φιλοκλήτου ἐκ Αἰήμου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσεύς καθ' Ἑλένου μαντείαν, ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὥς εἰδὼς χρησμούς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίαν ἄλῃσιν, ὑπὸ Ὀδυσσεύς νύκτωρ ἐνεδρευνθεὶς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἑλλήσιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Αἰήμῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῶ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου* πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρῦσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
ἐφ' οὗπερ Ἀχαιοῖς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Ποίαντος ἦδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνών.
ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δεῖξαι στόλῳ,
πληγείς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπετ' ἐν Αἰήμῳ νοσῶν.
Ἑλενος δ' Ἀχαιοῖς εἶφ' ἀλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκλήτῃ μόνῳ·
πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* Ol. XCII. 3.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
 Αἰήμου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
 ἔνθ' ὃ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιά
 Ποϊαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε,
 ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
 νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
 ὅτ' οὔτε λειβῆς ἡμῖν οὔτε θυμάτων
 παρῆν ἐκῆλοις προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαις
 κατεῖχ' αἰὲ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
 βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
 μὴ καὶ μάθῃ μ' ἦκοντα κἀκχέω τὸ πᾶν
 σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
 ἀλλ' ἔργον ἦδη σὸν τὰ λοιπὰ ὑπηρετεῖν
 σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
 τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῇ
 πάρεστιν ἐνθάκῃσις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
 δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή·
 βαιὸν δ' ἐνερθεὺς ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν
 ἰδοῖς ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
 ἄ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἴτ' ἐκεῖ
 χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ' εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,

ὥς τὰπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύῃς,
ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴη. 25

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεύ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις·
δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.

ΟΔ. ἄνωθεν ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.

ΝΕ. τόδ' ἐξῦπερθε· καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.

ΟΔ. ὄρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρεῖ. 30

ΝΕ. ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.

ΟΔ. οὐδ' ἐνδον οἰκοποιός ἐστὶ τις τρυφή;

ΝΕ. στιπτή γε φυλλὰς ὥς ἐναυλίζοντί τῳ.

ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;

ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος 35
τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

ΝΕ. ἰοῦ ἰοῦ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται
ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.

ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τοῦσδε τοὺς τόπους σαφῶς, 40
κάστ' οὐχ ἐκὰς που· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾶ κηρὶ προσβαίῃ μακράν;
ἀλλ' ἢ πλὴ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν
ἢ φύλλον εἰ τι νώδυνον κάτοιδ' ἐ που.

τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπήν, 45
μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὥς μᾶλλον ἂν
ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργεῖους λαβεῖν.

ΝΕ. ἀλλ' ἐρχεται τε, καὶ φυλάσσεται στίβος.

σὺ δ', εἰ τι χορήξεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.

ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἦν τι καινὸν ὦν πρὶν οὐκ ἀκήκοας
κλύῃς, ὑπουργεῖν, ὥς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας; ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
 λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
 πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
 οἷ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν,
 μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
 οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὶ παρέδωσαν· λέγων ὅς' ἂν
 θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά.
 τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
 ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος οὐδενὶ
 οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
 ὥστ' εἰ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται,
 ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικήτων ὅπλων.
 ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα
 τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά·
 ἀλλ' ἡδὺ γάρ τι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δός μοι σεαντόν, κᾶτα τὸν λοιπὸν χρόνον

κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν. 85

NE. ἐγὼ μὲν οὖς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
 Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
 ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 οὔτ' αὐτὸς οὔθ', ὥς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
 ἀλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν 90
 καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς
 ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθεῖς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
 δοῶν ἑξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς. 95

ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ
 γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
 νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιών ὄρω βροτοῖς
 τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τᾶργα, πάνθ' ἡγουμένην.

NE. τί μ' οὖν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῇ λέγειν; 100

ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτῆτην λαβεῖν.

NE. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;

ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.

NE. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;

ΟΔ. ἰούς γ' ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνου. 105

NE. οὐκ ἄρ' ἐκεῖνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;

ΟΔ. οὐ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὥς ἐγὼ λέγω.

NE. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὸ ψευδῇ λέγειν;

ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναι γε τὸ ψεῦδος φέρει.

NE. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν; 110

ΟΔ. ὅταν τι δοῖς εἰς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρόπει.

NE. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;

ΟΔ. αἰρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

NE. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὥς ἐφάσκειτ', εἴμ' ἐγώ;

ΟΔ. οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὔτ' ἐκεῖνα σοῦ. 115

- ΝΕ. θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἄν, εἴπερ ᾧδ' ἔχει.
 ΟΔ. ὥς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
 ΝΕ. ποίω; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶ.
 ΟΔ. σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κεκλητ' ἅμα.
 ΝΕ. ἴτω· ποήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.
 ΟΔ. ἧ μνημονεύεις οὖν ἃ σοι παρήνεσα;
 ΝΕ. σάφ' ἴσθ', ἐπέπερ εἰσάπαξ συνήνεσα.
 ΟΔ. σὺ μὲν μένων νυν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
 ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρῶν,
 καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν
 καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇτέ τι
 κατασχολάξειν, αὐτίς ἐκπέμψω πάλιν
 τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόπο.
 μορφήν δολώσας, ὥς ἂν ἀγνοία προσῇ·
 οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένον
 δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεῖς τάδε·
 Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιο νῶν
 Νίκη τ' Ἀθίνα Πολιάς, ἧ σῶζει μ' ἀεί.

ΧΟΡΟΣ.

τί χρὴ τί χρὴ με, δέσποτ', ἐν ξένα ξένου
 στέγειν ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
 φράζε μοι.

τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προύχει
 καὶ γνώμα παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
 Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.

σὲ δ', ᾧ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
 πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε
 τί σοι χρεῶν ὑπουργεῖν.

- ΝΕ. νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς

135—143 = 150—158.

προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κεῖται,
 δέρκου θαρσῶν· ὁπότεν δὲ μόλη
 δεινὸς ὁδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάθρων
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
 πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

ΧΟ. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
 φρουρεῖν ὅμμ' ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῷ·
 νῦν δέ μοι

λέγ', ἀλλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει
 καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
 μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,

μὴ προσπεσὼν με λάθῃ ποθέν,
 τίς τύπος ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
 ἔναυλον ἢ θυραῖον.

ΝΕ. οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον
 πετρίνης κοίτης.

ΧΟ. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;

ΝΕ. δῆλον ἐμοιγ' ὥς φορβῆς χρεῖα
 στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
 ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
 λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
 πτηνοῖς ἰοῖς σμυγερὸν σμυγερωῶς,
 οὐδέ τιν' αὐτῷ

παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.

ΧΟ. οἰκτίρω νιν ἔγωγ', ὅπως
 μὴ του κηδομένου βροτῶν
 μηδὲ ξύντροφον ὅμμ' ἔχων,
 δύστανος, μόνος αἰεί,
 νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
 ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ

169—179 = 180—190.

χρείας ἰσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος
ἀντέχει; 175

ὦ παλάμαι θεῶν,
ὦ δύστανά γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰῶν.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως 180
οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μῦθος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἐν τ' ὀδύναις ὁμοῦ 185
λιμῷ τ' οἰκτρός, ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων· ὀρεῖ-
α δ' ἀθυροστομοῦσ'
ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὕπ' ὀχεῖται. 190

NE. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί·
θεῖα γάρ, εἶπερ καὶ γὰρ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὁμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἂ πονεῖ δίχα κηδεμόνων, 195
οὐκ ἔσθ' ὥς οὐ θεῶν τοῦ μελέτη
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χρηναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. 200

XO. εὖστομ' ἔχε, παῖ. NE. τί τόδε; XO. προυφάνη
κτύπος,
φωτὸς σύντροφος ὥς τειρομένου του,
ἢ πον τῇδ' ἢ τῇδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα 205

201—209 = 210—218.

φθογγά του στίβον κατ' ἀνάγκαν
 ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
 βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
 τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
 ἀλλ' ἔχε, τέκνον, NE. λέγ' ὃ τι. XO. φρον-
 τίδας νέας· 210
 ὥς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνὴρ,
 οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
 ὥς ποιμὴν ἀγροβότας,
 ἀλλ' ἣ που παῖδων ὑπ' ἀνάγκας 215
 βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
 ἣ ναὸς ἄξενον αὐγά-
 ζων ὄρμον· προβοᾷ τι γὰρ δεινόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὼ ξένοι,
 τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε καὶ ποίας τύχης 220
 κατέσχετ' οὗτ' εὖορμον οὗτ' οἰκουμένην;
 ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
 τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
 στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
 φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὄκνω 225
 δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηργισμένον,
 ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
 ἔρημον ὧδε κἄφιλον κακούμενον,
 φωνήσατ', εἴπερ ὥς φίλοι προσήκετε.
 ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὗτ' ἐμὲ 230
 ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὐθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
 NE. ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον οὔνεκα
 Ἑλλήνες ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
 ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
 πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ.

τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
χρεία; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.

NE. ἐγὼ γένος μέν εἰμι τῆς περιρρύτου
Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· ἀνδῶμαι δὲ παῖς
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.

ΦΙ. ὦ φιλότατον παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τί νι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πόθεν πλέων;

NE. ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ.

ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτη
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.

NE. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;

ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὄντιν' εἰσορᾶς;

NE. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε;

ΦΙ. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ἦσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;

NE. ὥς μηδὲν εἰδύτ' ἴσθι μ' ὣν ἀνιστορεῖς.

ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρός θεοῖς,
οὐ μὴδὲ κληδῶν ὥδ' ἔχοντας οἴκαδε
μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
γελῶσι σῖγ' ἔχοντες, ἦ δ' ἐμὴ νόσος
ἀεὶ τέθηλε καπλὶ μείζον ἔρχεται.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως,
ὅδ' εἰμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων,
ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χῶ Κεφαλλήνων ἄναξ
ἔρριψαν αἰσχυρῶς ὥδ' ἔρημον, ἀγρία
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου

πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
 ξὺν ἧ μ' ἐκείνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
 ὄχοντ' ἔρημον, ἥνικ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ. 270
 τότ' ἄσμενόν μ' ὥς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
 εὐδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεί πέτρῳ,
 λιπόντες ὄχονθ', οἷα φωτὶ δυσμῶρ
 ῥάκη προθέντες βαιᾶ καί τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι. 275
 σὺν δὴ, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβῶτων ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
 ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶξαι κακὰ;
 ὀρῶντα μὲν ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν,
 πάσας βεβῶσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἐντοπον, 280
 οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν οὐδ' ὅστις νόσου
 κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
 ἠῦρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ᾧ τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ πόνου προύβαινέ μοι, 285
 κᾶδει τι βαιᾶ τῇδ' ὑπὸ στέργῃ μόνον
 διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
 βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὃ μοι βάλοι
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
 εἰλυόμην, δύστηνον ἐξέλκων πόδα,
 πρὸς τοῦτ' ἂν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ πον πάγου χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῇν, 295
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σφάζει μ' αἶε.

οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μετὰ
 πάντ' ἐκπορίζει πλήν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης. 300
 ταύτῃ πελάξει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκών·
 οὐ γὰρ τις ὄρμος ἔστιν οὐδ' ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.
 οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
 οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
 ἐλεοῦσι μέν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτίραντες ἢ τινα στολήν·
 ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει, 310
 σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεῖδαί μ' ἢ τ' Ὀδυσσέως βία.
 ὦ παῖ, δεδράκασ', οἷ' Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

- ΧΟ. ξοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
 ξένοις ἐποικτίρειν σε, Ποίαντος τέκνον.
 ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχὼν κακῶν 320
 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.
 ΦΙ. ἢ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροισ ἐχεις
 ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;
 ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,
 ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι 325
 χῆ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφν.
 ΦΙ. εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὥδε τὸν μέγαν
 χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

- NE. ὦ παῖ Ποίαντος, ἔξερῶ, μόλις δ' ἔρῶ,
 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολῶν. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
- ΦΙ. οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', ἢ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
- NE. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο,
 τοξευτός, ὥς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
- ΦΙ. ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανὼν τε χῶ θανὼν·
 ἀμυχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
 πάθῃμ' ἐλέγχω πρῶτον ἢ κείνον στένω.
- NE. οἴμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
 ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
- ΦΙ. ὁρθῶς ἔλεξας· τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
 αὐτίς πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν.
- NE. ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
 διῖος τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρός,
 λέγοντες, εἰτ' ἀληθὲς εἰτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
 ὥς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλείν.
 ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχύ,
 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἱμέρω, 350
 ὅπως ἴδοιμ' ἄθαρπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
 ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
 εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 ἦν δ' ἡμαρ ἤδη δεύτερον πλείοντί μοι,
 κἀγὼ π' ἄκρον Σίρειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
 κατηγόμην· καὶ μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζει, ὁμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κείνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δῦσμορος

ἐπεὶ δ' ἀκρυσά κείνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ 360
 ἐλθὼν Ἀτρεΐδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὅπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρὸς τὰ τ' ἄλλ'
 ὅς' ἦν.

οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
 ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
 πατρῷ' ἐλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ 365
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
 κἀγὼ πακούσας εὐθὺς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ βαρεία, καὶ καταλήσας λέγω·
 ὦ σχέτλι', ἥ' τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τιμὴν
 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
 ὃ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν·
 ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὔτοι τάδε·
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα καὶ κείνον παρῶν.
 κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς
 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος, 375
 εἰ τὰμά κείνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
 ὃ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καί περ οὐ δύσσοργος ὢν,
 δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὧδ' ἡμεῖψατο·
 οὐκ ἦσθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἴν' οὐ σ' ἔδει
 καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν, 380
 οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκυῖρον ἐκπλεύσης ἔχων.
 τοιαῦτ' ἀκούσας κᾶξονειδισθεὶς κακὰ
 πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητῶμενος
 πρὸς τοῦ κακίστου κακὸν κακῶν Ὀδυσσεύως.
 κούκ αἰτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει· 385
 πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
 στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
 διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
 λόγος λέλεκται πᾶς· ὃ δ' Ἀτρεΐδας στρυγῶν

- ἐμοὶ θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390
- ΧΟ. ὄρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
 ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
 σὲ κάκει, μᾶτερ πότνι', ἐπηυδώμαν, 395
 ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
 ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
 λεόντων ἐφεδρε, τῷ Λαρτίου σέβας ὑπέριστατον.
- ΦΙ. ἔχοντες, ὥς εἰκε, σύμβολον σαφές
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ ξένοι, πεπλεύκατε,
 καὶ μοι προσάδεθ' ὥστε γιγνώσκειν ὅτι 405
 ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα καὶ Ὀδυσσεώς.
 ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
 γλώσση θυγόντα καὶ πανουργίας, ἅφ' ἧς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποιεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαυμ' ἐμοιγ', ἀλλ' εἰ παρὼν
 Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὄρων ἠνείχετο. 411
- ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ χούτος οἴχεται θανών;
- ΝΕ. ὥς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 415
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
 οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτιά,
 οὐ μὴ θάνωσι· τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
- ΝΕ. οὐ δῆτ'· ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
- ΦΙ. τί δ' ὅς παλαιὸς ἀγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
 κείνων κάκ' ἐξήρκε, βουλεύων σοφά.
- ΝΕ. κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανών

- Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅς παρῆν, γόνος. 425
- ΦΙ. οἶμοι, δὴ αὖ τῶδ' ἐξέδειξας, οἶν ἐγὼ
ἦμιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἷδε μὲν
τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κἀνταῦθ' ἵνα
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν; 430
- ΝΕ. σοφὸς παλαιστῆς κείνος· ἀλλὰ καὶ σοφαὶ
γνώμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.
- ΦΙ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;
- ΝΕ. χοῦτος τεθνηκῶς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ 435
τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν
αἰρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἰεῖ.
- ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
- ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὀδυσσεῶς ἐρεῖς;
- ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερεσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἔφη· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
- ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτόν, ἡσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
- ΦΙ. ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καὶ πῶς τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Αἰδοῦ, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρηστὰ προυσελοῦσ' αἰεῖ. 450
- ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὖρω κακοὺς;
- ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ὧ γένεθλον Οἰταίου πατρός,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλόξομαι· 455

ὅπου δ' ὁ χεῖρων τάραθ' οὐ μείζον σθένει
 κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέργω ποτέ·
 ἀλλ' ἡ πετραία Σκυῖρος ἐξαρχοῦσά μοι
 ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 460

νῦν δ' εἴμι πρὸς ναῦν· καὶ σύ, Ποιάντος τέκνον,
 χαῖρ' ὥς μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
 νόσου μεταστήσειαν, ὥς αὐτὸς θέλεις.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, ὥς ὀπηνίκ' ἂν θεὸς
 πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα. 465

ΦΙ. ἦδη, τέκνον, στέλλεσθε; ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
 πλοῦν μὴ ἔξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ ἄγγυθεν σκοπεῖν.

ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρός πρὸς τε μητρός, ὦ τέκνον,
 πρὸς τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον, 470
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷσις ὄρεῃς
 ὅσοισι τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·

ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
 ἐξοῖδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
 ὅμως δὲ τλήθι· τοῖσι γενναίοισι τοι 475

τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν,
 δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας,
 ἐὰν μόλῳ ἦν ξῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.

ΙΘ'. ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς. 480

τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπη θέλεις ἄγων,
 εἰς ἀντλίαν, εἰς προῶραν, εἰς πρύμνην, ὅποι
 ἥμιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.

νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱεσίου, τέκνον,
 πέισθητι· προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ἂν 485
 ἀκρόατορ ὁ τλήμων, χῶλός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς

ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγων
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίῳ σταθμά·
 κακέϊθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἶτην στόλος 490
 Τραχινίαν τε δερᾶδα καὶ τὸν εὐροον
 Σπερχεῖον ἔσται· πατρί μ' ὥς δείξης φίλῳ,
 ὃν δὴ παλαιὸν ἐξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ
 μή μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἰγμένους
 ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτάς, 495
 αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμους.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὥς εἰκός, οἶμαι, τοῦ μὲν ἐν σμικρῷ μέρος
 ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἡπείγον στόλον.
 νῦν δ', εἰς σέ γὰρ πομπὴν τε καὶ τὸν ἄγγελον 500
 ἦκω, σὺ σῶσον, σὺ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 ὥς πάντα δεινὰ ἀπικινδύνως βροτοῖς
 κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
 χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δεινὰ ὁρᾶν,
 χῶταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505
 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.
 XO. οἴκιρ', ἀναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
 ἄθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 εἰ δὲ πικρούς, ἀναξ, ἔχθεις Ἀτρεΐδας, 510
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
 μετατιθέμενος, ἐνθάπερ ἐπιμέμονεν, 515
 ἐπ' εὐστόλου ταχεῖας νεῶς
 πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, τὰν θεῶν νέμεσιν
 ἐκφυγῶν.

NE. ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερὴς παρῆς,
 ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσία, 520
 τότε οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.

XO. ἦμιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
 τοῦναιδος ἔξεις ἐνδίκως δυνεῖδίσαι.

NE. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
 ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·
 χῆ ναῦς γὰρ ἄξει κοῦκ ἀπαρνηθήσεται.
 μόνον θεοὶ σῶζοιεν ἐκ τε τῆσδε γῆς
 ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.

ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἡμαρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ, 530
 φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς
 ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλεῖς;
 ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύναντε τὴν ἔσω
 αἶκον εἰς οἴκησιν, ὥς με καὶ μάθης
 ἀφ' ὧν διέξω ὥς τ' ἐφυν εὐκάρδιος. 535
 οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
 ἄλλον λαβόντα πλήν ἐμοῦ τλῆναι τάδε·
 ἐγὼ δ' ἀνάγκη προύμαθον στέργειν κακά.

XO. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἔνδρε γὰρ δύο,
 ὃ μὲν νεῶς σῆς ναυβάτης, ὃ δ' ἀλλόθρους, 540
 χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὐτὶς εἴσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.
 Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
 ὃς ἦν νεῶς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοις φύλαξ,
 ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἰς φράσαι,
 ἐπεῖπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὐ, 545
 τύχη δὲ πῶς πρὸς ταῦτον ὁρμισθεὶς πέδον.
 πλέων γὰρ ὥς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
 ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν
 Πεπάρηθον, ὥς ἦκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
 σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες, 550
 ἔδοξέ μοι μὴ σίγα, πρὶν φράσαιμ' σοι,

- τον πλοῦν ποεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σὺ που κάτοισθα τῶν σπαντοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστί, καὶ μόνον βουλεύματα, 555
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.
- NE. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας, ξένη,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλῆς μενεῖ
φράσον δ' ἕπερ γ' ἔλεξας, ὥς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
- EM. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῶ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἷ τε Θησέως κόροι.
- NE. ὥς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;
EM. οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρεμιί σοι.
- NE. ἦ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοὶ ξυνναυβάται 565
οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
- EM. ὥς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
- NE. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' οὐκ ἀντάγγελος
πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἰργέ νιν;
- EM. κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐργῶ. 571
- NE. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;
- EM. ἦν δὴ τις — ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.
- NE. ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένη. 575
- EM. μή νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον ἰάχος
ἐκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΦΙ. τί φησιν, ᾧ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;
- NE. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ καμὲ τούσδε τε.
- EM. ᾧ σπέρι' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλης στρατῶ

- λέγονθ' ἂ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
 δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἳ' ἀνὴρ πένης.
 NE. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι 585
 φίλος μέγιστος, οὐνεκ' Ἀτρεΐδας στυγεῖ.
 δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ, λόγων
 κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὦν ἀκήκοας.
 EM. ὄρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.
 EM. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. NE. ποιοῦ λέγων. 590
 EM. λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τῷδ' ὥπερ κλύεις,
 ὁ Τυδέως παῖς ἦ τ' Ὀδυσσέως βία,
 διώμοτοι πλέουσιν ἦ μὴν ἦ λόγῳ
 πείσαντες ἄξιεν ἦ πρὸς ἰσχύος κράτος.
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς 595
 Ὀδυσσέως λέγοντος· οὗτος γὰρ πλεόν
 τὸ θάρσος εἶχε θατέρου δράσειν τάδε.
 NE. τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
 τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
 ὃν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες; 600
 τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ'; ἦ θεῶν βία
 καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακὰ;
 EM. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
 πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
 Πριάμου μὲν νιός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο 605
 Ἑλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
 ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῖα καὶ λωβήτ' ἔπη
 δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε· δέσμιόν τ' ἄγων
 ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
 ὃς δὴ τὰ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610
 καὶ τὰπλ Τροίᾳ πέργαμ' ὥς οὐ μὴ ποτε
 πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
 ἄγοιντο νήσον τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει ταυρῶν.

- καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
 τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 61
 τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
 οἷοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβῶν,
 εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κῆρα
 τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
 ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 62
 καὶ τῷ παραινῶ κεί· τινος κήδει πέρι.
- ΦΙ. οἷμοι τάλας· ἦ κείνος, ἦ πᾶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
 πεισθήσομαι γὰρ ὥδε καὶ Ἴδου θανῶν
 πρὸς φῶς ἂν ἐλθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 62
- ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἴμ' ἐπὶ
 νῆυν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
- ΦΙ. οὐκ οὖν τὰδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
 ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
 δεῖξαι νεὼς ἄγουντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις; 63
 οὐ θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
 κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἔθηκεν ὦδ' ἄπουν.
 ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
 τολμητά· καὶ νῦν οἶδ' ὀθούνεχ' ἵξεται.
 ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὥς ἡμᾶς πολὺ 63
 πέλαγος ὁρίξῃ τῆς Ὀδυσσέως νεώς.
 ἴωμεν· ἦ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
 λήξαντος ὕπνου κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
- ΝΕ. οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ προφῶρας ἀνῆ,
 τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 64
- ΦΙ. αἰὲ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
- ΝΕ. οἶδ'· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
- ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
 ὅταν παρῇ κλέψαι τι χάρπάσαι βία.

- NE. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν 645
 ὅτου σε χρεῖα καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
- ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
- NE. τί τοῦθ' ὃ μὴ νεῶς γε τῆς ἐμῆς ἐπι;
- ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ
 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε προὔνειν πᾶν. 650
- NE. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;
- ΦΙ. εἰ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
 παρερρύηκεν, ὥς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.
- NE. ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;
- ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βασιτάξω χερσίν.
- NE. ἄρ' ἔστιν ὥστε καγγύθεν θέαν λαβεῖν 656
 καὶ βασιτάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
- ΦΙ. σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κάλλο τῶν ἐμῶν
 ὁποῖον ἂν σοι ξυμφέρη γενήσεται.
- NE. καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ' ἐρωθ' οὕτως ἔχω· 660
 εἰ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
- ΦΙ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
 ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος
 μόνος δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
 ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν 665
 ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
 θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θυγγάνειν
 καὶ δόντι δοῦναι κάξεπεύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιπαῦσαι μόνον·
 εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὐτ' ἐκτησάμην. 670
 [οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον·
 ὅστις γὰρ εὖ δορᾷν εὖ παθῶν ἐπίσταται,
 παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσω φίλος.]
- NE. χωροῖς ἂν εἴσω. ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675

- ΧΟ. λόγῳ μὲν ἐξήκους', ὅπωπα δ' οὐ μάλα,
 τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
 Ἰξίον' ἀν' ἄμπυνα δὴ δρομάδ' ὥς ἔβαλεν παγ-
 κρατῆς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' οὔτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδῶν
 μοῖρα 681
 τοῦδ' ἐχθίοιι συντυχόντα θνατῶν,
 ὅς οὔτ' ἐρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ὦν ἴσοις ἀνὴρ, 685
 ὠλέκεθ' ὥδ' ἀτίμως. τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει,
 πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος
 κλύων,
 πῶς ἄρα πανδάρυτον οὔτω βιοτὰν κατέσχευ· 690
 ἴν' αὐτὸς ἦν πρόσοιρος, οὐκ ἔχων βάσιν, 691
 οὐδέ τιν' ἐγγύρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
 αἵματηρόν·
 οὐδ' ὅς θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἐλκέων
 ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις 698
 κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
 φορβάδος ἐκ γαίας ἐλών· 700
 εἶρε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότε ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὥς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρ-
 χοι πόρου, ἀνίκ' ἐξανείη δακέθυμος ἅτα· 705
 οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἔλλων 706
 αἶρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφηησταί,
 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων 710
 πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
 ὦ μελέα ψυχά,

676—690 = 691—705.

706—717 = 718—729.

ὅς μῃδ' οἶνοχύτου πώματος ἤσθη δεκέτει χρόνῳ, 715
 λεύσσω δ' εἴ που γνοίῃ στατὸν εἰς ὕδωρ,
 αἶε προσενώμα.

νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὶ συναντήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων· 720

ὅς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
 πολλῶν μηνῶν, πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλάν
 Μηλιάδων νυμφᾶν 725

Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας, ἵν' ὁ χάλκασπις ἀνῆρ
 θεοῖς

πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ καμφαῆς,
 Οἶτας ὑπὲρ ὄχθων.

NE. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ὦδ' ἐξ οὐδενὸς 730
 λόγον σιωπᾶς ἀπόπληκτος ὦδ' ἔχει;

ΦΙ. αἶ, αἶ.

NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν· ἀλλ' ἰθ', ὦ τέκνον.

NE. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔργω, ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 735
 ὦ θεοί. NE. τί τοὺς θεοὺς ὦδ' ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙ. σωτήρας αὐτοὺς ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
 αἶ, αἶ.

NE. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἔρεῖς, ἀλλ' ὦδ' ἔσει 740
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.

ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἅττατα· διέρχεται
 διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.
 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745
 ἀπαππαπαῖ, παπαππαπαππαπαππαπαῖ.

πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμνησον ὥς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίον.

ἰθ', ὦ παῖ.

750

NE. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσήνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποεῖς;

ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον. NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οἶσθ', ὦ παῖ.

NE. τί σοί;

οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαπαπαῖ.

NE. δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755

ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκιρὲ με.

NE. τί δῆτα δρᾶσω; ΦΙ. μὴ με ταρβήσας προδῶς·

ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως

ὥς ἐξεπλήσθη. NE. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,

δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς. 760

βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;

ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἔλῶν

τάδ', ὥσπερ ἦτον μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ

τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν, 765

σῶξ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν

ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε·

κοῦκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔαν χρεῶν

ἐκηλον εὐδεῖν. ἦν δὲ τῶδε τῷ χρόνῳ

μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι 770

ἐκόντα μηδ' ἄκουτα μηδέ τῳ τέχνῃ

κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτὸν θ' ἅμα

κᾶμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.

NE. θάρσει προνοίας εἵνεκ'· οὐ δοθήσεται

πλὴν σοί τε κᾶμοί· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775

ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον

μὴ σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ μηδ' ὅπως

ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.

NE. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ

πλοῦς οὐριός τε κεύσταλῆς ὅποι ποτὲ

780

θεὸς δικαιοὶ χά στόλος πορσύνεται.

ΦΙ. ἀλλ' ἴσθ', ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελὴς εὐχὴ τύχη·
στάζει γὰρ αὖ μοι φοῖνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκῖον αἶμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.

παπαῖ, φεῦ.

785

παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἶά μ' ἐργάσει κακά.

προσέρπει,

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἶμοι μοι τάλας.

ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.

ἀτταταῖ.

790

ὦ ξένη Κεφαλλήν, εἶθε σου διαμπερὲς

στέρονων ἔχοιτ' ἄλγησις ἦδε. φεῦ, παπαῖ,

παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,

Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ

τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795

ἰὼ μοι.

ὦ θάνατε θάνατε, πῶς αἰὲ καλούμενος

οὔτω κατ' ἡμαρ, οὐ δύνα μολεῖν ποτε;

ὦ τέκνον ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν

τῷ Αἰμυνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ 800

ἐμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγὼ τοί ποτε

τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὅπλων,

ἂ νῦν σὺ σφῆξαις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δοῶν.

τί φῆς, παῖ;

τί φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυρεῖς; 805

ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπὶ σοὶ στένων κακά.

ΦΙ. ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάροςος ἴσχ'· ὥς ἦδε μοι

ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.

ἀλλ' ἀντιάξω, μὴ με καταλίπῃς μόνον.

ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; ΝΕ. σαφῶς

φρόνει.

810

- ΦΙ. οὐ μὴν σ' ἐνορκόν γ' ἄξιῶ θέσθαι, τέκνον.
 ΝΕ. ὥς οὐ θέμις γ' ἐμοῦστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
 ΦΙ. ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
 ΦΙ. ἐκείσε νῦν μ', ἐκείσε ΝΕ. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω
 ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύ-
 κλον; 815
 ΦΙ. μέθες μέθες με. ΝΕ. ποῖ μεθῶ; ΦΙ. μέθες
 ποτέ.
 ΝΕ. οὐ φημ' ἑάσειν. ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἣν προσθίγῃς.
 ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
 ΦΙ. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαι μ' ἔῃ. 820
 ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
 ἔξειν· κἄρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε·
 ἰδρῶς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
 μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
 αἰμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἑάσωμεν, φίλοι, 825
 ἔκηλον αὐτόν, ὥς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
 ΧΟ. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
 εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις,
 εὐαίων εὐαίων, ὦναξ·
 ὄμμασι δ' ἀντίσχοις 830
 τάνδ' αἶγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
 ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
 ὦ τέκνον, ὄρα ποῦ στάσει,
 ποῖ δὲ βᾶσει, πῶς δέ μοι τὰν τεύθεν
 φροντίδος. ὁρᾷς ἤδη. 835
 πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
 καιρὸς τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
 πολὺ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἔρυνται.
 827—838 = 843 — 854.

NE. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγὼ δ' ὁρῶ οὐνεκα
 θήραν
 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλείοντες. 840
 τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κο-
 μίζειν.
 κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῇ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν
 ὕνειδος.

XO. ἀλλὰ τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὕψεται·
 ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖτις,
 βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον, 845
 πέμπε λόγων φάμαν·
 ὥς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακῆς
 ὕπνος ἄνπνος λεύσσειν.
 ἀλλ' ὅ τι δύνῃ μακίστον
 κείνῳ μοι, κείνο λάθρα 850
 ἐξιδού ὅπα πράξεις.
 οἷσθα γὰρ ὦν ἀνδῶμαι,
 εἰ ταύταν τούτων γνώμαν ἴσχεις,
 μάλα τοι ἄπορα πυκννοῖς ἐνιδεῖν πάθη.
 οὗρός τοι, τέκνον, οὗρος· 855
 ἀνὴρ δ' ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἄρωγάν
 ἐκτέταται νύχιος, — ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός, —
 οὐ χερός, οὐ ποδός, οὐ φρενὸς ἄρχων, 860
 ἀλλ' ὥς τίς τ' Αἰδα παρακείμενος
 ὄρα. βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει·
 τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾶ
 φροντίδι, παῖ, πόνος
 ὃ μὴ φοβῶν κράτιστος.

NE. σιγᾶν κελεύω μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν· 865
 κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὕμμα κἀνάγει κᾶρα.

ΦΙ. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' ἐλπίδων

- ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
 οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχῃς ἐγώ,
 τλῆναι σ' ἐλεινῶς ὧδε τὰμὰ πῆματα 870
 μέλιναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
 οὐκ οὖν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
 οὕτως ἐνεργεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
 ἀλλ' εὐγενὴς γάρ ἢ φύσις κἄξ εὐγενῶν,
 ὦ τέκνον, ἢ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερῇ 875
 ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
 καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
 λήθῃ τις εἶναι κἀνάπαντα δῆ, τέκνον,
 σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατὰστησον, τέκνον,
 ἴν', ἥνικ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
 ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν μῆδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
 ΝΕ. ἀλλ' ἦδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνῶδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἐτι·
 ὥς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
 πρὸς τὰς παρούσας ξυμπορὰς ἐφαίνετο. 885
 νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
 οἴσουσί σ' οἷδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
 ἐπείπερ οὕτω σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δοῦν.
 ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
 τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ 890
 ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νηὶ γὰρ
 ἅλῃς πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.
 ΝΕ. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε καὶ αὐτὸς ἀντέχου.
 ΦΙ. θάρσει· τό τοι σύννηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.
 ΝΕ. παπαῖ· τί δῆτ' ἂν δρωμ' ἐγὼ τὸν θένδε γε; 895
 ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβῃς λόγῳ;
 ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.
 ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

- NE. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
 ΦΙ. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
 ἐπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
 NE. ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπῶν τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
 ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ 'μφυτευθέντος σύ γε
 δρᾷς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν. 905
 NE. αἰσχροῖς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. οὐκ οὖν ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐν οἷς δ' αὐδᾷς ὀκνῶ.
 NE. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
 κρύπτων θ' ἅ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
 ΦΙ. ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ γὰρ κακὸς γνώμων ἔφυν, 910
 προδοῦς μ' ἔοικε κἀκλιπῶν τὸν πλοῦν στελεῖν.
 NE. λιπῶν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
 πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὥς οὐ μανθάνω.
 NE. οὐδὲν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915
 πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρεΐδων στόλον.
 ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας; NE. μὴ στέναξε, πρὶν μάθης.
 ΦΙ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσθαι ποτε;
 NE. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολῶν. 920
 ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; NE. πολλὴ κρατεῖ
 τούτων ἀνάγκη, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
 ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξέने,
 δέδρακας; ἀπόδος ὥς τέχος τὰ τόξα μοι.
 NE. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925
 τό τ' ἐνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποεῖ.
 ΦΙ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
 οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὄρων

τὸν προστρόπαιον, τὸν ἰκέτην, ὃ σχέτλιε; 930
 ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἑλών.
 ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σοι, ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον·
 πρὸς θεῶν πατρῶων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃς.
 ὦμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
 ἀλλ' ὥς μεθήσων μῆποθ', ὥδ' ὄρε' ἄλιν. 935
 ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι
 θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρῶγες πέτραι,
 ὑμῖν τὰδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
 ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
 οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως· 940
 ὁμόςας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 προσθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
 ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει·
 ὥς ἄνδρ' ἑλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945
 κούκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
 εἰδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἄν σθένοντά γε
 εἶλέν μ'. ἐπεὶ οὐδ' ἄν ὥδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω.
 νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρή με δοῶν;
 ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαντῷ γενοῦ. 950
 τί φῆς; σιωπᾶς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐτίς αὐτὸν ἄλιν
 εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ἀλλ' ἀνανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
 οὐ πτηνὸν ὄρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955
 τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανὼν παρῆξω δαΐθ' ὑφ' ὧν ἐφερβύμην,
 καὶ μ' οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
 φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν. 960

ὄλοιο — μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.

ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἀναξ,
ἦδη 'στὶ καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.

ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις 965
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
σαντοῦ βροτοῖς ὕνειδος, ἐκκέψας ἐμέ.

ΝΕ. οἴμοι, τί δράσω; μή ποτ' ὄφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι. 970

ΦΙ. οὐκ εἰ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἔοικας ἥκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοὺς
οἷς εἰκὸς ἐκπλει, τάμα μοι μεθεῖς ὄπλα.

ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες; ΟΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν,
τί δρᾷς;

οὐκ εἰ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975

ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἄρ' Ὀδυσσεὺς κλύω;

ΟΔ. Ὀδυσσεὺς, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.

ΦΙ. οἴμοι· πέπραμαι καπὸ λῶλ'· ὃδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβὼν με καπονοσφίσας ὄπλων.

ΟΔ. ἐγὼ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980

ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. ΟΔ. τοῦτο μὲν,
οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείλειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βίᾳ στελοῦσί σε.

ΦΙ. ἔμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οἷδ' ἐκ βίᾳς ἄξουσιν; ΟΔ. ἦν μὴ ἔρπης ἐκῶν. 985

ΦΙ. ὦ Αἰηινία χθῶν καὶ τὸ παγκρατέες σέλας
'Ηφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ;

ΟΔ. Ζεὺς ἐσθ', ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεὺς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγὼ. 990

- ΦΙ. ὦ μῖσος, οἷα κάξανευρίσκεις λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίτλης.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς· ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.
- ΦΙ. οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὥς δούλους σαφῶς 995
πατήρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίαν.
- ΦΙ. οὐδέποτε γ'. οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν
κακόν,
ἕως ἄν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπυνὸν βάθρον. 1000
- ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις; ΦΙ. κρατ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρας πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσών.
- ΟΔ. ξυλλάβετον αὐτόν· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
- ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετε ἐν χρεῖα φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005
ὦ μηδὲν ὕγιες μηδ' ἐλείθερον φρουρῶν,
οἷ' αὖ μ' ὑπῆλθες, ὧς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαντοῦ παιῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
ὅς οὐδὲν ἤδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποεῖν, 1010
δῆλος δὲ καὶ νῦν ἔστιν ἀλγυνῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ 'παθον.
ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ
ψυχὴ νιν ἀφυῇ τ' ὄντα κοῦ θέλονθ' ὅμως
εὖ προυδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015
καὶ νῦν ἐμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με προυβάλου
ἄφιλον ἔρημον ἀπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
- ὅλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' ἠνέαμην.

ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδὺ μοι, 1020
 σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
 γελῶμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρείδω
 διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεῖς 1025
 ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον,
 ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπὶ ναυσὶ ναυβάτην,
 ἄτιμον ἔβαλον, ὥς σὺ φῆς, κεῖνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ
 χάριν;

ὅς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
 πῶς, ᾧ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
 χλωρός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεστ' ἐμὲ
 λεύσσουντά σ' αἰθεῖν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
 αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
 κακῶς ὕλοισθ'· ὀλεῖσθε δ' ἡδικηκότες 1035
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
 ἔξοιδα δ' ὥς μέλει γ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἂν στόλον
 ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' εἴνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
 εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
 ἀλλ' ᾧ πατρῶα γῆ θεοὶ τ' ἐπόψιοι, 1040
 τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 ξύμπαντας αὐτούς, εἰ τι κἄμ' οἰκίρετε·
 ὥς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
 τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφνευμένοι.

ΧΟ. βαρὺς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
 τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοῦχ' ὑπείκουνσαν κακοῖς.

ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
 εἰ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῷ λόγον.
 οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·

- ἥδ' οὐκ ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
 οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
 νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χορήζων ἔφυν,
 πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἑκὼν ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτὸν μηδὲ προσψεύσῃς· ἔτι
 ἔατε μῖννειν, οὐδὲ σοῦ προσχορήζομεν, 1055
 τὰ γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν
 Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγὼ θ', ὅς οἵμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
 τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερσί.
 τί δ' ἴσθης σοῦ δεῖ; χαῖρε τήν Αἴμονα πατῶν· 1060
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
 τιμὴν ἐμοὶ νείμειν, ἣν σὲ χορὴν ἔχειν.
 ΦΙ. οἴμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
 ΟΔ. μὴ μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὥς στείχοντα δή. 1065
 ΦΙ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
 γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;
 ΟΔ. χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὢν,
 ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
 ΦΙ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ᾧδ' ἔρημος, ὦ ξένοι, 1070
 λειφθήσομαι δὴ κούκ ἐποικτιρεῖτέ με;
 ΧΟ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅς' ἂν
 οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χῆμεις φαμέν.
 ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὥς ἔφυν οἴκτου πλέως
 πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μέναιτ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075
 χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τὰ τ' ἐκ νεῶς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
 χοῦτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῶω τιν' ἡμῖν. νῶ μὲν οὖν ὀρμώμεθον,
 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080

ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
 θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ',
 ὦ τάλας,
 λείψειν οὐδέποτε', ἀλλὰ μοι καὶ θνήσκοντι
 συνείσει. 1085

ὦμοι μοί μοι.

ὦ πληρέστατον αὖλιον
 λύπας τῆς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ'
 ἅμαρ

ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι 1090

σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;

εἶθ' αἰθέρος ἄνω

πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος

ἔλωσί μ'. οὐ γὰρ ἴσχω.

ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύνοιμ', οὐκ
 ἄλλοθεν ἢ τύχα ἅδ' ἀπὸ μείζονος, 1097

εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι

λῶονος αὖ δαίμονος εἶλον τὸ κάκιον ἐλθεῖν. 1100

ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ 1102

καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἦδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον

ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105

αἰαῖ αἰαῖ,

οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,

οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ

χερσὶν 1110

ἴσχων· ἀλλὰ μοι ἄσκοπα

κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδν φρενός·

ἰδοίμαν δέ νιν,

τὸν τάδε μῆσάμενον, τὸν ἴσον χρόνον

ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. 1115

1081—1101 = 1102—1122.

- ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε δόλος
 ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγεράν ἔχε
 δύσποτμον ἄρὰν ἐπ' ἄλλοις. 1120
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότῃτ' ἀπώσῃ.
- ΦΙ. οἴμοι μοι, καὶ που πολιῆς 1123
 πόντου θινὸς ἐφήμενος
 γελᾷ μου, χειρὶ πάλλων 1125
 τὰν ἐμὴν μελέου τροφάν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.
 ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 ἧ που ἐλείνδον ὀρεῖς, φρένας εἴ τινας 1130
 ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄρθμιον ὧδέ σοι
 οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον,
 ἀλλ' ἐνθεν μετ' ἀγκάλα
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, 1135
 ὀρῶν μὲν αἰσχροῦς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ'
 ἐχθοδοπόν,
 μυρί' ἀπ' αἰσχροῦν ἀνατέλλονθ', ὅς' ἐφ' ἡμῖν κάκ'
 ἐμήσατ' οὐδεὶς.
- ΧΟ. ἀνδρὸς τοι τὸ μὲν ἐν δίκαιον εἰπεῖν, 1140
 εἰπόντος δὲ μὴ φθονεράν
 ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.
 κείνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς τῶνδ' ἐφημοσύνα
 κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν. 1145
- ΦΙ. ὦ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'
 ἔθνη θηρῶν, οὕς ὄδ' ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβώτας,
- 1123 — 1145 = 1146 — 1168.

φυγᾶ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
 πελᾶτ'· οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
 τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,
 ὧ δύστανος ἐγὼ τανῦν,
 ἀλλ' ἀνέδην ὕδε χῶρος ἐρύκεται,
 ἔτ' οὐ φοβητὸς ὑμῖν.

ἔρπετε, νῦν καλὸν 1155

ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας·

ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.

πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέ-
 φεται, 1160

μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα;

ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον,

εὐνοίᾳ πάσα πελάταν·

ἀλλὰ γινῶθ', εὖ γινῶθ' ὅτι σὸν 1165

κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.

οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'

ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.

ΦΙ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγην ὑπέμνασας, ὦ 1170

λῶσθε τῶν πρὶν ἐντόπων.

τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἵργασαι;

ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγεράν

Τρωάδα γὰν μ' ἥλπισας ἄξειν. 1175

ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.

ΦΙ. ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἤδη.

ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε
 πράσσειν.

ἴωμεν ἴωμεν

ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται.

1180

- ΦΙ. μή, πρὸς ἀραίου Διός, ἔλθῃς, ἱκετεύω. ΧΟ.
μετρίαζε.
- ΦΙ. ὦ ξένοι,
μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. τί θροεῖς; 1185
- ΦΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων·
ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
ὦ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὐθις. 1190
- ΧΟ. τί ῥέξοντες ἄλλοκότῳ
γνώμα τῶν πάρος, ὧν προύφαινες;
- ΦΙ. οὔτοι νεμεσητόν,
ἀλύοντα χειμερίῳ
λύπα καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
- ΧΟ. βᾶθι νυν, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.
- ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
βροντᾶς ἀνγαῖς μ' εἴσι φλογίζων.
ἐρρέτω Ἴλιον οἷ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον
ἀπῶσαι.
- ἀλλ' ὦ ξένοι, ἔν γέ μοι εὐχος ὀρέξατε.
- ΧΟ. ποῖον ἔρεῖς τόδ' ἔπος; ΦΙ. ξίφος, εἰ ποθεν,
ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε. 1205
- ΧΟ. ὥς τίνα δὴ ῥέξης παλάμαν ποτέ;
- ΦΙ. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χειρὶ·
φονᾶ φονᾶ νόος ἤδη.
- ΧΟ. τί ποτε; ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210
- ΧΟ. ποῖ γὰρ; ΦΙ. ἐς Αἶδου·
οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,

πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνὴρ,
ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ'
ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
ἄρωγός· ἔτ' οὐδὲν εἰμι.

1215

ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλα νεὸς ὁμοῦ
στείχων ἂν ἤ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
Ὀδυσσεά στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλεύως
γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλευσσομεν.

1220

ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἥντιν' αὖ παλίντροπος
κέλευθον ἔρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἡ δ' ἀμαρτία τίς ἦν;

1225

ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὦν οὐ σοι πρέπον;
ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισι ἐλών.
ΟΔ. τὸν ποῖον; ὦμοι· μῶν τι βουλεύει νέον;

1230

ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ,
ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.
ΝΕ. παρ' οὐπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐτίς πάλιν
ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τί πον δοῦναι νοεῖς;

1236

ΝΕ. αἰσχροῶς γὰρ αὐτὰ κοῦ δίκῃ λαβὼν ἔχω.
ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;
ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τάλῃθ' ἡ λέγειν.

1240

ΟΔ. τί φῆς, Ἀχιλλεύως παῖ; τί ν' εἰρηκας λόγον;
ΝΕ. δις ταῦτά βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην.
ΝΕ. εἰ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοῶς λόγον.

1240

ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
ΝΕ. τί φῆς; τίς ἔσται μ' οὐπικαλύσων τάδε;
ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖς ἐγώ.
ΝΕ. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξαυδᾶς σοφόν.

- ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖς σοφά. 1245
- ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
- ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
 πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; ΝΕ. τὴν ἁμαρτίαν
 αἰσχρὰν ἁμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειρώσομαι. 1249
- ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πρῶσσαν τάδε;
- ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
- ΟΔ. ὁ ἄλλος - ὁ ἄλλος - ὁ ἄλλος -
- ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
- ΟΔ. οὐ τᾶρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα.
- ΝΕ. ἴτω τὸ μέλλον. ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὀρθῶς
 κώπης ἐπιψαύουσας; ΝΕ. ἀλλὰ κἄμέ τοι 1255
 ταῦτόν τόδ' ὄψει δρῶντα κοῦ μέλλοντ' ἔτι.
- ΟΔ. καίτοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
 λέξω τάδ' ἐλθῶν, ὅς σε τιμωρήσεται.
- ΝΕ. ἐσωφρόνησας· κἂν τὰ λοῖφ' οὕτω φρονῇς,
 ἴσως ἂν ἐκτὸς κλανυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
 σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτῆτην λέγω,
 ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
- ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἴσταται βοῆς;
 τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
 ὅμοι· κακὸν τὸ χοῖμα. μῶν τί μοι νέα 1265
 πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακά;
- ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὓς ἦκω φέρων.
- ΦΙ. δέδοικ' ἔργω· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
 καλῶν κακῶς ἐπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
- ΝΕ. οὐκ οὐν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270
- ΦΙ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοις· ἥϊα μιν
 τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρα.
- ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
 πότερα δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν 1274

ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν; ΦΙ. πανε, μὴ λέξης πέρα·
μάτην γὰρ ἂν εἶπης γε πάντ' εἰρήσεται.

NE. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.

NE. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μὴ τι πρὸς καιρὸν λέγων 1279
κυρῶ, πέπανμαι. ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην.
οὐ γὰρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, κᾶτα νοουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθῶν, ἀρίστου πατρὸς αἰσχιστος γεγώς.

ὅλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἐπειτα δὲ 1285
ὁ Λαοτίου παῖς καὶ σύ. NE. μὴ πεύξῃ πέρα·
δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

ΦΙ. πῶς εἶπας; ἄρα δεύτερον δολούμεθα;

NE. ἀπώμοσ' ἄγνων Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.

ΦΙ. ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290

NE. τοῦργον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.

ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπανδῶ γ', ᾧ θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.

ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα, μὼν Ὀδυσσέως, 1295
ἐπησθόμην; ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρεας,
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.

ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.

NE. ἤ, μηδαμῶς, μὴ, πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος. 1300

ΦΙ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.

NE. οὐκ ἂν μεθειήν. ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλον μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;

NE. ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.

ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,

- τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς 1306
 ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
 NE. εἶεν· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὅτου
 ὀργὴν ἔχouis ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
 ΦΙ. ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον, 1310
 ἐξ ἧς ἐβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὅς μετὰ ζώντων ὄτ' ἦν
 ἤκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
 NE. ἦσθην πατέρα τὸν ἅμὸν εὐλογοῦντά σε
 αὐτόν τ' ἐμ'· ὦν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι, 1315
 ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
 ὅσοι δ' ἐκονσίοισιν ἐγκεινται βλάβαις,
 ὥσπερ σύ, τοῦτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτίρειν τινα. 1320
 σὺ δ' ἠγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
 ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοία λέγων,
 στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῇ θ' ἠγνούμενος.
 ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ·
 καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφον φρενῶν ἔσω. 1325
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεῖς φύλακος, ὅς τὸν ἀκαλυφῇ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἂν τυχεῖν
 νόσον βαρείας, ἕως ἂν αὐτὸς ἥλιος 1330
 ταύτῃ μὲν αἰρῇ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς,
 καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπίδαι
 νόσον μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέρασμα
 ξὺν τοῖσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. 1335
 ὥς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.

ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλούς,
 Ἕλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὥς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι
 ὥς ἐστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτόν, ἣν τάδε ψευσθῇ λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχώρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις, Ἑλλήνων ἕνα
 κριθέντ' ἄριστον τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
 εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἴτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

ΦΙ. ὦ στυγνὸς αἰὼν, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κοῦκ ἀφῆκας εἰς Αἰδου μολεῖν;
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὖνους ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἴτα πῶς ὁ δῦσμορος
 εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἴμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,
 ταῦτ' ἐξανασχῆσεσθε, τοῖσιν Ἀτρώος 1355
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
 οὐ γὰρ με τᾶλλος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἷα χορὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν 1360
 μήτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακούς.
 καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
 χορὴν γὰρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν
 ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γε σοῦ καθύβρισαν,
 πατρὸς γέρας συλῶντες, εἴτα τοῖσδε σὺ 1365
 εἰ ξυμμαχήσων, κἄμ' ἀναγκάζεις τόδε;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἄ μοι ξυνήνεσας,

- πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοῦς.
 χοῦτῳ διπλῆν μὲν ἐξ ἑμοῦ κτήσει χάριν, 1370
 διπλῆν δὲ πατρός, κοῦ κακοῦς ἐπωφελῶν
 δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
- ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἑμοῖς λόγοις
 φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.
- ΦΙ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρεΐω 1376
 ἔχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;
- ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
 παύσοντας ἄλλους ἀποσώσοντας νόσου.
- ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε; 1380
- ΝΕ. ἂ σοί τε κἄμοι λῶσθ' ὀρῶ τελοῦμενα.
- ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεοὺς;
- ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελοῦμενος;
- ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρεΐδαις ὄφελος ἢ 'π' ἑμοὶ τόδε;
- ΝΕ. σοί που, φίλος γ' ὦν, χῶ λόγος τοιόσδε μου. 1385
- ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
- ΝΕ. ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
- ΦΙ. ὁλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
- ΝΕ. οὔκουν ἔγωγε· φημί δ' οὔ σε μανθάνειν.
- ΦΙ. ἐγὼ οὐκ Ἀτρεΐδας ἐκβαλόντας οἰδᾶ με; 1390
- ΝΕ. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.
- ΦΙ. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
- ΝΕ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς ὀρῶμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὦν λέγω;
 ὥς ῥᾶσθ' ἑμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σέ δὲ 1395
 ξῆν, ὥσπερ ἤδη ξῆς, ἄνευ σωτηρίας.
- ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·
 ἂ δ' ἥνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θυγῶν.

πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι προὔξουν, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι 1400
Τροίας· ἄλλῃς γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

NE. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος.

NE. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σῆν. ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ
σθένω.

NE. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φροντίσης.

NE. τί γάρ, εἰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; ΦΙ. ἐγὼ
παρῶν 1405

NE. τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις; ΦΙ. βέλεσι τοῖς
Ἡρακλέους

NE. πῶς λέγεις; ΦΙ. εἰρξω πελάζειν. NE. στείχε
προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
αἰῆς μύθων, παῖ Ποίαντος· 1410

φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους

ἄκοῃ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.

τὴν σῆν δ' ἦκω χάριν οὐρανίας

ἔδρας προλιπών,

τὰ Διὸς τε φράσων βουλευμάτά σοι 1415

κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·

σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.

καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,

ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους

ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὥς πάρεσθ' ὄρῳν. 1420

καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,

ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θεῖσθαι βίον.

ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν

πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,

ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425

- Πάριον μὲν, ὃς τῶνδ' αἷτιος κακῶν ἔφν,
 τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σά
 πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
 ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
 ἔλεῖν τὸ Τροίας πεδῖον οὔθ' οὔτος σέθεν. 1435
 ἀλλ' ὥς λέοντε συννόμῳ φυλάσσετον
 οὔτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
 παυστήρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν 1440
 πορθήτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς·
 ὥς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατήρ
 Ζεὺς· οὐ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς·
 κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.
- ΦΙ. ὦ φθέγμα ποθεῖνδόν ἐμοὶ πέμψας 1445
 χρόνιός τε φανείς,
 οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.
- ΝΕ. καὶ γὰρ γνώμην ταύτη τίθεμαι.
- ΗΡ. μὴ νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν· 1450
 καιρὸς καὶ πλοῦς
 ὃδ' ἐπέγει γὰρ κατὰ πρύμνην.
- ΦΙ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
 χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
 νύμφαι τ' ἐνυδροὶ λειμωνιάδες,
 καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλής θ', 1455
 οὗ πολλάκι δὴ τοῦμὸν ἐτέγχθη

- κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
Ἑρμαῖον ὕρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ. 1460
- νῦν δ', ὧ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν,
λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν οὐ δὴ
δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες.
χαῖρ', ὧ Δήμνου πέδον ἀμφιάλον,
καί μ' εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως, 1465
ἔνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει
γνώμη τε φίλων χῶ πανδαμάτωρ
δαίμων, ὅς ταῦτ' ἐπέκρανευ.
XO. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς,
νύμφαις ἀλίσαισι ἐπενξάμενοι 1470
νόστου σωτήρας ἰκέσθαι.
-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Teubners Schulausgaben griechischer u. lateinischer Klassiker

mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

	M. 2.		M. 2.
Aeschylus Agamem. v. <i>Enger</i> . 3. Aufl.	2.25	Cicero de oratore v. <i>Piderit</i> . 6. Aufl.	
— v. <i>Plüß</i>	2.25	von <i>Harwecker</i> .	
— Perser von <i>Tenfelz</i> . 3. Aufl. v.		1. Heft. Buch I	1.80
<i>Weeklein</i>	1.20	2. u. 3. — Buch II u. III je	1.50
— Prometheus v. <i>Weeklein</i> . 3. Aufl.	1.80	— partitioes oratoriae v. <i>Piderit</i>	1.—
— v. <i>Schmidt</i>	1.20	— Brutus von <i>Piderit</i> . 3. Aufl.	2.25
Aristophanes, die Wolken v. <i>Tenfelz</i> .		— Orator von <i>Piderit</i> . 2. Aufl.	2.—
2. Aufl. von <i>Kaehler</i>	2.70	— de legibus von <i>De Mennil</i> . .	3.90
Aristoteles Staat d. Athen. v. <i>Hude</i>	— 60	— de natura deorum v. <i>Goethe</i> .	2.40
Arrianus Anabasis v. <i>Abicht</i> . I. Heft	1.80	Cornelius Nepos v. Scipio . 11. Aufl.	1.30
— II. Heft	2.25	— von <i>Ortmann</i> . 5. Aufl.	1.—
Buchholz, Anth. a. d. Lyr. I. 4. Aufl.	1.80	Curtius Rufus v. <i>Vogel</i> .	
— II. 3. Aufl.	1.80	I. Band. 3. Aufl.	2.10
Caesar d. h. Gall. v. <i>Dobrens-</i>		II. — 2. Aufl.	2.25
<i>Dinter</i> . 9. Aufl. Heft 1 u. 3 je	— 90	Demosthenes v. <i>Rehdantz</i> u. <i>Blafs</i> .	
Heft 2	— 75	I. Teil. I. Heft. 8. Aufl.	1.30
— de bello civili von <i>Dobrens-</i>		I. — II. — I. Abt. 5. Aufl.	1.50
<i>Dinter</i> . 5. Aufl.	2.40	I. — II. — II. — 4. Aufl.	1.80
Chrestomath. Cicero von <i>Lüders</i> .		II. —	2.10
3. Aufl. v. <i>Weissenfels</i> geb. . . n.	2.80	Euripides von <i>Weeklein</i> .	
Cicero de officiis von <i>Müller</i> . .	2.25	I. Medea . 3. Aufl.	1.80
— Cato maior v. <i>Meissner</i> . 3. Aufl.	— 60	II. Iphigenia in Tauris . 2. Aufl.	1.50
— de finibus bonorum v. <i>Holdstein</i>	2.70	III. Bacchen	1.50
— Soma. Scip. v. <i>Meissner</i> . 3. Aufl.	— 45	IV. Hippolytos	1.50
— Laelius v. <i>Lahnmeier</i> . 4. Aufl.	— 60	V. Phönissen	1.80
— v. <i>Meissner</i>	— 60	Herodot von <i>Abicht</i> .	
— pro Plancio v. <i>Köpke</i> . 3. Aufl.		I. Bd. 1. Hft. Buch I. 4. Aufl.	1.80
von <i>Landgraf</i>	1.20	I. — 2. — — II. 3. Aufl.	1.80
— Rede f. Sestius v. <i>Koch</i> . 2. Aufl.	1.—	II. — 1. — — III. 3. Aufl.	1.50
— für Roscius v. <i>Richter</i> . 3. Aufl.		II. — 2. — — IV. 3. Aufl.	1.50
v. <i>Flückiger</i>	— 90	III. — Buch V u. VI. 3. Aufl.	1.80
— für Milo v. <i>Richter</i> u. <i>Eberhard</i>		IV. — Buch VII. 4. Aufl. . . .	1.80
4. Aufl. von <i>Nohl</i>	1.—	V. — Buch VIII u. IX. 4. Aufl.	1.80
— für Murena von <i>Koch-Landgraf</i>		Homer's Odyssee von <i>Ames-Hentze</i> .	
2. Aufl.	— 90	I. Bd. 1. Hft. (I—VI). 10. Aufl.	1.35
— für Sulla v. <i>Richter-Landgraf</i> .		I. — 2. — (VII—XII). 9. Aufl.	1.35
2. Aufl.	— 75	II. — 1. — (XIII—XVIII). 8. Aufl.	1.35
— Rede gegen Verres . IV. Buch		II. — 2. — (XIX—XXIV). 8. Aufl.	1.35
von <i>Richter</i> . 3. Aufl. v. <i>Eberhard</i>	1.50	Anhang. 1. Heft. 4. Aufl. . .	1.50
— V. Buch. 2. Aufl. v. <i>Eberhard</i>	1.20	— 2. — 3. Aufl. . .	1.20
— Catullar. Reden von <i>Richter</i> .		— 3. — 3. Aufl. . .	1.20
3. Aufl. v. <i>Eberhard</i>	1.—	— 4. — 2. Aufl. . .	1.20
— Rede für Marcellus etc. v.		Hias v. <i>Ames-Hentze</i> .	
<i>Richter</i> . 3. Aufl. von <i>Eberhard</i> .	— 90	I. Bd. 1. Hft. (I—III). 5. Aufl.	— 90
— divinatio in Caecil. v. <i>Richter</i> .		I. — 2. — (IV—VI). 4. Aufl.	— 90
2. Aufl. v. <i>Eberhard</i>	— 45	I. — 3. — (VII—IX). 4. Aufl.	1.50
— I. u. II. Philippische Rede		I. — 4. — (X—XII). 3. Aufl.	1.20
v. <i>Koch</i> u. <i>Eberhard</i> . 2. Aufl. .	— 90	II. — 1. — (XIII—XV). 2. Aufl.	1.20
— I. 4. u. 14. Philippische Rede		II. — 2. — (XVI—XVIII). 3. Aufl.	1.20
von <i>Gast</i>	— 60	II. — 3. — (XIX—XXI). 2. Aufl.	1.20
— für Archias v. <i>Richter</i> und		II. — 4. — (XXII—XXIV). 2. Aufl.	1.50
<i>Eberhard</i> . 4. Aufl. v. <i>Nohl</i> . . .	— 45	Anhang. 1. u. 2. Heft. 2. Aufl. je	1.50
— Rede über das Imperium		— 3. — 2. Aufl. . .	1.80
v. <i>Richter</i> . 4. Aufl. v. <i>Eberhard</i> .	— 60	— 4. — 2. Aufl. . .	1.20
— Briefe von <i>Frey</i> . 5. Aufl. . .	2.25	— 5. —	1.20
— Tusculanen v. Heine	2.70	— 6. u. 7. — je	1.50
Heft 1 Buch I. II. 4. Aufl. . .	1.30	— 8. —	1.80
— II — III—V. 3. Aufl. . .	1.50		

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

№ 3

000

ΣΟ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

ἀριθ. χρ.ΙΙ77...

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αθηνών

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας